

ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัมป์ปิยะกับ
มูลค่ากิจการ:กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
**The Relationship between Corporate Governance Triple Bottom Line with
Firm Value: A Case Study of Listed Companies in
the Stock Exchange of Thailand**

ปัทมา จินศรีพานิช
Pattama Jinsripanit

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Accountancy
Prince of Songkla University**

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัมป์ปิยะกับ
มูลค่ากิจการ:กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
**The Relationship between Corporate Governance Triple Bottom Line with
Firm Value: A Case Study of Listed Companies in
the Stock Exchange of Thailand**

ปัทมา จินศรีพานิช

Pattama Jinsripanit

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

บัญชีมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of

Master of Accountancy

Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการการรายงานตามหลักไตรกัปปียะกับ
มูลค่ากิจการ:กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้เขียน นางสาวปัทมา จินศรีพานิช

สาขาวิชา การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.จิราภา ชาลาธราวัฒน์)

.....กรรมการ
(ดร.กุลวดี ลีมอุสันโน)

.....กรรมการ
(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ .....

(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ .....

(นางสาวปัทมา จินศรีพานิช)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ .....

(นางสาวปัทมา จินศรีพานิช)

นักศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ กับมูลค่ากิจการ:กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ผู้เขียน	นางสาวปัทมา จินศรีพานิช
สาขาวิชา	บัญชีมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการ ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 235 บริษัท โดยเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปีระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2557 ผลการศึกษาพบว่าการรายงานด้านเศรษฐกิจมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด ตามด้วยด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ ลักษณะเจ้าของกิจการ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ กับปริมาณการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ และพบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรายงานด้านสังคมกับมูลค่ากิจการ และนอกจากนี้ยังพบว่าขนาดของกิจการ และประเภทผู้สอบบัญชี มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการ

Thesis Title	The Relationship between Corporate Governance Triple Bottom Line with Firm Value : A Case Study of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand
Author	Miss Pattama Jinsripanit
Major Program	Accountancy
Academic Year	2015

ABSTRACT

This study provides two objectives that are to investigate the extent and level of triple bottom line reporting of listed companies in the Stock Exchange of Thailand, and test the relationship between corporate governance, triple bottom line reporting, and firm value. Population of the study is listed companies in the Stock Exchange of Thailand, while 235 firms are used as the samples. Annual reports of the samples during 2012 to 2014 are used to quantify triple bottom line reporting. The findings indicate that economic reporting is the most common reporting following by social and environmental reporting. Moreover, there is the significant relationship between size of committee, independence of audit committee, type of owner, ownership structure, and the level of triple bottom line reporting.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ การตรวจทานงานวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คร.จิราภา ซาลาธราวัฒน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และคร.กฤตดิ ลิ้มอุสัน โน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้เกียรติในการเป็นคณะกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาตรวจทานและให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนการศึกษามาโดยตลอด และเป็นกำลังใจที่สำคัญอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณ นายจรัส เลื่อนแก้ว น้าชายซึ่งเป็นผู้สนับสนุนทุนการศึกษาในครั้งนี้ รวมถึงทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ปัทมา จินศรีพานิช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการศึกษา	4
นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
การกำกับดูแลกิจการ	6
การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ	8
มูลค่ากิจการ	13
ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
กรอบแนวคิดของงานวิจัย	35
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	
สมมติฐานการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	45
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	45
การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุดและ ค่าสูงสุดของปัจจัยด้านการกำกับดูแลกิจการ	54
ผลการวิเคราะห์ขอบเขต และระดับปริมาณค่าการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	56
ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลัก ไตรกัปปิยะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	61
ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่า กิจการในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	71
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	74
บทที่ 5 บทสรุป การอภิปราย และข้อเสนอแนะ	
บทสรุปและการอภิปรายผลการศึกษา	77
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	84
ข้อจำกัดในการศึกษา	85
ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต	86
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายชื่อบริษัทกลุ่มตัวอย่าง	94
ภาคผนวก ข แบบเก็บข้อมูล	106
ภาคผนวก ค คำอธิบายแบบเก็บข้อมูลการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ	117
ประวัติผู้วิจัย	126

รายการตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 สรุปการทบทวนงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยโดยตรง	29
ตารางที่ 3.1 ตารางสรุปจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม	44
ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปร	49
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละของตัวแปรจำลอง (Dummy Variable)	54
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงของปัจจัย การกำกับดูแลกิจการ	55
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดเผยข้อมูลตามหลัก ไตรกัปปิยะของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	56
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดเผยข้อมูลตามหลัก ไตรกัปปิยะด้านเศรษฐกิจ	58
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดเผยข้อมูลตามหลัก ไตรกัปปิยะด้านสังคม	59
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดเผยข้อมูลตามหลัก ไตรกัปปิยะด้านสิ่งแวดล้อม	60
ตารางที่ 4.7 การทดสอบหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation)	62
ตารางที่ 4.8 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ	64
ตารางที่ 4.9 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่า ของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ (ด้านเศรษฐกิจ)	66
ตารางที่ 4.10 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่า ของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ (ด้านสังคม)	67
ตารางที่ 4.11 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่า ของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ (ด้านสิ่งแวดล้อม)	69
ตารางที่ 4.12 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรายงานตามหลัก ไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการ โดยตัวชี้วัดมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์	71

รายการตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.13 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรายงานตามหลัก ไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการ โดยตัวชี้วัด Tobin's Q	73
ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน	74

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตการดำเนินงานของธุรกิจ มีวัตถุประสงค์มุ่งหวังผลกำไรสูงสุดที่เกิดแก่กิจการ ซึ่งหากธุรกิจมีผลกำไรสูงสุดก็จะส่งผลให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จและเจริญเติบโตแต่สำหรับในยุคปัจจุบันนี้การดำเนินงานของธุรกิจจะวัดผลการดำเนินงานจากผลกำไรสูงสุดของกิจการคงจะไม่สามารถตอบโจทย์ได้ว่าธุรกิจดำเนินงานประสบความสำเร็จ และจะเติบโตได้อย่างยั่งยืน เนื่องจากในปัจจุบันกระแสความรับผิดชอบต่อสังคมเข้ามามีบทบาทในการดำเนินธุรกิจมากยิ่งขึ้น และในปีพ.ศ. 2545 องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมสุดยอดระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (WSSD) ซึ่งมีประเทศสมาชิกจำนวน 180 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยได้ลงนามรับรองปฏิญญาโจฮันเนสเบิร์ก ในเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน และหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งนิยามโดย Brundtland Commission เมื่อพ.ศ. 2520 ระบุว่าเป็นการพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการที่จำเป็นของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่กระทบต่อขีดความสามารถในการสนองความต้องการที่จำเป็นของคนในรุ่นต่อไป โดยแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนจะคำนึงมิติ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมที่มีความเชื่อมโยงกัน และสามารถเปรียบเทียบกับการทำงานที่ยั่งยืนในระดับองค์กร โดยใช้มุมมอง แนวคิดตามหลักไตรกัปปิยะ (พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์, 2555)

ซึ่งในปัจจุบันปฏิเสธไม่ได้ว่า หากต้องการเติบโตและอยู่ได้อย่างยั่งยืนการดำเนินงานของตลาดทุนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องไม่ละเลยผลประโยชน์และผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมและผู้มีส่วนได้เสีย ไม่ใช่เพื่อผลกำไรทางธุรกิจหรือประโยชน์เฉพาะแก่บุคคลบางกลุ่มอีกต่อไป ดังนั้นกลยุทธ์ในการดำเนินงานจึงต้องกว้างไกลออกไปรวมถึงสังคม สิ่งแวดล้อม และโลกที่เราอยู่ด้วย นั่นคือเป้าหมายตลาดทุนที่ต้องมีการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงต้องประกอบด้วยกลไก 4 ด้าน คือ การดำเนินงานของตลาดทุน บริษัทจดทะเบียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ใช่เพื่อผลกำไรเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้เสียอย่างครบถ้วน ซึ่งในปัจจุบันมีมาตรฐานสากลด้านการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งเป็นบรรทัดฐานในหลายประเทศ คือ OECD ซึ่งต่อมาได้มีการปรับปรุงอีกครั้งในปีพ.ศ. 2555 เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดีของอาเซียน โดยมีทั้งหมด 5 หมวด ประกอบด้วยหมวดสิทธิของผู้ถือหุ้น หมวดการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน หมวดบทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย หมวดการเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส และหมวดความรับผิดชอบต่อกรรมการ (ฝ่ายส่งเสริม

บริษัทภิบาล สำนักงาน ก.ล.ต., 2557) การดำเนินกิจการให้ยั่งยืนไม่เพียงแต่จะสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า และดำเนินงานโดยไม่ส่งผลกระทบต่อ ผู้มีส่วนได้เสีย เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมในทุก ๆ ส่วนทั้งภายในและภายนอกกิจการด้วย ดังนั้นกิจการต้องให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกัน เนื่องจากเป็นวิถีทางสู่ความยั่งยืนที่แท้จริง (สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม CSRI, 2555)

ดังนั้นธุรกิจในปัจจุบันจะดำเนินงานโดยมุ่งหวังผลกำไรจากการดำเนินงานเพียงตัวเงินคงจะไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน และสร้างความยั่งยืนให้แก่กิจการได้อีกแล้ว เนื่องจากหลายองค์กรให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ เพื่อที่จะสร้างความยั่งยืนให้แก่กิจการ จึงส่งผลให้กิจการในปัจจุบันจะวัดผลการดำเนินงานของกิจการในรูปแบบที่เป็นตัวเงินเพียงอย่างเดียวคงจะไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนของกิจการ ทำให้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพของธุรกิจผ่านทั้งข้อมูลทางการเงินและไม่เป็นการเงินได้รับความสนใจในปัจจุบัน นั่นคือการปฏิบัติตามหลักไตรภพปิยะ ซึ่งหลักปฏิบัติดังกล่าวให้ความสำคัญ 3 ประเด็น คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมของกิจการ (มัทนชัย สุทธิพันธุ์, 2556)

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับการรายงานผลการดำเนินของกิจการที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน พบว่างานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรายงานผลการดำเนินของกิจการที่มองในด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมของกิจการยังคงมีน้อย และยังพบว่างานวิจัยในอดีตจะศึกษาเกี่ยวกับขอบเขตในการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งครอบคลุมการรายงานผลการดำเนินงานทั้ง 3 ด้านยังมีน้อยรวมถึงงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรายงานด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม กับมูลค่าของกิจการยังคงมีน้อย โดยสิรินาถ นาคเลิศ (2558) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของลักษณะเฉพาะกิจการบนความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี ผลการศึกษาพบว่าขนาดของกรรมการและสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และรมณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์ (2558) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยง และผลการดำเนินงานทางการเงินในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผลการศึกษาพบว่าเมื่อกิจการมีระดับการเปิดเผยข้อมูลการรายงานการบริหารความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ลดลง ยกเว้นความเสี่ยงด้านการประกอบธุรกิจที่จะส่งผลไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ลักษณะของผู้สอบบัญชี และลักษณะของอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหาร

ความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานทางการเงิน ในขณะที่ลักษณะความเป็นเจ้าของ ความเป็นธุรกิจครอบครัว และขนาดของกิจการไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานทางการเงิน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ กับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาขอบเขตและระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ทั้ง 3 ด้าน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ กับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลในปี พ.ศ. 2555 – 2557

1.2 คำถามการวิจัย

1. ขอบเขตและระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ กับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือไม่ ถ้ามี มีในทิศทางใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาขอบเขตและระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ศึกษาและทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์เชิงทฤษฎี

1. สนับสนุนหรือโต้แย้ง ทฤษฎีความชอบธรรม หรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย (Legitimacy Theory) อธิบายขอบเขตและระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ และทฤษฎี ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการ

2. เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา นักวิจัย และผู้สนใจ ที่สนใจเกี่ยวกับเรื่อง การรายงานด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. เพื่อขยายฐานข้อมูล และเพิ่มองค์ความรู้ของการรายงานด้านเศรษฐกิจด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

1. เพื่อให้บริษัทสามารถนำข้อมูลจากการวิจัยไปปรับปรุงเกี่ยวกับการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ และเพื่อประโยชน์ต่อผู้ลงทุนในการตัดสินใจที่จะลงทุนกับบริษัท

2. เพื่อกระตุ้นในบริษัท หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตระหนักและให้ความสำคัญในการรายงานด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมมากยิ่งขึ้น

1.5 ขอบเขตการศึกษา

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาขอบเขต ระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรภาคีทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรภาคีกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวนทั้งสิ้น 572 บริษัท เป็นระยะเวลา 3 ปี คือ ปีพ.ศ. 2555 – 2557 โดยแบ่งออกเป็น 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ประกอบด้วย กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มทรัพยากร กลุ่มบริการ และกลุ่มเทคโนโลยี ซึ่งยกเว้นบริษัทจดทะเบียนที่แก้ไขการดำเนินงานไม่ได้ตามกำหนด รวมถึงบริษัท จดทะเบียนที่เข้าข่ายถูกเพิกถอน และบริษัทที่อยู่ในกลุ่ม เอ็ม เอ ไอ

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรภาคีกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดำเนินการศึกษาในปีการศึกษา 2558 โดยระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นช่วงระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ – เมษายน พ.ศ. 2559

1.6 นิยามศัพท์

1. การกำกับดูแลกิจการ

การกำกับดูแลกิจการที่ดี เป็นการจัดการให้มีระบบบริหารจัดการอย่างรู้หน้าที่ มีความรับผิดชอบในการจัดการอย่างเท่าเทียม เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน ผู้มีส่วนได้เสีย และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งนำไปสู่ความเติบโตและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของธุรกิจ (ฝ่ายส่งเสริมบรรษัทภิบาล สำนักงาน ก.ล.ต.,2557)

2. การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ

การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ เป็นการรายงานข้อมูลทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินขององค์กรธุรกิจโดยใช้เครื่องมือในการวัด และประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจผ่าน 3 หัวข้อสำคัญ คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อแสดงมูลค่าและความมั่นคงของกิจการ (มัทนชัย สุทธิพันธุ์, 2556)

3. มูลค่ากิจการ

มูลค่าปัจจุบันสุทธิรวมของกระแสเงินสดในอนาคต สำหรับมูลค่าผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นมูลค่าสุทธิของกิจการในอนาคตที่คิดจากกระแสเงินสดหักด้วยมูลค่าตลาด ทั้งนี้สินระยะสั้น และหนี้สินระยะยาว (โกศล ดีศีลธรรม, 2553)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิด การตั้งสมมติฐาน การกำหนดตัวแปร การเลือกกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงระเบียบวิธีในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบ่งออกเป็นประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

- 2.1 การกำกับดูแลกิจการ
- 2.2 การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ
- 2.3 มูลค่ากิจการ
- 2.4 ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

2.1 การกำกับดูแลกิจการ

คำว่า “การกำกับดูแลกิจการ” มีชื่อเรียกอื่นที่อาจได้ยินในบริบทต่างๆ เช่น ธรรมภิบาล บรรษัทภิบาล หรือ Corporate Governance หรือ CG ซึ่งหมายถึง การบริหารจัดการบริษัทที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ในกรณีของบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะเห็นความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการ เนื่องจากประชาชนจำนวนมากซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นไม่สามารถเข้าร่วมบริหารจัดการบริษัทได้อย่างใกล้ชิด จึงต้องแต่งตั้งบุคคลที่ไว้วางใจให้เป็นกรรมการ เพื่อเข้าไปควบคุมผู้บริหารบริษัทอีกทอดหนึ่ง การที่จะเกิดความมั่นใจและไว้วางใจกันเป็นทอดๆ เช่นนี้ได้ก็จะมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี กล่าวคือกรรมการต้องทำหน้าที่เพื่อรักษาผลประโยชน์ของบริษัท และผู้ถือหุ้นอย่างเต็มที่ ไม่ใช่ตำแหน่งในการหาประโยชน์หรือฉวยโอกาสจากบริษัท ดูแลผู้บริหารและฝ่ายจัดการให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับเงินลงทุนที่ให้บริษัท ในขณะที่เดียวกันก็ต้องให้สิทธิผู้ถือหุ้นรับทราบข้อมูลบริษัท ตัดสินใจในเรื่องสำคัญ รวมถึงตรวจสอบการทำงานของกรรมการและผู้บริหาร การที่บริษัทมีการกำกับดูแลที่ดีย่อมส่งผลที่ดีทั้งบริษัท ได้แก่ สามารถระดมทุนได้ด้วยต้นทุนที่เหมาะสม การมีต้นทุนการเงินที่เหมาะสม ช่วยลดต้นทุนการผลิตทำให้สามารถแข่งขันได้

และตลาดทุนโดยรวม ได้แก่ การสร้างความเชื่อมั่น เพิ่มความต้องการซื้อ เพิ่มสภาพคล่องและระดับราคา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการระดมทุนของบริษัท

พัฒนาการของการกำกับดูแลกิจการ หลังจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปีพ.ศ. 2540 ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการสร้างความเชื่อมั่นในตลาดทุน โดยได้พัฒนาเรื่องการกำกับดูแลกิจการอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ในปีพ.ศ. 2545 รัฐบาลได้ประกาศให้เป็นปีบรรษัทภิบาล และได้จัดตั้งคณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติ โดยมีภาครัฐและภาคเอกชนร่วมเป็นกรรมการเพื่อขับเคลื่อนเรื่องการกำกับดูแลให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น ตลาดทุนไทยถูกประเมินด้านการกำกับดูแลกิจการโดยหลายหน่วยงานในต่างประเทศช่วยทำให้เกิดพัฒนาการของบริษัทจดทะเบียนให้ปรับปรุงการกำกับดูแลกิจการให้เป็นมาตรฐานสากล อย่างไรก็ตาม ภายหลังการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC ซึ่งก่อให้เกิดความร่วมมือในด้านต่างๆ รวมถึงด้านตลาดทุน ก.ล.ต. อาเซียน หรือ ASEAN Capital Market Forum เรียกกันสั้นว่า ACMF ได้จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อเชื่อมโยงตลาดทุนอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันกำหนดกฎเกณฑ์ระเบียบและมาตรฐานกลางของตลาดทุนในกลุ่มอาเซียน โดยรวมถึงการยกระดับการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในอาเซียนให้ทัดเทียมกับสากลด้วย ดังนั้น ACMF จึงมีแนวคิดที่จะดำเนินโครงการประเมินการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในภูมิภาคอาเซียน บริษัทจดทะเบียนเพื่อให้ผู้ลงทุนต่างประเทศมีข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการของบริษัทในอาเซียนประกอบการตัดสินใจลงทุน

ปัจจุบันมีมาตรฐานสากลด้านการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งเป็นบรรทัดฐานในหลายประเทศ คือ OECD Principles of Corporate Governance และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยในปี 2549 ได้เสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีให้แก่บริษัทจดทะเบียน ซึ่งเทียบเคียงกับหลักการกำกับดูแลกิจการของ OECD ซึ่งต่อมาได้มีการปรับปรุงอีกครั้งในปี 2555 เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดีของอาเซียน โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 5 หมวด ดังนี้

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น หลักการ ผู้ถือหุ้นมีสิทธิในความเป็นเจ้าของโดยควบคุมบริษัทผ่านการแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำหน้าที่แทนตน และมีสิทธิในการตัดสินใจ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของบริษัท บริษัทจึงควรส่งเสริมให้ผู้ถือหุ้น ได้ใช้สิทธิของตน

2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน หลักการ ผู้ถือหุ้นทุกรายทั้งผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและผู้ถือหุ้นที่ไม่เป็นผู้บริหาร รวมทั้งผู้ถือหุ้นต่างชาติ ควรได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน และเป็นธรรม ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยที่ถูกละเมิดสิทธิควรมีโอกาสได้รับการชดเชย

3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย หลักการ ผู้มีส่วนได้เสียควรได้รับการดูแลจากบริษัทตามสิทธิที่มีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการควรพิจารณาให้มีกระบวนการส่งเสริมให้เกิด

ความร่วมมือระหว่างบริษัทกับผู้มีส่วนได้เสียในการสร้างความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนของกิจการ

4. การเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส หลักการ คณะกรรมการควรดูแลให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ทั้งข้อมูลทางการเงิน และข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใส ผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ

5. ความรับผิดชอบของกรรมการ หลักการ คณะกรรมการมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัท คณะกรรมการมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้นและเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ (ฝ่ายส่งเสริมบรรษัทภิบาล, 2557)

2.2 การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ

2.2.1 แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ

ปัจจุบัน เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ ได้ถูกหยิบยกขึ้นเป็นวาระการดำเนินงานที่มีความสำคัญ ซึ่งมีเป้าหมายในการมุ่งแสวงหากำไร และความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการ แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมในมาตรฐานระหว่างประเทศ ISO 26000 ได้ระบุว่า การดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม มีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่การสร้างผลสูงสุดในความทุ่มเทของกิจการ อันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ที่ดำเนินควบคู่ไปกับการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี 2558 นั้น ได้กำหนดประเด็นการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์เพื่อผลักดันให้ธุรกิจ เอาเรื่อง CSR ไว้ในวาระการดำเนินงานของกิจการและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเชิงเศรษฐกิจ สังคม ที่ยั่งยืนในหมู่ประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการนี้ เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียทั้ง ลูกค้า คู่ค้า ชุมชน สิ่งแวดล้อม สิ่งสำคัญการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมต้องชี้ให้เห็นถึงคุณค่าหรือประโยชน์ที่จะได้รับในแง่ของกิจการ อย่างเป็นรูปธรรมได้ ซึ่งสามารถลดข้อขัดแย้งระหว่างกิจการกับผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มต่างๆ ได้ และเป็นเหตุให้ธุรกิจสามารถทุ่มเทเวลาในการสร้างผลกำไรสูงสุด และความมั่งคั่งที่เกิดแก่ผู้ถือหุ้น ก็มีความชอบธรรม เพราะไม่ได้กลบผลเสียหรือทิ้งปัญหาไว้เบื้องหลังให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียอื่น

ด้วยเหตุนี้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสถาบันธุรกิจเพื่อสังคม จึงเห็นพ้องในการเตรียมความพร้อมให้แก่บริษัทจดทะเบียนและองค์กรธุรกิจทั่วไปในการพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนดังกล่าวเพื่อสร้างรากฐานที่มั่นคงแข็งแรงด้านความรับผิดชอบต่อสังคมให้แก่สังคมไทย และเพื่อการดำเนินงานของกิจการได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ และสร้างผลได้สูงสุดในความทุ่มเทของกิจการ จากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคมที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนการดำเนินกิจการให้ยั่งยืนไม่เพียงแต่ การจัดหาผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าและการดำเนินงาน โดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสีย เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่กิจการต้องให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมร่วมกัน กิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเป็นวิถีทางสู่ความยั่งยืนอย่างแท้จริง ซึ่งแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ต้องให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นผลมาจากความคาดหวังและความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง (สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม, 2555)

2.2.2 แนวคิดตามหลักไตรกัปปิยะ

แนวคิดตามหลักไตรกัปปิยะ ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการดำเนินงานของธุรกิจผ่าน 3 หัวข้อที่สำคัญ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยแนวคิดนี้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อรายงานข้อมูลทั้งที่เป็นตัวเงินและข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงิน เนื่องจากกำไรของกิจการอาจไม่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดในการแสดงผลค่าความมั่นคงของกิจการ แต่นโยบายการกำหนดเป้าหมายกลยุทธ์และขีดความรู้ความสามารถของกิจการในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย จะสร้างผลกำไรควบคู่กับการเจริญเติบโตในลักษณะของได้ประโยชน์ทุกด้าน โดยทั้งหมดชนสังคม และสิ่งแวดล้อมก็ได้รับการสนับสนุนและฟื้นฟูให้เติบโตแข็งแรงไปพร้อมกับกิจการ ซึ่งกิจการเองก็จะได้รับการสนับสนุนที่ดีกลับมาเช่นกัน แนวคิดหลักไตรกัปปิยะนี้ได้ถูกพัฒนาจาก John Elkington (1997) ผู้คิดหาเครื่องมือวัดผลการดำเนินงานของกิจการที่สร้างผลตอบแทนให้แก่สังคม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้อง และบริหารจัดการธุรกิจเพื่อให้ได้มาซึ่งกำไรอย่างเป็นธรรม ประสิทธิภาพของการวัดผลการดำเนินงานตามแนวคิดหลักไตรกัปปิยะ ทำให้หลายๆ กิจการไม่ว่าจะเป็นองค์กรที่แสวงหากำไร องค์กรไม่แสวงหากำไร หรือแม้กระทั่งหน่วยงานภาครัฐเองได้นำการรายงานแบบหลักไตรกัปปิยะ มาใช้ในองค์กรตนเองเพื่อวัดและประเมินผลการดำเนินงาน (มัทนชัย สุทธิพันธุ์, 2556)

แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนจะคำนึงถึงมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่มีความเชื่อมโยงกัน และสามารถเปรียบเทียบกับกรดำเนินงานที่ยั่งยืนในระดับองค์กร โดยใช้มุมมอง Triple Bottom Line โดยสรุปได้ว่าแนวคิดแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนมีลักษณะที่สำคัญได้แก่

1. เป็นเรื่องของการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมภายใต้ข้อจำกัดทางสภาพแวดล้อมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการสนองความต้องการที่จำเป็นของคนในรุ่นต่อไป

2. คำนึงถึงมิติด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีความเชื่อมโยงกัน เช่น การขจัดความยากจน จำเป็นต้องคำนึงถึงการพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและความเป็นธรรมทางสังคม ประกอบกัน

3. มุ่งหมายที่จะบรรลุถึงสถานะแห่งความยั่งยืนของสังคมโลกโดยรวม ไม่ใช่เพื่อความยั่งยืนหรือความสามารถในการอยู่รอดขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง ซึ่งหมายถึงวิธีการบริโภคอย่างยั่งยืนและแหล่งทรัพยากรที่ยั่งยืน (พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์, 2555)

2.2.3 การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะตามกรอบรายงานสากล GRI Version. 4

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา มีบริษัทจดทะเบียนหลายบริษัทเริ่มจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม หรือรายงานแห่งความยั่งยืนเพื่อเผยแพร่แก่ผู้ลงทุนรวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับกิจการทั้งในแบบรวมเล่ม และแยกเล่มออกจากรายงานประจำปี โดยสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. จะออกประกาศให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานด้าน CSR ในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี(แบบ 56-1) รายงานประจำปี (แบบ 56-2) รวมถึงแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ (แบบ69-1) ซึ่งทำให้บริษัทจดทะเบียนตื่นตัวกันมาก สำหรับกรอบการรายงานซึ่งเป็นที่ยอมรับและมีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย รวมทั้งในประเทศไทยในการจัดทำรายงานความยั่งยืน ก็คือกรอบการรายงานสากลที่พัฒนา โดย GRI หรือ Global Reporting Initiative (องค์การแห่งความริเริ่มว่าด้วยการรายงานสากล) องค์ประกอบหลักของกรอบการจัดทำรายงานความยั่งยืนจะแบ่งออกเป็น วิธีการรายงาน ซึ่งประกอบด้วยหลักการที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลในเชิงเนื้อหา คุณภาพและขอบเขต กับสิ่งที่จะรายงานซึ่งประกอบด้วย การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นมาตรฐานได้แก่รายการที่เปิดเผยในเรื่องกลยุทธ์และการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงองค์กรตัวแปรเสริมการรายงานตลอดจนการกำกับดูแลกิจการ พันธกรณีและข้อผูกพันขององค์กร ตลอดจนการเปิดเผยแนวการบริหารจัดการและตัวบ่งชี้การดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และส่วนเพิ่มเติมเฉพาะด้านในสาขาต่างๆ กรอบการรายงานของ GRI ฉบับ 4 ได้เพิ่มตัวชี้วัดจากกรอบรายงาน GRI ฉบับ 3.1 ในด้านเศรษฐกิจจาก 7 ตัวชี้วัด เป็น 9 ตัวชี้วัด ด้านสิ่งแวดล้อมจาก 17 ตัวชี้วัด เป็น 30 ตัวชี้วัด และด้านสังคม 31 ตัวชี้วัด เป็น 45 ตัวชี้วัด ดังนั้นกรอบการรายงานของ GRI Version. 4 มีกรอบตัวชี้วัดรวมทั้งหมด 84 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง มูลค่าทางเศรษฐกิจขององค์กรธุรกิจ และการดำเนินงานซึ่งอธิบายโดยใช้ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจขององค์กรธุรกิจ และรวมถึงตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงแนวทางการในการแก้ไขปัญหาประเด็นในการรายงานประกอบด้วย มูลค่าทางเศรษฐกิจต้นทุนการผลิตและจัดจำหน่ายผลกระทบทางการเงิน โอกาสและความเสี่ยงอื่นๆ กิจกรรมขององค์กรเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ข้อกำหนดแผนภาวะผูกพันผลประโยชน์ขององค์กร ความช่วยเหลือ

ทางการเงินที่ได้รับจากรัฐบาล อัตราส่วนค่าจ้างเมื่อเทียบกับค่าจ้างขั้นต่ำในสถานที่สำคัญในท้องถิ่นของกิจการ สัดส่วนผู้บริหารระดับสูงที่ได้รับการว่าจ้างจากชุมชนในท้องถิ่นที่สำคัญของกิจการ การพัฒนาและผลกระทบของการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานและการบริการที่ได้รับการสนับสนุน ผลกระทบทางเศรษฐกิจทางอ้อมรวมทั้งขอบเขตของผลกระทบที่สำคัญ และสัดส่วนการใช้จ่ายในการผลิตในสถานที่สำคัญในท้องถิ่นของกิจการ

2. ด้านสิ่งแวดล้อม ประเด็นในการรายงานประกอบด้วย ข้อมูลวัสดุที่ใช้ การใช้วัสดุรีไซเคิล การบริโภคพลังงานทางตรงผ่านแหล่งพลังงานปฏุนภูมิ การบริโภคพลังงานทางอ้อมโดยแหล่งปฏุนภูมิ ข้อมูลการเก็บรักษาพลังงานจากการปรับปรุงประสิทธิภาพเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน ความคิดริเริ่มในการจัดหาสินค้าและบริการที่ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพหรือใช้พลังงานหมุนเวียน ความคิดริเริ่มในการลดการบริโภคพลังงานทางอ้อม การใช้น้ำทั้งหมด แหล่งน้ำที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากการดึงน้ำไปใช้ ร้อยละและปริมาณน้ำทั้งหมดที่ถูกลำไปรีไซเคิลและนำกลับไปใช้ใหม่ ข้อมูลพื้นที่และขนาดของที่ดิน ผลกระทบของกิจกรรม สินค้าและบริการที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพ แหล่งที่อยู่ตามธรรมชาติที่ได้รับการคุ้มครองหรือฟื้นฟู กลยุทธ์ ข้อปฏิบัติในปัจจุบัน และแผนในอนาคต สำหรับการจัดการผลกระทบทางความหลากหลายทางชีวภาพ ข้อมูลผลกระทบจากการดำเนินงานต่อระดับของความเสี่ยงการสูญพันธุ์ จำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรง จำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมอื่นๆ แผนงานนำร่องและผลของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การปล่อยสารเคมีทั้งหมดที่ทำลายชั้นโอโซน การปล่อยสารพิษทางอากาศ ข้อมูลการระบายน้ำทั้งหมด ข้อมูลปริมาณขยะทั้งหมด และวิธีการกำจัด จำนวนและปริมาณการรั่วไหลที่มีนัยสำคัญ การขนส่งของเสียที่เป็นอันตราย ผลกระทบจากการระบายน้ำ และของเหลวขององค์กร แผนงานที่ริเริ่มการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้าและบริการรวมถึงขอบเขตของการลดผลกระทบ ร้อยละของสินค้าที่ขายและวัสดุจากบรรจุภัณฑ์ การฟ้องร้องการโดนลงโทษและค่าปรับด้านสิ่งแวดล้อม ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของการขนส่ง ค่าใช้จ่ายและการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม

3. ด้านสังคม ประเด็นที่รายงานด้านสังคมประกอบด้วย หมวดหมู่ย่อยการปฏิบัติ ด้านแรงงานและงานที่มีคุณค่า เช่นจำนวนและอัตราการจ้างงานพนักงานใหม่และการหมุนเวียนของพนักงานตามกลุ่มอายุเพศและภูมิภาค ประโยชน์ที่ให้แก่พนักงานประจำที่ไม่ได้ให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวหรือนอกเวลา อัตราค่าจ้างให้กรณีลาคลอด ระยะเวลาขั้นต่ำการแจ้งให้ทราบการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานที่ไม่ได้ระบุไว้ในข้อตกลง ร้อยละของแรงงานทั้งหมดที่ได้รับความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัย อัตราจำนวนความบาดเจ็บโรครจากงานที่ทำและจำนวนผู้เสียชีวิตที่เกิดจากการทำงาน อัตราแรงงานที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิด

โรคจากงานที่ปฏิบัติ ข้อตกลงอย่างเป็นทางการกับสหภาพการค้าเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน เวลาเฉลี่ยของการฝึกอบรมพนักงานต่อปี มีฝึกทักษะการเรียนรู้ระดับสูง การจ้างงานพนักงานส่งเสริมให้พนักงานมีอาชีพอย่างต่อเนื่อง ร้อยละของพนักงานที่ได้รับผลการดำเนินงานปกติและความเห็นการพัฒนาอาชีพตามเพศและหมวดหมู่ของพนักงาน องค์ประกอบของการกำกับดูแลพนักงานต่อการทำงานตามประเภทกลุ่มเพศ อายุ ชนกลุ่มน้อย ระดับตำแหน่งหน้าที่การงาน อัตราของเงินเดือนและค่าตอบแทนของพนักงานผู้หญิงกับผู้ชายตามหมวดหมู่ของพนักงานตามความสำคัญ ร้อยละของผู้ผลิตใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์การปฏิบัติด้านแรงงาน ผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจริงและศักยภาพที่สำคัญสำหรับการปฏิบัติด้านแรงงานในห่วงโซ่อุปทานและการดำเนินการ จำนวนความขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านแรงงานและกลไกการแก้ไขความขัดแย้ง

หมวดหมู่ย่อยด้านสิทธิมนุษยชน เช่น จำนวนร้อยละข้อตกลงการลงทุนที่สำคัญและสัญญาที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน ชั่วโมงรวมของการฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับนโยบายสิทธิมนุษยชนวิธีการเกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและร้อยละพนักงานที่ได้รับการฝึกฝน จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการเลือกปฏิบัติและการดำเนินการแก้ไข การดำเนินงานของผู้ผลิตการมีส่วนร่วมเจรจาต่อรองที่อาจถูกละเมิดหรือความเสี่ยงเพื่อสนับสนุนสิทธิเสรีภาพ การดำเนินงานของผู้ผลิตระบุว่ามีความเสี่ยงสำคัญสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการใช้แรงงานงานเด็กและมาตรการนำไปสู่การยกเลิกการใช้แรงงานเด็ก การดำเนินของผู้ผลิตระบุว่ามีความเสี่ยงสำคัญสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการใช้แรงงานบังคับและมาตรการนำไปสู่การยกเลิกการใช้แรงงานที่ถูกบังคับ ร้อยละของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้รับการฝึกฝนในองค์กรตามนโยบายสิทธิมนุษยชนตามวิธีการที่เกี่ยวข้อง จำนวนการเกิดอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิของชนพื้นเมืองและการดำเนินการ จำนวนร้อยละของการดำเนินการที่ได้รับอาจมีความเห็นด้านสิทธิมนุษยชนหรือผลกระทบการประเมินผล ร้อยละของผู้ผลิตใหม่ได้รับการคัดเลือกตามเกณฑ์สิทธิมนุษยชน ศักยภาพด้านสิทธิมนุษยชนในด้านลบที่เกิดขึ้นจริงผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานและการดำเนินการ จำนวนความขัดแย้งเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนที่ยื่นการแก้ไขและกลไกการแก้ไขความขัดแย้ง

หมวดหมู่ย่อยด้านสังคม เช่น ร้อยละของการดำเนินงานที่มีส่วนร่วมจากชุมชนท้องถิ่นการประเมินผลกระทบและการพัฒนา ผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานต่อชุมชนท้องถิ่น จำนวนและร้อยละของการดำเนินการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตและความเสี่ยงที่สำคัญ การสื่อสารและการฝึกอบรมเกี่ยวกับนโยบายการต่อต้านการทุจริต เหตุการณ์ที่เกิดการทุจริตได้รับการดำเนินการแก้ไข มูลค่ารวมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ

ประเทศและผู้รับประโยชน์ จำนวนการดำเนินการตามกฎหมายในการต่อต้านการแข่งขัน จำนวนของการลงโทษที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ไม่เป็นตัวแทน ร้อยละของผู้ผลิตใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์ผลกระทบต่อสังคม ผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจริงและศักยภาพการดำเนินการในห่วงโซ่อุปทาน จำนวนความขัดแย้งเกี่ยวกับผลกระทบต่อสังคมและการแก้ไขอย่างเป็นกระบวนการ

หมวดหมู่ย่อยด้านความรับผิดชอบต่อสินค้า เช่น ร้อยละของสินค้าที่สำคัญและประเภทบริการที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัยและการประเมินสิ่งที่ควรปรับปรุง จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเกี่ยวกับสุขภาพและผลกระทบต่อความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์และการให้บริการ ร้อยละการตัดสินใจของผลิตภัณฑ์บอกประเภทข้อมูลผลิตภัณฑ์และการบริการอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเกี่ยวกับการตัดสินใจผลิตภัณฑ์และบริการ ผลของการสำรวจความพึงพอใจของลูกค้า การขายผลิตภัณฑ์ที่ห้ามขาย จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามการสื่อสารของการตลาดรวมถึงการโฆษณาส่งเสริมการขายและการให้การสนับสนุนการขาย จำนวนข้อร้องเรียนการละเมิดความส่วนตัวของลูกค้าและการสูญเสียของลูกค้า ค่าปรับที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจัดหาและการใช้งานของผลิตภัณฑ์และบริการ (สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม, 2556)

2.3 มูลค่ากิจการ

2.3.1 การสร้างมูลค่ากิจการ

ในการบริหารกิจการ กิจการจะต้องดำเนินงานโดยการผลิตสินค้าหรือเสนอบริการเพื่อขาย โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่จะสร้างมูลค่าของกิจการให้อยู่ในระดับที่สูงที่สุด เมื่อวัตถุประสงค์ของกิจการเป็นเช่นนี้ การกำกับดูแลกิจการและการบริหารงานอย่างแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมในฐานะกิจกรรมส่วนขยายของการกำกับดูแลกิจการจะต้องสนับสนุนการสร้างมูลค่าของกิจการให้มีระดับที่สูงยิ่งขึ้นไป จึงจะทำให้การกำกับดูแลกิจการและการบริหารงานอย่างแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสำคัญมากพอที่จะส่งเสริมเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานของกิจการได้ ในทางการเงินและการบริหารกิจการ มูลค่าของกิจการ หมายถึง มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสด ซึ่งกิจการสามารถสร้างได้จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่กิจการประกอบ Fahy , Roche and Weiner (2005) ได้เสนอตัวแบบจำลองเพื่อการกำกับดูแลกิจการ สำหรับพรณาการเกิดขึ้นของมูลค่ากิจการ โดยการขยายผลการบริหารงานเพื่อสร้างมูลค่าที่เน้นความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมหลักด้านการผลิตสินค้าและบริการ การบริหารจัดการสินทรัพย์ให้มี

ประสิทธิภาพ และการบริหารจัดการแหล่งที่มาของเงินทุนให้เน้นบทบาทของการกำกับดูแลกิจการ และเน้นบทบาทการบริหารงานอย่างแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมที่จะส่งเสริมให้กิจการสามารถเพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้นไปอีก โดยที่การดำเนินงานของกิจการ การกำกับดูแลกิจการและการบริหารงานอย่างแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นกลุ่มกิจกรรมซึ่งสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกันให้เกิดผลลัพธ์เป็นมูลค่าของกิจการที่สูงขึ้นได้จริง (โกศล ดิษฐ์ธรรม, 2553)

2.3.2 แนวคิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ (EVA)

ในการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานมีตัวชี้วัด(KPI) ตัวหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับนำมาใช้กันคือมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์(Economic Value Added: EVA) ซึ่งแสดงถึงกำไรทางเศรษฐศาสตร์ที่องค์กรได้รับเปรียบเทียบกับต้นทุนของเงินทุนที่ใช้ไป มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์เกิดจากแนวคิดว่านอกเหนือจากกำไรแล้วองค์กรควรให้ความสำคัญต่อการสร้างมูลค่าที่สูงขึ้นให้แก่ผู้ที่มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของเงินทุนอีกด้วย มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ถือเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้ผู้บริหารตระหนักถึงการบริหารจัดการเงินทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดีที่สุดและกระตุ้นให้พนักงานปฏิบัติหน้าที่ อย่างเต็มกำลัง เกิดการปรับปรุงพัฒนางานเพื่อให้ทรัพยากรที่ใช้ไปสามารถสร้างผลตอบแทนให้แก่องค์กรอย่างคุ้มค่าที่สุด โดยทั่วไปองค์กรส่วนใหญ่ไม่สามารถจำแนกต้นทุนอย่างเหมาะสมและส่งผลให้เกิดต้นทุนซ่อนเร้น ด้วยเหตุนี้บริษัทที่ปรึกษาอย่าง Stern Stewart จึงได้พัฒนาเครื่องมือประเมินมูลค่าผู้ถือหุ้น นั่นคือ มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Value Added หรือ EVA) เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจลงทุนทางการเงินด้วยวัตถุประสงค์หลัก คือ การสร้างมูลค่าสูงสุดให้กับผู้ถือหุ้นและมูลค่ากิจการในอนาคตสำหรับนักลงทุนที่คาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนซึ่งสะท้อนจากผลประกอบการที่แสดงด้วยมูลค่าหุ้นในตลาด-หลักทรัพย์ โดยมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์มีแนวทางแตกต่างกับการวัดผลกำไรทั่วไป ดังนี้

มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ไม่ขึ้นกับข้อจำกัดมาตรฐาน GAAP ดังนั้นตัวเลขรายได้สุทธิ(Net Income) จึงถูกรายงานเพื่อวัตถุประสงค์ขององค์กรที่แสดงประเภทต้นทุนของเงินลงทุนที่ครอบคลุมถึงดอกเบี้ยและต้นทุนในส่วนเจ้าของ เนื่องจากต้นทุนส่วนเจ้าของได้แสดงถึงต้นทุนทางโอกาส ที่ไม่สามารถติดตามวัดผลได้โดยตรง ดังนั้นมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์จึงมุ่งแสดงผลกำไรสุทธิที่แท้จริงของธุรกิจหลังจากหักต้นทุนของเงินลงทุนและแก้ปัญหาความบิดเบือนจากข้อมูลที่บันทึกทางบัญชีดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์เป็นผลกำไรสุทธิจากการดำเนินงานหักด้วยผลรวมต้นทุนที่เกี่ยวกับการลงทุนขององค์กร ด้วยเหตุนี้มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์จึงเป็นการประเมินผลกำไรทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Profit) หรือกำไรส่วนค้าง (Residual Income) ซึ่งประเมินความเสี่ยงด้วยรายได้จากผลประกอบการว่ามากกว่าหรือน้อยกว่าอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้ถือหุ้นและเจ้าหนี้จะได้รับคืน โดยกำไรทางเศรษฐศาสตร์ได้พัฒนาจาก

แนวความคิดกำไรขาดทุนแบบดั้งเดิมนั้นเอง แต่จะมีการปรับปรุงเพื่อให้สะท้อนถึงส่วนมูลค่าเพิ่มขององค์กรอย่างแท้จริงและแสดงต้นทุนค่าเสียโอกาสโดยเฉพาะต้นทุนทางการเงินในส่วนเจ้าของที่ต้องนำกลับมาคิดคำนวณเป็นต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ด้วย ซึ่งกำไรทางเศรษฐศาสตร์สามารถคำนวณด้วยกำไรจากผลการดำเนินงานสุทธิหลังหักภาษี (Net Operating Profits after Taxes: NOPAT) หักด้วยต้นทุนรวมของเงินทุนที่องค์กรใช้สำหรับลงทุน ประกอบด้วยค่าดอกเบี้ยและต้นทุนของเงินลงทุนในส่วนเจ้าของ ซึ่งต้นทุนในส่วนของเจ้าของมักใช้ผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการได้รับจากองค์กร โดยพิจารณาว่าหากนำเงินไปลงทุนในธุรกิจอื่นที่มีความเสี่ยงเท่ากันจะได้ผลตอบแทนเท่าใด ผลตอบแทนตัวนี้ก็จะเป็ต้นทุนค่าเสียโอกาสที่ถูกใช้คิดต้นทุนทางการเงินรวมขององค์กร ดังนั้น หลังจากหักต้นทุนทางการเงินแล้ว (ต้นทุนส่วนหนี้สินและเจ้าของ) ได้เป็นส่วนของกำไรที่เพิ่มขึ้นและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรอย่างแท้จริง นักวิเคราะห์ทางการเงินได้กล่าวว่ากำไรทางเศรษฐศาสตร์เป็นส่วนเพิ่มมูลค่าให้กับองค์กร แนวคิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์จะค่อนข้างซับซ้อน แต่ก็เป็นที่ นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน อาทิองค์กรชั้นนำ ระดับโลก AT&T, GE, Walt Disney เป็นต้น เนื่องด้วยมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์สามารถประเมินประสิทธิภาพผลการดำเนินงานได้เหมาะสม ถือว่าเป็นตัวชี้วัดทางการเงินสมัยใหม่ที่ผู้ลงทุนและผู้บริหารองค์กรไม่ควรมองข้าม (โกศล คีศลธรรม, 2553)

ในการวัดมูลค่ากิจการนอกจากจะมีตัวชี้วัดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ ยังมีตัวชี้วัดอีกตัวหนึ่งคือ Tobin's Q เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการตลาด ซึ่งเกิดจากแนวคิดการผสมผสานข้อมูลจากงบการเงินและมูลค่าทางการตลาด ซึ่งเป็นชี้วัดที่สะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าของกิจการ และยังช่วยสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของการตัดสินใจจ่ายลงทุนที่ผ่านของผู้บริหารว่าสามารถตัดสินใจลงทุนในโครงการที่ให้ผลตอบแทน หรือกำไรที่คุ้มค่าหรือไม่ ซึ่งมีหลักในการคำนวณดังนี้
$$\text{Tobin's Q} = \frac{\text{มูลค่าตลาดของหุ้นสามัญ ณ สิ้นปี} + \text{หนี้สินทั้งหมดของบริษัท/สินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัท}}{\text{มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทั้งหมด ณ สิ้นปี}}$$
 (จินตวิชัย ภูพณิชย์, 2553) จากการศึกษางานวิจัยในอดีตวรกมล เกษมทรัพย์, (2554) กล่าวว่าตัววัดมูลค่ากิจการ โดยใช้มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์อาจจะแสดงให้เห็นถึงผลกำไรที่แท้จริงของกิจการ และมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์สามารถประเมินประสิทธิภาพผลการดำเนินงานได้เหมาะสม ถือว่าเป็นตัวชี้วัดทางการเงินสมัยใหม่ที่ผู้ลงทุน และผู้บริหารองค์กรไม่ควรมองข้าม ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย เลือกตัวชี้วัดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ในการวัดมูลค่ากิจการ และมีการวิเคราะห์หาค่าความอ่อนไหว (Sensitivity Analysis) ระหว่าง EVA กับ Tobin's Q

2.4 ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ทฤษฎีที่นำมาใช้อธิบายในการอธิบายเกี่ยวกับการรายงานด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจของงานวิจัยในอดีตมีจำนวนมาก เช่น ทฤษฎีการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคม (The Corporate Social Performance Theory) ทฤษฎีพลเมืองบริษัท (Corporate Citizenship Theory) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) ทฤษฎีมูลค่าของผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และทฤษฎีความชอบธรรม หรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย (Legitimacy Theory) เป็นต้น

การศึกษานี้ใช้ทฤษฎีในการศึกษา 2 ทฤษฎีในการอธิบายการวิจัยเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปียะด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่นิยมใช้ในการศึกษาคือทฤษฎีความชอบธรรม หรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย (Legitimacy Theory) อธิบายขอบเขตและระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะ และทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปียะกับมูลค่ากิจการ

2.4.1 ทฤษฎีความชอบธรรม หรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย (Legitimacy Theory)

ทฤษฎีความชอบธรรม หรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย Legitimacy Theory เป็นสัญญาระหว่างองค์กรธุรกิจและสังคม โดยเป็นสัญญาเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบุคคล และจากทรัพยากรธรรมชาติในการดำเนินกิจการ โดยองค์กรธุรกิจได้รับสิทธิและอนุญาตจากสังคมในการดำเนินกิจการต้องเป็นไปตามบรรทัดฐาน ค่านิยมและความเชื่อของสังคม แนวคิดนี้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมและพัฒนาความยั่งยืนขององค์กรธุรกิจ (ปทุมพร หิรัญสาลี, 2557) ทฤษฎีความชอบธรรม หรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมายถูกนำมาอธิบายความสัมพันธ์ขององค์กรที่ต้องการอยู่รอดต่อไปในสังคม โดยการเปิดเผยข้อมูลต่างๆ ด้วยความสมัครใจ และต้องกระทำการเปิดเผยข้อมูลให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อพิสูจน์ให้สังคมเห็นว่าองค์กรเป็นพลเมืองที่ดีในการดำเนินธุรกิจ เพื่อจะเป็นหลักประกันว่าองค์กรสามารถอยู่รอด และเติบโตอย่างยั่งยืนในองค์กร (สิรินาฏ นาคเลิศ, 2558)

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตพบว่า ปทุมพร หิรัญสาลี (2557) ศึกษาการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการในรายงาน 56-1 และสิรินาฏ นาคเลิศ (2558) ศึกษาอิทธิพลของลักษณะเฉพาะกิจการบนความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี ใช้ทฤษฎีความชอบธรรม หรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย ในการอธิบายการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม และการรายงานเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้นในการศึกษานี้ผู้วิจัยจึงใช้ทฤษฎีความชอบธรรม หรือทฤษฎีชอบด้วยกฎหมาย Legitimacy Theory ในการอธิบายขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะทั้งด้าน

เศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.4.2 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory)

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย ถูกใช้ครั้งแรกในสถาบันวิจัย สแตนฟอร์ด โดยหลักการเบื้องต้นในการบริหารกิจการที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจจากปัญหาหลัก คือ ปัญหาของการสร้างมูลค่าและการค้า ปัญหาจริยธรรมของระบบทุนนิยมที่ส่งผลต่อผู้ตัดสินใจ และปัญหาด้านความคิดการบริหารจัดการ ซึ่งทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ แนวคิดเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียเกิดขึ้นในงานวิจัยในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา โดยเริ่มตั้งแต่ช่วงปลายปี 1970 และช่วงต้นปี 1980 ที่ Wharton School ในช่วงนั้นมีการศึกษาถึงกลยุทธ์การวางแผนหรือนโยบายในการทำธุรกิจ หรือปัจจุบัน เรียกว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ ที่ครอบคลุมประเด็นการพิจารณาถึงจริยธรรม สังคม หรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility : CSR) การทำธุรกิจให้ถูกต้องตามกฎหมายและจรรยาบรรณ การพัฒนาปรับปรุง

การดำเนินธุรกิจขององค์กร เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบด้านลบกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยผู้บริหารต้องมีวิธีการบริหารจัดการที่คำนึงถึงจริยธรรม หลักการทางวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาชีพด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการแลกเปลี่ยนแนวคิดจุดประเด็น โดยนำศาสตร์อื่นๆ เข้ามาประกอบการพิจารณาร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย Harrison and St. John, (1994) ได้แบ่งปัจจัยสิ่งแวดล้อมของผู้มีส่วนได้เสียเป็น 3 ส่วน คือ 1. สิ่งแวดล้อมในภาพกว้าง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย 2. สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติการ ประกอบด้วย ผู้ขายปัจจัยการผลิต ลูกค้านักแข่งขัน สหภาพ ตัวกลางทางการเงิน ชุมชน และหน่วยงานภาครัฐ และ 3. องค์กร ประกอบด้วย เจ้าของกิจการหรือผู้บริหาร และพนักงาน ซึ่งทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียมีความเกี่ยวข้องกับจริยธรรมทางธุรกิจ และความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (สุรดี สุพิชญางกูร, 2553)

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีต เมธาวิ รักษาสุข (2554) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับการวัดมูลค่าองค์กร โดยใช้มูลค่าทางการตลาดโดยเฉลี่ย (AMV) และมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่ม (EMA) และสิรีนาถ นาคเลิศ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของลักษณะเฉพาะกิจการบนความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี ใช้ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียในการอธิบายเกี่ยวกับการรายงานด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้นทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียจึงถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปีละกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุรณภพ สมเศรษฐ์, กิรายุ แสนบุคดา, และ มนวิภา ผดุงสิทธิ์ (2556) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างขนาดขององค์กร ความรับผิดชอบทางสังคม และผลการดำเนินงานด้านการเงิน โดยจำกัดขอบเขตเพียงบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2554 ทั้งนี้ ไม่รวมบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในดัชนี SET100 โดยข้อมูลเกี่ยวกับระดับการทำการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามโดยการประเมินของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 บริษัท ส่วนผลการดำเนินงานด้านการเงินนั้นวัดใน 2 มุมมอง คือ มุมมองผลการดำเนินงานทางบัญชี ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัดได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และมุมมองผลการดำเนินงานทางตลาด ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัดได้แก่ มูลค่าเพิ่มทางการตลาดและ Tobin's Q ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านการจ้างงานและชุมชนกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ นอกจากนี้ งานวิจัยนี้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรทั้งด้านการจ้างงานและชุมชน และด้านสิ่งแวดล้อมกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มูลค่าเพิ่มทางการตลาดและ Tobin's Q แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างขนาดขององค์กรกับกิจกรรมเพื่อสังคมนั้น ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดขององค์กรกับการทำการกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการจ้างงานและชุมชน แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดขององค์กรกับการทำการกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม

พิระศักดิ์ นันทะจันทร์, อนิรุทธิ์ ผงกลี, และ อัจฉริยา อิศสระไพบุลย์ (2554) ศึกษาเรื่องผลกระทบของการกำกับดูแลทางการตลาดที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า การกำกับดูแลทางการตลาดด้านการสร้างความไว้วางใจต่อผู้มีส่วนได้เสีย ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักการตลาด และการควบคุมและบริหารความเสี่ยงทางการตลาดมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานทางการตลาดของผู้บริหารฝ่ายการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการ กำหนดกลยุทธ์ นโยบายและวางแผนการดำเนินงานทางการตลาดขององค์กร ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้มีส่วนได้เสีย และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

ภูษิต วงศ์หล่อสายชล (2554) ศึกษาเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม บรรษัทภิบาล และจรรยาบรรณทางธุรกิจที่มีผลต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) จำนวน 118 บริษัท ผลการวิจัย สมมติฐานที่1 ความรับผิดชอบต่อสังคม บรรษัทภิบาล และจรรยาบรรณทางธุรกิจมีความสัมพันธ์กันพบว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสัมพันธ์กับจรรยาบรรณทางธุรกิจในทิศทางเดียวกัน และบรรษัทภิบาลมีความสัมพันธ์กับจรรยาบรรณทางธุรกิจในทิศทางเดียวกันสมมติฐานที่2 ความรับผิดชอบต่อสังคม บรรษัทภิบาล จรรยาบรรณทางธุรกิจมีผลต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการดำเนินธุรกิจเชิงรับผิดชอบต่อสังคมมีผลต่ออัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นปี 2549 และความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการส่งเสริมมูลเหตุการตลาดที่เกี่ยวข้องกับมูลเหตุ การตลาดเพื่อสังคมและการบริจาคสิ่งของมีผลต่ออัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้นปี 2549 ส่วนการตลาดที่เกี่ยวข้องกับมูลเหตุ นอกจากนั้น ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการตลาดเพื่อสังคมมีผลต่ออัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้นปี 2550 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 การปฏิบัติด้านบรรษัทภิบาลในทุกด้านไม่มีผลต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขณะที่ระดับนัยสำคัญ .05 จรรยาบรรณทางธุรกิจด้านการรักษาความสุจริต กิจกรรมที่ช่วยเหลือสังคมมีผลต่ออัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นปี 2549 และมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจปี 2549-2550 ส่วนด้านการลดความเสี่ยงของกิจการมีผลต่อมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจปี 2549-2550 สรุปผลการวิจัยความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสัมพันธ์กับจรรยาบรรณทางธุรกิจในทิศทางเดียวกัน และบรรษัทภิบาลมีความสัมพันธ์กับจรรยาบรรณทางธุรกิจในทิศทางเดียวกัน โดยจรรยาบรรณทางธุรกิจมีความสัมพันธ์กับบรรษัทภิบาลมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคมในทิศทางเดียวกัน และความรับผิดชอบต่อสังคม และจรรยาบรรณทางธุรกิจมีผลต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) ศึกษาเรื่องการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัท : กรณีศึกษาบริษัทขนาดใหญ่ 50บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าบริษัทจำนวน 48 ร้อยละ 96 บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี หัวข้อการกำกับดูแลได้รับความนิยมนในการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมมากที่สุด บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมสูงสุด แต่บริษัทในกลุ่มเทคโนโลยีเปิดเผยข้อมูลต่ำสุด ในการทดสอบความสัมพันธ์การศึกษาค้นคว้าลักษณะของอุตสาหกรรม

และประเภทของเจ้าของ กิจการมีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เมธาวิ รักษาสุข (2554) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับการวัดมูลค่าองค์กร โดยใช้มูลค่าทางการตลาดโดยเฉลี่ย (AMV) และมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่ม (EMA) กรณีศึกษา: บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากการศึกษา มีการกำหนดตัวแปรอิสระในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม และตัวแปรตาม คือมูลค่าขององค์กร กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์โดยคำนวณจากข้อมูลทางการบัญชีในงบการเงินที่มีการเปิดเผยให้กับสาธารณชนในช่วงระหว่างปี 2551-2552 จำนวนทั้งหมด 566 บริษัท ณ วันที่ 10 ต.ค. 53 ยกเว้นกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และหน่วยลงทุน และบริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินการ วิธีการเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิโดยการแจกแบบสอบถามในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม และเก็บข้อมูลแบบทุติยภูมิในส่วนของข้อมูลทางการบัญชี ตัวแปรที่ใช้ในการวัดมูลค่าองค์กร คือ มูลค่าทางการตลาดโดยเฉลี่ย AMV และ มูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่ม EMA ผลจากการศึกษาพบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในเรื่องระบบการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานกับมูลค่าทางการตลาดโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก และมูลค่าองค์กรที่วัดจากมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่มพบว่าปัจจัยการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในเรื่องระบบทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพของพนักงานกับมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่มมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก สำหรับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าองค์กรที่วัดจากมูลค่าทางการตลาดโดยเฉลี่ยและมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่ม แต่ผู้วิจัยเชื่อว่าเมื่อเวลาผ่านไปการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กรทั้งในด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อมย่อมจะส่งผลต่อมูลค่าขององค์กรได้อย่างแน่นอน

ยุวดี เจริญรัฐติกาล (2554) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI โดยจำกัดขอบเขตการศึกษาเฉพาะบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI จากจำนวนประชากรทั้งหมด 60 บริษัท มีตัวแปรอิสระได้แก่ การกำกับดูแลกิจการของบริษัท ประกอบด้วย การรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการ และค่าตอบแทนกรรมการ ตัวแปรตาม ประกอบด้วย อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น และตัวแปรควบคุม ประกอบด้วย อายุของบริษัท การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบแสดงข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ปี 2552 – 2554 โดยใช้เทคนิคทางสถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ปี 2552 และ 2553 ไม่มีตัว

แปรที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราราคาต่อกำไรต่อหุ้น ส่วนปี 2554 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราราคาต่อกำไรต่อหุ้นได้แก่ ค่าตอบแทนกรรมการ โดยอาจเกิดจากผู้บริหารได้รับค่าตอบแทนเป็นที่พอใจก็จะมีแรงจูงใจในการบริหารจัดการบริษัทให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจึงส่งผลให้ชื่อเสียงบริษัทเป็นที่รู้จักของนักลงทุน และทำให้อัตราราคาต่อกำไรต่อหุ้นสูงมากขึ้นตามไปด้วย

รมณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์ (2558) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงและผลการดำเนินงานทางการเงินในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาขอบเขต และลักษณะการรายงานการบริหารความเสี่ยงในรายงานประจำปี ทดสอบความแตกต่างลักษณะธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อการรายงานการบริหารความเสี่ยง ทดสอบปริมาณการรายงานความเสี่ยงกับผลการดำเนินงาน และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของธุรกิจกับการรายงานความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานในรายงานประจำปี ประชากรที่ในการศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ 7 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามสูตร Yamane มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 349 บริษัท วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน และวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่าเมื่อกิจการมีระดับการเปิดเผยข้อมูลการรายงานการบริหารความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ลดลง ยกเว้นความเสี่ยงด้านการประกอบธุรกิจที่จะส่งผลไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ลักษณะของผู้สอบบัญชี และลักษณะของอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานทางการเงิน ในขณะที่ลักษณะความเป็นเจ้าของ ความเป็นธุรกิจครอบครัว และขนาดของกิจการไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานทางการเงิน ข้อจำกัดของงานวิจัยยังไม่ครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาจากสื่ออื่นๆที่ได้รับการนิยาม และระยะเวลาการเก็บข้อมูลควรมากกว่านี้

วรกมล เกษมทรัพย์ (2554) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งได้มีผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการในปี พ.ศ. 2551 และ 2552 โดยมีคะแนนอยู่ในระดับดี ดีมาก ดีเลิศ และได้ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณในการทดสอบความสัมพันธ์นี้ โดยใช้อัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น (ROE) เป็นตัววัดในมุมมองบัญชี และ Tobin's Q เป็นตัววัดในมุมมองของตลาดสำหรับการกำกับดูแลกิจการนั้นจะเน้นถึงโครงสร้างที่เกี่ยวข้อง 1. สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระจากภายนอกในคณะกรรมการบริษัท 2. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท 3. จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทต่อปี 4. การครบรอบตำแหน่งของผู้จัดการใหญ่และประธานกรรมการในคนเดียวกัน 5. ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการจากรายงาน (CGR) ผลการศึกษา

พบว่า ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของบริษัทซึ่งวัดโดย (ROE) และ Tobin's Q ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ในขณะที่ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงลบ และโครงสร้างเงินทุนของบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทในมุมมองทางบัญชี (ROE) ผู้วิจัยได้ใช้ (ROE) และ Tobin's Q เป็นตัวแทนของผลการดำเนินงานของบริษัทโดย (ROE) เป็นตัวชี้วัดด้านบัญชี และ Tobin's Q เป็นตัวชี้วัดทางตลาด แต่อาจจะมีตัวชี้วัดอื่นที่น่าจะเหมาะสมกว่าเช่น EVA ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดผลการดำเนินงานของธุรกิจเชิงเศรษฐศาสตร์ โดยตัวชี้วัดนี้จะให้ความสำคัญกับมูลค่าเชิงเศรษฐศาสตร์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มของธุรกิจ โดย EVA แสดงให้เห็นถึงผลกำไรที่แท้จริงของกิจการ

ศิลปพร ศรีจันทเพช (2551) ศึกษาเรื่องความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัท โครงสร้างของผู้ถือหุ้น กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ โดยการศึกษาได้มีการกำหนดตัวแปรอิสระคือ บทบาทความรับผิดชอบของคณะกรรมการกิจการ และโครงสร้างของผู้ถือหุ้น และตัวแปรตามคือ มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์วัดโดยใช้ EVA โดยประชากรกลุ่มตัวอย่างคือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET50) ระหว่างปี 2547-2549 รวมระยะเวลา 3 ปี ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรความเป็นอิสระของประธานกรรมการมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ การที่ประธานกรรมการบริษัทมีความเป็นอิสระมากเท่าไร ก็ทำให้หลีกเลี่ยงการเกิดปัญหาในเรื่องการขัดแย้งทางผลประโยชน์มากเท่านั้น ส่วนตัวแปรสัดส่วนการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นนั้นให้ผลเป็นบวกซึ่งตรงกันข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้กล่าวคือหากสัดส่วนการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีมาก ก็จะทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์มีค่าสูงขึ้นซึ่งผลจากการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ EVA ของกิจการของบริษัทจดทะเบียน รวมถึงการหาทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว นั้น สามารถอธิบายได้ว่าบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถไปใช้อธิบายมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการได้เพียงบางส่วนเนื่องจากระดับความสัมพันธ์ที่ศึกษาได้นั้นอยู่ในระดับที่ต่ำ ดังนั้น นักลงทุนยังคงใช้ตัวแปรอื่นๆ ในการวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจลงทุนต่อไป

ศิลปพร ศรีจันทเพช (2551) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของกลไกการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 50) กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ กลไกการกำกับดูแลกิจการที่ศึกษา ประกอบด้วย (1) บทบาทความรับผิดชอบของคณะกรรมการ และ (2) โครงสร้างของผู้ถือหุ้น โดยบทบาทความรับผิดชอบของคณะกรรมการศึกษาจาก (1.1) สัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระและกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (1.2) ความเป็นอิสระของประธานกรรมการ และ (1.3) จำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการ

บริษัท ส่วนโครงสร้างของผู้ถือหุ้นศึกษาจาก (2.1) สัดส่วนการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น และ (2.2) สัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารและกรรมการบริหารผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลไกด้านการกำกับดูแลกิจการในเรื่องความเป็นอิสระของประธานกรรมการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับที่คาดไว้และมีผลอย่างมีนัยสำคัญกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ สัดส่วนการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับที่คาดไว้ และมีผลอย่างมีนัยสำคัญกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ

สุภางค์ ลือกิตินันท์ (2551) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีในมุมมองด้านบทบาทความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัท และมูลค่าเพิ่มของกิจการ (EVA) กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 ถึง ปีพ.ศ. 2549 โดยผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว ได้แก่ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการบริษัท และความเป็นอิสระด้านการบริหารของประธานกรรมการบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการอย่างมีนัยสำคัญ

สิรินาถ นาคเลิศ (2558) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของลักษณะเฉพาะกิจการบนความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี กรณีศึกษาบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาลักษณะและปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และทดสอบความสัมพันธ์อิทธิพลของลักษณะเฉพาะกิจการบนความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี ประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 80 บริษัท โดยใช้วิธีการนับค่าตามวิธีการวิเคราะห์สภาวะ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุในการทดสอบความสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่าหัวข้อความหลากหลายทางชีวภาพมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุดของทุกปี และน้อยที่สุดคือหัวข้อค่าใช้จ่ายและการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม และพบว่าขนาดของคณะกรรมการ และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และลักษณะเฉพาะกิจการมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม คือประเภทอุตสาหกรรมพบว่าสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ข้อจำกัดของงานวิจัยคือใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเพียง 80 บริษัทและทำการเก็บข้อมูลเพียงสี่เดียว

อัญญา ชันชวิทย์ และคณะ (2552) ได้กล่าวถึง กลไกการกำกับดูแลกิจการเกี่ยวกับ คณะกรรมการไว้ว่า บริษัทที่ตั้งขึ้นมาเพื่อแสวงหากำไรและสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐศาสตร์ บริษัทมี คณะกรรมการเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้น ซึ่งโดยธรรมชาติผู้ถือหุ้นต้องการผลตอบแทนสูงสุดจากการ ลงทุน ดังนั้น บทบาทของคณะกรรมการคือ การสร้างมูลค่าให้แก่กิจการและผู้ถือหุ้นในระดับที่สูง ที่สุดเนื่องจากคณะกรรมการเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้น ดังนั้น คณะกรรมการต้องบริหารจัดการ บริษัทด้วยความระมัดระวังและซื่อสัตย์สุจริตในฐานะตัวแทนผู้ถือหุ้น เพื่อที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ของบริษัท และเพื่อสร้างความสามารถในการทำกำไรและมูลค่าของกิจการ ในการที่บริษัทจะ เติบโตอย่างมั่นคงได้ในระยะยาวนั้นกิจการต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งบางบริษัทอาจจะ กำหนดเป็นข้อกำหนด นโยบาย หรือข้อบังคับให้ปฏิบัติ แต่การกำหนดเช่นนี้อาจจะทำให้เกิดผล เพียงขั้นต้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามหากบริษัทได้ตระหนักให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นสิ่งสำคัญ โดยส่งเสริมให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งเกิดขึ้นจากการร่วมมือร่วมใจระหว่างพนักงานและ ผู้บริหารในการสร้างวัฒนธรรมขององค์กรเพื่อสร้างองค์กรของตนเองนั้นเป็นการกำกับดูแลกิจการที่ดี องค์กรนั้นจะสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนและมั่นคง วัฒนธรรมองค์กร และการกำกับดูแลกิจการที่ ดีต้องกระทำควบคู่กันไปจะแยกกันไม่ได้อย่างที่คาดหวังผู้บริหารจึงให้ความสนใจกับวัฒนธรรม องค์กรอย่างยิ่งโดยสื่อสารให้เข้าใจระหว่างผู้บริหารและพนักงานเพื่อจะก้าวไปทางเดียวกัน การ กำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นเรื่องที่ควรปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกขึ้นในองค์กรเพื่อให้ทุกฝ่ายในระดับ กรรมการ ผู้บริหาร และพนักงานของบริษัท ได้เข้าใจในหลักการของการกำกับดูแลกิจการที่ดีอย่าง ลึกซึ้งเกิดจิตสำนึกแล้วส่งผลให้บริษัทนั้น ๆ มีบรรยากาศ มีวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการกำกับดูแล กิจการที่ดี การประพฤติปฏิบัติของทุกฝ่ายในบริษัทเป็นไปด้วยความพร้อมใจและความเต็มใจของ ตนเองมิใช่เป็นการประพฤติปฏิบัติเนื่องจากบริษัทมีระเบียบ กฎเกณฑ์กำหนดบังคับไว้ ซึ่งเมื่อ บริษัทใดมีบรรยากาศดังกล่าวแล้วการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทนั้น ๆ จะมั่นคง และสามารถ พัฒนาไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

อลิษา สุกศรี และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีกับผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียน ตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ตัวแปรอิสระคือประเด็นเนื้อหาการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และ ตัวแปรตามคือผลการดำเนินงานทางการเงิน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในรายงานประจำปีเป็น ระยะเวลา 3 ปี คือ ปี พ.ศ. 2553 และปี พ.ศ.2555 รวม 56 บริษัท โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ ในการนับจำนวนคำที่มีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และผลการศึกษาพบว่าบริษัทมีการเปิดเผย ข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีสูงสุด คือด้านนโยบายสิ่งแวดล้อม โดยบริษัทในกลุ่ม อุตสาหกรรมทรัพยากรมีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมมากที่สุด และพบความสัมพันธ์ระหว่างการ

เปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม (ด้านการฟ้องร้อง การดำเนินคดีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม)กับผลการดำเนินงานทางการเงิน มีความสัมพันธ์ไปในเชิงลบ ข้อจำกัดในงานวิจัยในครั้งนี้ คือปริมาณของกลุ่มตัวอย่าง

อรรถัย ชำนาญกิจ (2558) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บนเว็บไซต์ กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บนเว็บไซต์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 229 บริษัท โดยใช้สูตร Yamane ในการสุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน และการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า การเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด และอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคมีการเปิดเผยข้อมูลน้อยที่สุด และพบว่าขนาดของคณะกรรมการ และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line ข้อจำกัดของงานวิจัยคือใช้กลุ่มตัวอย่างเพียงบางส่วน และสื่อที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการศึกษาจากเว็บไซต์ของบริษัทอย่างเดียวนั้น

Odia and Imagbe (2015) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบทางสังคมและทางเศรษฐกิจของสังคมและการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไนจีเรีย เพื่อทดสอบผลกระทบของการเปิดเผยข้อมูลขององค์กรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในประเทศไนจีเรีย การวิจัยใช้วิธีการอยู่บนพื้นฐานของการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง 351 ผู้ถือหุ้นผู้บริหารและผู้สอบบัญชีผลการทดสอบพบความแตกต่างกันของระดับของความแตกต่างด้วยความเคารพต่อผู้มีส่วนได้เสียและเพศที่เกี่ยวกับผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจของ CSED โดยเฉพาะมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในหมู่ผู้มีส่วนได้เสียในผลกระทบทางสังคมและการเงินของ CSED ในประเทศไนจีเรีย ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามเชื่อว่าเพศหญิงมีผลกระทบทางสังคมของ CSED มีความแตกต่างเกี่ยวกับเพศผลกระทบทางการเงิน อีกครั้งก็พบว่า CSED ไม่ได้นำมาใช้เป็นกลยุทธ์ในการแสวงหาผลกำไรสูงสุดของบริษัท ในประเทศไนจีเรีย สรุปได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลทางสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กรทางสังคมมีมากขึ้นกว่า ทางการเงินและการสนับสนุนด้วยเหตุนี้ที่ถูกละเมิดต้องตามกฎหมาย มีนัยสำคัญสำหรับ บริษัท ไนจีเรียทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงขอแนะนำว่า บริษัท ควรเพิ่ม

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมและปัญหาสภาพแวดล้อมในการปรับปรุงการแสดงทางสังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งในที่สุดจะส่งผลกระทบต่อการเงินของบริษัท

Onyali, Okafor, and Onodi (2015) ศึกษาการตรวจสอบประสิทธิภาพของการรายงาน Triple Bottom Line ของบริษัทในประเทศไนจีเรีย โดยมุ่งเน้นไปที่มุมมองของผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ประชากรในการศึกษามีสามกลุ่ม คือ กลุ่มนักลงทุน กลุ่มลูกค้า และกลุ่มนักบัญชี ผลการศึกษาพบว่านักลงทุนและผู้บริโภคแสดงความไม่พอใจกับขอบเขตการเปิดเผยข้อมูล TBL ในประเทศไนจีเรีย นอกจากนี้ กลุ่มนักบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับความโปร่งใสในการรายงาน TBL และข้อเสนอแนะจากการวิจัยกล่าวว่า บริษัทควรเปิดเผยการรายงาน TBL ในเชิงปริมาณให้มากขึ้น และควรเพิ่มตัวชี้วัดครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ

Pham, Suchard, and Zein (2007) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัท โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทในประเทศออสเตรเลีย จำนวน 150 บริษัทที่มีจำนวนเงินทุนมากที่สุดตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994 – 2003 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานของบริษัทโดยดูจาก Tobin's Q และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (EVA) กับการกำกับดูแลกิจการ โดยได้ใช้ตัวแปรในการวัดผล 3 ตัวคือ (1) ส่วนส่วนความเป็นอิสระของกรรมการและขนาดของคณะกรรมการ (2) จำนวนผู้ถือหุ้นที่เป็นบุคคลภายใน (3) จำนวนผู้ถือหุ้นที่เป็นบุคคลภายนอก ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานของบริษัทและกลไกการกำกับดูแลกิจการ อีกทั้ง Tobin's Q และ EVA ยังไม่สามารถเชื่อมโยงหรือหาผลกระทบไปยังกลไกของการกำกับดูแลกิจการได้ สาเหตุของความไม่สัมพันธ์ในครั้ง นี้ ผู้วิจัยได้อธิบายว่าในการทำวิจัยประเภทนี้ การควบคุมปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทนั้นทำได้ยากเนื่องจากมีปัจจัยหลายตัวและยากต่อการควบคุม และปัจจัยเหล่านี้ถูกทำนายว่าเกิดมาจากตัวแปรสาเหตุอื่นๆ ซึ่งไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งหมด เช่น ธุรกิจบางประเภทมีลักษณะเฉพาะ เช่น สถาบันการเงิน หรือบริษัทเงินทุนส่งผลให้ผลการวิจัยของความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการ และผลการดำเนินงานของบริษัทไม่เกี่ยวข้องกัน ประกอบกับทั้ง Tobin's Q และ EVA นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นตัวเลขที่แปรผันตามปัจจัยภายนอกทั้งสิ้นซึ่งแม้จะทำการปรับปัจจัยภายนอกออกไปก็ไม่สามารถทำได้หมด

Ratanajongkol, Davey, and Low (2006) ศึกษาเกี่ยวกับรายงานขององค์กรทางสังคมในประเทศไทย วัดอุปสรรคของการวิจัยเพื่อการตรวจสอบขอบเขตและลักษณะการรายงานทางสังคม (CSR) ขององค์กรการปฏิบัติของ 40 บริษัท ที่ใหญ่ที่สุดของไทยในช่วงหลายปี 1997, ปี 1999 และปี 2001 ขอบเขตและลักษณะของความรับผิดชอบต่อสังคมในรายงานประจำปีวัดตามจำนวน

ของคำเปิดเผยและแนวโน้มการวิเคราะห์ในช่วงระยะเวลาห้าปี ความรับผิดชอบต่อสังคมเปิดเผย จำแนกตามระดับห้ารูปแบบที่สำคัญธรรมชาติของหลักฐานและประเภทของข่าว เปิดเผยการวิจัย แสดงให้เห็นว่าในการรวมแนวโน้มของการเพิ่มจำนวนขององค์กรทางสังคม เปิดเผยถึงแม้ว่า แนวโน้มห้าปีที่แตกต่างกันในอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ความรับผิดชอบต่อสังคมในหมู่คนไทย บริษัท พบว่าจะเน้นหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ "เปิดเผย" ข่าวที่ดี การเปิดเผยข้อมูล ถูกต้องตามกฎหมายทฤษฎีเศรษฐกิจการเมืองและภาวะเศรษฐกิจที่ถูกนำมาใช้ คำอธิบายปัจจุบัน แนวโน้ม การศึกษาสรุปได้ว่าในขณะที่มุมมองเดียวไม่สามารถอธิบายได้ว่าเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมที่ผลจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ที่สำคัญของ บริษัท ทางสังคม จะถูกสะท้อน จากความรับผิดชอบต่อสังคม

Suttipun (2012) ศึกษาเรื่องการรายงานด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ (Triple Bottom Line) ในรายงานประจำปีของ บริษัท 50 อันดับที่ใหญ่ที่สุด ใช้ประชากรในการศึกษา คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ 50 บริษัทที่มีขนาดใหญ่ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขอบเขตการรายงานทางด้าน สังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ กับปัจจัยต่างๆ โดยใช้เครื่องมือ ANOVA ซึ่งเป็นเครื่องมือทาง สถิติในการวิเคราะห์ขอบเขตและการรายงาน ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผย ข้อมูลTBLขึ้นอยู่กับคะแนนที่วัดได้ และมีอิทธิพลต่อลักษณะการเปิดเผยข้อมูลที่ระบุไว้ นอกจากนี้ ยังมีความแตกต่างของการรายงานซึ่งขึ้นอยู่กับกลุ่มอุตสาหกรรม

Suttipun and Stanton(2012) ศึกษาความแตกต่างในการเปิดเผยข้อมูลด้าน สิ่งแวดล้อมขององค์กรในเว็บไซต์ และในรายงานประจำปี: กรณีศึกษาของบริษัทจดทะเบียนใน ประเทศไทยวิเคราะห์เนื้อหาโดยวิธีการนับจำนวนคำของปริมาณของการเปิดเผยข้อมูล 50 เว็บไซต์ ตัวอย่างและรายงานประจำปี การวิเคราะห์ทางสถิติ (บรรยายตัวอย่างคู่ T-ทดสอบและกลุ่มที่เป็น อิสระ T-ทดสอบ) ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมโดย วัดจากจำนวนคำในรายงานประจำปีและในเว็บไซต์ ผลการวิจัยเบื้องต้นระบุว่าร้อยละ 96 ของ ตัวอย่าง บริษัท จดทะเบียนไทยให้การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีและร้อยละ 88 ตามเว็บไซต์บริษัทที่ให้คำมากที่สุดของข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในธุรกิจทรัพยากรกลุ่มในสี่ ทั้งสอง และน้อยที่สุดอยู่ในกลุ่มธุรกิจบริการบนเว็บไซต์ แต่ในกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีในรายงาน ประจำปี โดยทั่วไปการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่พบในองค์กรส่วนความรับผิดชอบต่อสังคม ของเว็บไซต์ แต่ในส่วนของ การกำกับดูแลกิจการของรายงานประจำปีสามรูปแบบที่พบบ่อยที่สุด คือการใช้จ่ายด้านสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมนโยบายทั้งในรายงาน ประจำปีและเว็บไซต์ อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ไม่สามารถหาความแตกต่างปริมาณของการเปิดเผย

ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในรายงานประจำปีและในเว็บไซต์ การศึกษามีการเสริมสร้างความเข้าใจความแตกต่างระหว่างการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเว็บไซต์ในประเทศกำลังพัฒนา

Setyorini and Ishak (2012) ศึกษาเกี่ยวกับการรายงานขององค์กรทางสังคมและสิ่งแวดล้อม: กรณีของการลอกเลียนแบบมอร์ฟ การศึกษานี้เพื่อตรวจสอบการรายงานขององค์กรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในประเทศอินโดนีเซีย บริษัท จดทะเบียนสาธารณชน ด้านของการรายงานขององค์กรทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอินโดนีเซียงานวิจัยนี้มุ่งเน้นในเนื้อหาที่มีคุณภาพการศึกษาครั้งนี้ได้รับการใช้เครื่องมือในการรวมกันของดัชนีด้านสิ่งแวดล้อมของ Clarkson และดัชนีสังคม Sutanto เปตราของ ดัชนีนี้ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนการเปิดเผยข้อมูลอย่างเป็นทางการและการเปิดเผยข้อมูลที่สมัครใจ การตรวจสอบระบบการเปิดเผยข้อมูลของ บริษัท ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของข้อมูลห้าปี 2005-2009 ของอินโดนีเซีย 911 บริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ดำเนินการ ผลการศึกษาพบว่าขอบเขตของการรายงานขององค์กรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้านี้และที่โดดเด่นด้วยการเปิดเผยข้อมูลที่สมัครใจ ดังนั้นภายใต้ความไม่แน่นอนของรัฐบาลเครื่องมือสำหรับการรายงานขององค์กรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในประเทศอินโดนีเซีย บริษัท มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่คล้ายกันหรือเลียนแบบโครงสร้างและการปฏิบัติของ บริษัท อื่น ๆ จากทฤษฎีสถาบันการปฏิบัตินี้เป็นที่รู้จักกันมอร์ฟลอกเลียนแบบ

Suttipun (2015) ศึกษาเรื่องการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนในรายงานประจำปี ประชากรในการศึกษาใช้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) กลุ่มตัวอย่าง 100 บริษัท มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย คือการตรวจสอบขอบเขตของการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน ในปีรายงานประจำปี ในปี2005-2012 เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะองค์กร และระดับของการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยวิเคราะห์เนื้อหาโดยการนับค่า ผลการวิจัยพบว่า การเพิ่มขึ้นของระดับการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจมีมากที่สุด ตามด้วยด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมตามลำดับ นอกจากนี้พบว่าระดับของการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความแตกต่างกันระหว่างบริษัทขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ และระหว่างบริษัทรัฐ กับบริษัทเอกชน และผลการวิจัยแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของบริษัท ประเภทอุตสาหกรรม ความเป็นเจ้าของ กับความรับผิดชอบต่อสังคมในการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 2.1 สรุปการทบทวนงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยโดยตรง

ชื่อผู้วิจัย	หัวข้อวิจัย	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะ/ข้อจำกัด
เมธาวิ รักษาสุข (2554)	เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับการวัดมูลค่าองค์กรโดยใช้มูลค่าทางการตลาดโดยเฉลี่ย (AMV) และมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่ม (EMA) กรณีศึกษา: บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ตัวแปรอิสระในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม และตัวแปรตาม คือมูลค่าขององค์กรกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยคำนวณจากข้อมูลทางการบัญชีในงบการเงินที่มีการเปิดเผยให้กับสาธารณชนในช่วงระหว่างปี 2551-2552 จำนวนทั้งหมด 566 บริษัท	พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในเรื่องระบบการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานกับมูลค่าทางการตลาดโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก และมูลค่าองค์กรที่วัดจากมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่มพบว่าปัจจัยการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในเรื่องระบบทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพของพนักงานกับมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่มมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก สำหรับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าองค์กรที่วัดจากมูลค่าทางการตลาดโดยเฉลี่ยและมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่ม	ผู้วิจัยเชื่อว่าเมื่อเวลาผ่านไป การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กรทั้งในด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อมย่อมจะส่งผลต่อมูลค่าขององค์กรได้อย่างแน่นอน

ชื่อผู้วิจัย	หัวข้อวิจัย	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะ/ข้อจำกัด
<p>รมมณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์ (2558)</p>	<p>เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงและผลการดำเนินงานทางการเงินในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p>	<p>ประชากรที่ในการศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ 7 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามสูตร Yamane มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 349 บริษัท วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน และวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ</p>	<p>พบว่าเมื่อกิจการมีระดับการเปิดเผยข้อมูลการรายงานการบริหารความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ลดลง ยกเว้นความเสี่ยงด้านการประกอบธุรกิจที่จะส่งผลไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ลักษณะของผู้สอบบัญชี และลักษณะของอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานทางการเงิน ในขณะที่ลักษณะความเป็นเจ้าของ ความเป็นธุรกิจครอบครัว และขนาดของกิจการไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานทางการเงิน</p>	<p>ข้อจำกัดของงานวิจัยยังไม่ครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาจากสื่ออื่นๆ ที่ได้รับการนิยาม และระยะเวลาการเก็บข้อมูลควรมากกว่านี้</p>

ชื่อผู้วิจัย	หัวข้อวิจัย	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะ/ข้อจำกัด
สิรีนาถ นาคเลิศ (2558)	เรื่อง อิทธิพลของลักษณะเฉพาะกิจการบนความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีกรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 80 บริษัท โดยใช้วิธีการนับค่าตามวิธีการวิเคราะห์สภาวะ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุในการทดสอบความสัมพันธ์	พบว่าหัวข้อความหลากหลายทางชีวภาพมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุดของทุกปี และน้อยที่สุดคือหัวข้อค่าใช้จ่ายและการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม และพบว่าขนาดของคณะกรรมการและสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และลักษณะเฉพาะกิจการมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม คือประเภทอุตสาหกรรมพบว่าสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม	ข้อจำกัดของงานวิจัยคือใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเพียง 80 บริษัทและทำการเก็บข้อมูลเพียงสื่อเดียว

ชื่อผู้วิจัย	หัวข้อวิจัย	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะ/ข้อจำกัด
อติยา สุกศรี และมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555)	เรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างการเปิดเผยข้อมูล สิ่งแวดล้อมในรายงาน ประจำปีกับผลการ ดำเนินงานทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียน ตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ	ตัวแปรอิสระคือประเด็น เนื้อหาการเปิดเผยข้อมูล ด้านสิ่งแวดล้อม และตัว แปรตามคือผลการดำเนิน ทางการเงินโดยทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลในรายงาน ประจำปีเป็นระยะเวลา 3 ปี คือ ปี พ.ศ. 2553 และปี พ.ศ.2555 รวม 56 บริษัท โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ เนื้อหาสาระในการนับ จำนวนค่าที่มีการเปิดเผย ข้อมูลสิ่งแวดล้อม	พบว่าบริษัทมีการเปิดเผยข้อมูล สิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีสูงสุด คือ ด้านนโยบายสิ่งแวดล้อม โดยบริษัทใน กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีการเปิดเผย ข้อมูลสิ่งแวดล้อมมากที่สุด และพบ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูล สิ่งแวดล้อม (ด้านการฟ้องร้อง การ ดำเนินคดีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม)กับผลการ ดำเนินงานทางการเงิน มีความสัมพันธ์ไป ในเชิงลบ	ข้อจำกัดในงานวิจัยในครั้ง นี้คือปริมาณของกลุ่ม ตัวอย่าง

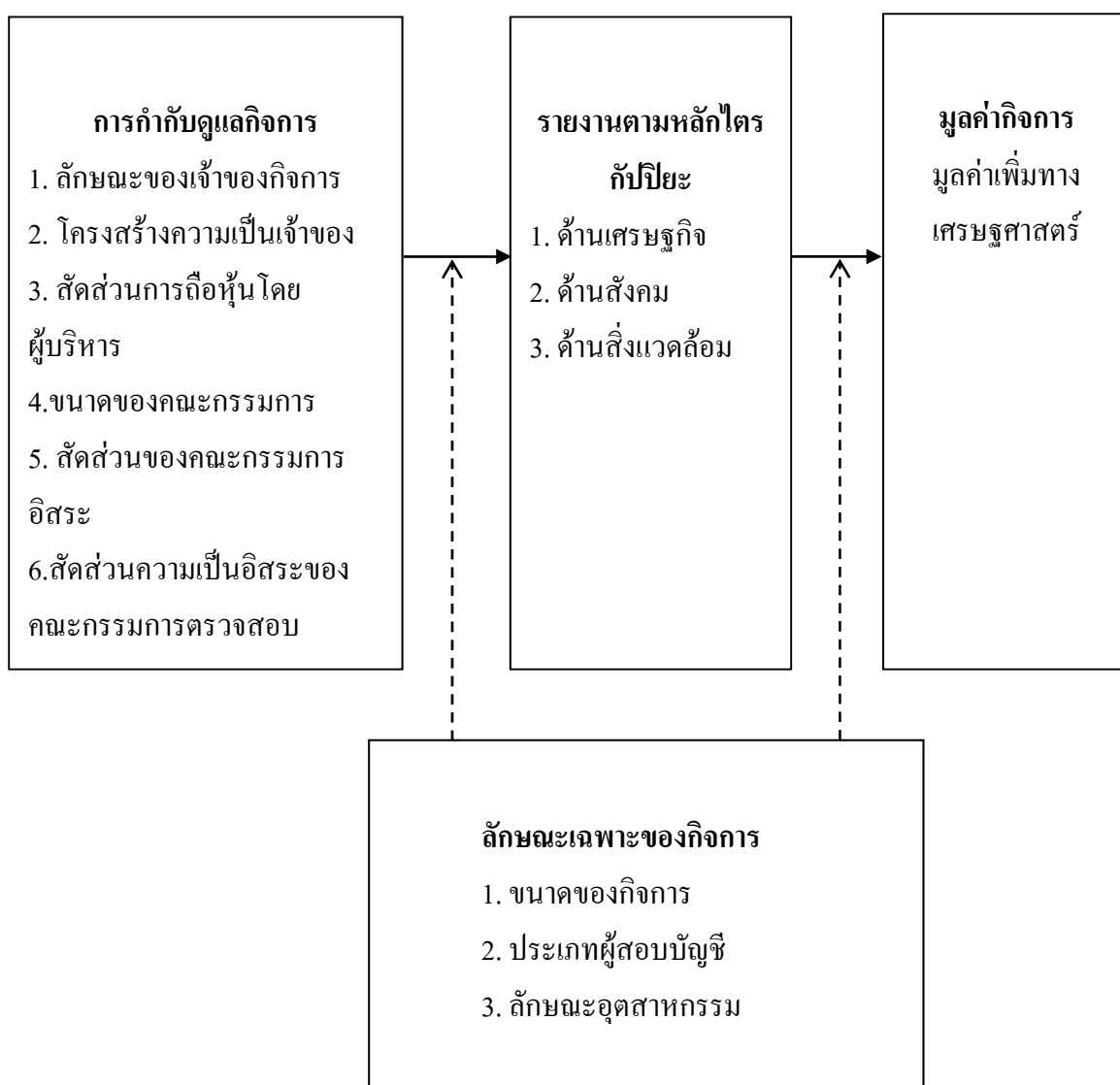
ชื่อผู้วิจัย	หัวข้อวิจัย	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะ/ข้อจำกัด
อรทัย ชำนาญกิจ (2558)	เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บนเว็บไซต์กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 229 บริษัทโดยใช้สูตร Yamane ในการสุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน และการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ	พบว่า การเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด และอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคมีการเปิดเผยข้อมูลน้อยที่สุด และพบว่าขนาดของคณะกรรมการ และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line	ข้อจำกัดของงานวิจัยคือใช้กลุ่มตัวอย่างเพียงบางส่วน และสื่อที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการศึกษาจากเว็บไซต์ของบริษัทอย่างเดียวนั่น

ชื่อผู้วิจัย	หัวข้อวิจัย	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะ/ข้อจำกัด
Suttipun (2015)	เรื่องการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนในรายงานประจำปี ประชากรในการศึกษาใช้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)	กลุ่มตัวอย่าง 100 บริษัท มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย คือ การตรวจสอบขอบเขตของการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนในปรัายงานประจำปี ในปี 2005-2012 เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะองค์กร และระดับของการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยวิเคราะห์เนื้อหาโดยการนับค่า	พบว่าการเพิ่มขึ้นของระดับการรายงานพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจมีมากที่สุด ตามด้วยด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมตามลำดับ นอกจากนี้พบว่าระดับของการรายงานพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความแตกต่างกันระหว่างบริษัทขนาดเล็กและขนาดใหญ่ และระหว่างบริษัทรัฐ กับบริษัทเอกชน และผลการวิจัยแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของบริษัท ประเภทอุตสาหกรรม ความเป็นเจ้าของ กับความรับผิดชอบต่อสังคมในการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน	

2.6 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

จากการศึกษากรอบแนวคิด ทฤษฎี และการทบทวนวรรณกรรมในอดีตทำให้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ซึ่งเป็นการศึกษา ขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ทั้ง 3 ด้านประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการ โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัยดังแสดงในรูปภาพที่ 1

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบการศึกษา คือ การศึกษาเชิงสำรวจ โดยศึกษาถึงขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม โดยมีการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในส่วนนี้มีประเด็นดังต่อไปนี้

- 3.1 สมมติฐานการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา

3.1 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ กับมูลค่ากิจการ กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คำถามในการวิจัยกล่าวว่า ขอบเขตและระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร และมีความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ กับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือไม่ ถ้ามี มีในทิศทางใด จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ การรายงานด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม และมูลค่ากิจการ ทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ดังนี้

ลักษณะเจ้าของกิจการ

จากการศึกษางานวิจัยของ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) พบว่าลักษณะเจ้าของกิจการมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี และ Cormier & Gordon (2001) พบว่าบริษัทภาครัฐมีการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมมากกว่าบริษัทของภาคเอกชน แต่การศึกษา

งานวิจัยของ สิรินาฏ นาคเลิศ(2558) พบว่าลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ โดยรัฐบาลมีความสัมพันธ์เชิงลบในการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับปทุมพร หิรัญสาลี(2557) พบว่าลักษณะเจ้าของกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H1 : ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ โดยภาคเอกชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โครงสร้างความเป็นเจ้าของ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีต อลิสรดา ผลาวรรณ (2547) พบว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเปิดเผยข้อมูล เช่นเดียวกับสิรินาฏ นาคเลิศ (2558) พบว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของไม่มีความสัมพันธ์ในการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และอรทัย ชำนาญกิจ (2558) พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูล แต่ผลการศึกษาของ Suttipun (2012) และมัทนชัย สุทธิพันธ์ (2555) พบว่าสถานะความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ในการเปิดเผยข้อมูล และลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการเปิดเผยข้อมูล ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H2 : โครงสร้างความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตของ Gul and Leung (2004) และ Eng and Mak (2003) พบว่าสัดส่วนของการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีความเชิงลบกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน แต่อรทัย ชำนาญกิจ (2558) ไม่พบความสัมพันธ์ของสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บน Website ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับสิรินาฏ นาคเลิศ (2558) พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ของสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่ Chau and Gray (2010) พบว่าการถือหุ้นโดยผู้บริหารมี

ความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H3 : สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไทรกัปปียะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท

จากการศึกษางานวิจัยของ Brammer & Pavelin (2008), สิทธิธ ภูมิวัฒน์ (2553), และ สิรินาถ นาคเลิศ (2558) พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกับ อรทัย ชำนาญกิจ (2558) พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทความสัมพันธ์ต่อการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บน Website ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่งานวิจัยของ Eng and Mak (2003) พบว่าขนาดคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำต่อการเปิดเผยข้อมูลดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H4 : ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไทรกัปปียะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตของอรทัย ชำนาญกิจ (2558) พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บน Website ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับ สิทธิธ ภูมิวัฒน์ (2553) และ สิรินาถ นาคเลิศ (2558) พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์ต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H5 : สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไทรกัปปียะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตของ อรทัย ชำนาญกิจ (2558) พบว่าสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บน Website ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเช่นเดียวกับสิรินาฏ นาคเลิศ(2558) พบว่าสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่ผลการศึกษาของ Ho and Wong (2001) พบว่าคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูล ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H6 : สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไทรกัปปียะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปริมาณการรายงานตามหลักไทรกัปปียะกับมูลค่ากิจการ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีต เมธาวิ รักษาสุข (2554) พบความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร กับมูลค่ากิจการว่าปัจจัยเรื่องระบบทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพของพนักงานมีความสัมพันธ์กับมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่ม EMA อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แต่ไม่พบความสัมพันธ์การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม กับมูลค่ากิจการ อาจเกิดจากเงื่อนไขในเรื่องระยะเวลาในการปฏิบัติงานขององค์กร แต่ผู้วิจัยเชื่อว่าความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรทั้งด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อมย่อมจะส่งผลต่อมูลค่าขององค์กรได้อย่างแน่นอน อธิยา สุกศรี และมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) พบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม(ด้านการฟ้องร้อง การดำเนินคดีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม)กับผลการดำเนินงานทางการเงินมีความสัมพันธ์ในเชิงลบของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม เอ็ม เอ ไอ ภูษิต วงศ์หล่อสายชล (2554) พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคม และจรรยาบรรณทางธุรกิจมีผลต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงานและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ บุรณภพ ภิรายุ แสนบุญดา และมนวิกา ผดุงสิทธิ์ (2556) พบว่า ปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการจ้างงานและชุมชนกับอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ นอกจากนี้ยังไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อ

ทางด้านสังคมด้านการจ้างงานและชุมชน และด้านสิ่งแวดล้อมกับอัตราต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และมูลค่าเพิ่มทางการตลาด ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงได้ตั้งสมมติฐานว่า

H7 : ปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่ากิจการ

H8 : ปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่ากิจการ

H9 : ปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่ากิจการ

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีต พบงานวิจัยหลายงานนำตัวแปรควบคุมมาใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ของการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการทำกับดูแลกิจการกับการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม หรือความสัมพันธ์ของการทำกับดูแลกิจการกับการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม และความสัมพันธ์ของการรายงานบริหารความเสี่ยงกับผลการดำเนินงาน ซึ่งตัวแปรการควบคุมที่นำมาใช้ในการศึกษาที่มักพบความสัมพันธ์ในงานวิจัยอดีตหลายงานประกอบด้วย ขนาดของกิจการ ประเภทผู้สอบบัญชี และลักษณะอุตสาหกรรม จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำตัวแปรควบคุมดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ตัวแปรควบคุม

ขนาดของกิจการ

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตมีงานวิจัยหลายงานนำตัวแปรขนาดของกิจการมาศึกษาอิทธิพลของขนาดกิจการที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการทำกับดูแลกิจการ กับการรายงานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานข้อมูลกับผลการดำเนินงานของกิจการ โดยงานวิจัยของปทุมพร หิรัญสาตี (2557) พบว่าขนาดของกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เช่นเดียวกับสิรินาถ นาคเลิศ (2558) พบว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่ไม่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างการทำกับดูแลกิจการกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม แต่งานวิจัยของ Suttipun (2015) พบว่าขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ต่อการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และงานวิจัยของรมมณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์ (2558) พบว่าขนาดของกิจการไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในรายงานประจำปี งานวิจัยของ Majumdar (1997) พบว่าบริษัทที่มีขนาด

ใหญ่จะมีผลกำไรจากการดำเนินงานที่ดีกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็กในประเทศอินเดีย ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงได้ตั้งสมมติฐานว่า

H10 : กิจการที่มีขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก

H11 : กิจการที่มีขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก

ประเภทของผู้สอบบัญชี

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตมีงานวิจัยของปทุมพร หิรัญสาตี (2557) พบว่าชนิดของผู้ตรวจสอบบัญชีมีความสัมพันธ์กับการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมโดยบริษัทที่มีขนาดใหญ่กลุ่มบิ๊กโพร่มีปริมาณการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมต่ำกว่าบริษัทที่มีไม่ใช่กลุ่มบิ๊กโพร่ งานวิจัยของอลิศรา ผลาวรรณ (2557) พบความสัมพันธ์ประเภทของผู้สอบบัญชีเชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล แต่สิรีนาถ นาคเลิศ (2558) พบว่าประเภทผู้สอบบัญชีขนาดใหญ่ไม่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และงานวิจัยของ รมนณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์ (2558) พบว่า ลักษณะของผู้สอบบัญชีส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในรายงานประจำปี ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงได้ตั้งสมมติฐานว่า

H12 : ประเภทผู้สอบที่เป็นบิ๊กโพร่มีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะ มากกว่าประเภทผู้สอบที่ไม่เป็นบิ๊กโพร่

H13 : ประเภทผู้สอบที่เป็นบิ๊กโพร่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ มากกว่าประเภทผู้สอบที่ไม่เป็นบิ๊กโพร่

ลักษณะของอุตสาหกรรม

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตมีงานวิจัยหลายงานพบว่าลักษณะของอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ กับการรายงานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานข้อมูลกับผลการดำเนินของกิจการ โดยลักษณะอุตสาหกรรมจะแบ่งตามผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมสูงและต่ำ โดยงานวิจัยของมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอุตสาหกรรมกับปริมาณการ

รายงานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เช่นเดียวกับ อลิษา สุขศรี (2557) และสิรินาฏ นาคเลิศ (2558) พบว่าอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่งานวิจัยของปทุมพร หิรัญสาตี (2557) พบว่าลักษณะของอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม และงานวิจัยของ รมมณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์ (2558) พบว่าลักษณะของอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในรายงานประจำปี ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงได้ตั้งสมมติฐานว่า

H14 : ลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมสูงมีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ มากกว่าลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมต่ำ

H15 : ลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมสูงมีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ มากกว่าลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมต่ำ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการ กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 572 บริษัท จาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรมประกอบด้วย กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มทรัพยากร กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มธุรกิจการเงินกลุ่มบริการ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ซึ่งยกเว้นบริษัทจดทะเบียนที่แก้ไขการดำเนินงานไม่ได้ตามกำหนด รวมถึงบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายถูกเพิกถอนเนื่องจากไม่ได้ระบุกลุ่มอุตสาหกรรมที่ชัดเจน และบริษัทที่อยู่ในกลุ่มเอ็ม เอ ไอเนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมนี้มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นโดยบริษัทในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้ง มีดังนี้

1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	จำนวน	51	บริษัท
2. กลุ่มทรัพยากร	จำนวน	40	บริษัท
3. กลุ่มเทคโนโลยี	จำนวน	41	บริษัท
4. กลุ่มธุรกิจการเงิน	จำนวน	59	บริษัท
5. กลุ่มบริการ	จำนวน	101	บริษัท
6. กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน	86	บริษัท
7. กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	จำนวน	40	บริษัท
8. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	จำนวน	154	บริษัท
รวม	จำนวน	572	บริษัท

ข้อมูลจากเว็บไซต์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2558
ยกเว้นบริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูและดำเนินการ และไม่รวมบริษัทในกลุ่มเอ็ม เอ ไอ

จากประชากรทั้งหมดของบริษัทจดทะเบียนหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 572 บริษัท จาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยยกเว้นบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายถูกเพิกถอน และบริษัทที่อยู่ในกลุ่ม เอ็ม เอ ไอ โดยจากการศึกษางานวิจัยในอดีต เมธาวิ รักษาสุข (2554) ปทุมพร หิรัญสาดี (2557) และอรทัย ชำนาญกิจ (2558) ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างวิธีโควตา และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายในการสุ่มตัวอย่างในการศึกษางานวิจัย ดังนั้นในการศึกษารั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างวิธีโควตาจากประชากรทั้งหมด 8 อุตสาหกรรม และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยใช้สูตร Taro Yamane(1973) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95เปอร์เซ็นต์ และค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 แสดงการคำนวณดังนี้

จากสูตรของ Taro Yamane (1973)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ N = จำนวนประชากร

n = ขนาดตัวอย่าง

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

ดังนั้นแทนค่าสูตรได้ดังนี้

$$N = 572$$

$$e = 0.05$$

การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง จากสูตรของ Taro Yamane (1973)

$$n = \frac{572}{1 + 572 (0.05)^2}$$

$$n = 235 \text{ บริษัท}$$

จากการสุ่มตัวอย่างประชากรจากประชากรทั้งหมด 572 บริษัท โดยวิธีโควตา และวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยใช้สูตร Taro Yamane (1973) ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ทั้งหมด 235 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 41 ของสัดส่วนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด 572 บริษัท ต่อขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ โดยเมื่อเทียบร้อยละกับประชากรในแต่ละหมวดอุตสาหกรรม ทำให้ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 8 อุตสาหกรรม ดังแสดงตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ตารางสรุปจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน ประชากร	จำนวน ตัวอย่าง	ร้อยละ
กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	51	20	3.50
กลุ่มทรัพยากร	40	16	2.80
กลุ่มเทคโนโลยี	41	16	2.80
กลุ่มธุรกิจการเงิน	59	24	4.20
กลุ่มบริการ	101	42	7.34
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	86	36	6.29
กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	40	16	2.80
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	154	65	11.35
รวม	572	235	41.08

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 235 บริษัท จาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งจะเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัทที่เปิดเผยข้อมูลไว้ในเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จาก SETSMART (Set Market Analysis and Reporting Tool) โดยในการศึกษาครั้งนี้ทำการเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัทเพื่อใช้ในการวิจัยเป็นระยะเวลา 3 ปี เริ่มตั้งแต่ปี 2555 – 2557 โดยทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน 2558 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากหนังสือ ตำรา วารสารวิชาชีพ บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเว็บไซต์ ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการประยุกต์กระดาดทำการเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยเก็บข้อมูลด้านการกำกับดูแลกิจการตามตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 6 ตัวแปร ดังนี้ 1. ลักษณะของเจ้าของกิจการ 2. โครงสร้างความเป็นเจ้าของ 3. สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร 4. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท 5. สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ 6. สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ และเก็บข้อมูลตัวแปรควบคุม 3 ตัวแปร ประกอบด้วยขนาดของกิจการ ลักษณะอุตสาหกรรม และประเภทผู้สอบบัญชี และในส่วนของการรายงานตามหลักไคร์กัปปียะ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม ตามกรอบของการรายงาน Global Reporting Initiative (GRI Version 4.0) จากการศึกษางานวิจัยในอดีต Suttipun & Stanton (2012) , ปทุมพร หิรัญสาดี(2557) , สิรินาถ นาคเลิศ (2558) , ורתัย ชำนาญกิจ (2558) ใช้วิธีการนับคำในการวิเคราะห์เนื้อหา ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหา โดยวิธีการนับคำ (Word count) เพื่อนับปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม ตามกรอบการรายงาน GRI 4 และในส่วนของมูลค่ากิจการเก็บรวบรวมข้อมูลในการคำนวณหาค่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ใช้แบบเก็บข้อมูลเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ภาคผนวก ข) โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง เก็บข้อมูลในส่วนข้อมูลพื้นฐานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ชื่อบริษัท กลุ่มอุตสาหกรรม ชื่อของบริษัท ปัจจัยการกำกับดูแลกิจการประกอบด้วย ลักษณะของเจ้าของกิจการ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนความเป็นอิสระ

ของคณะกรรมการตรวจสอบ ขนาดกิจการ ลักษณะอุตสาหกรรม และประเภทผู้สอบบัญชี และ ข้อมูลมูลค่ากิจการ ในการคำนวณหาค่ามูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์เก็บข้อมูลกำไรจากการดำเนินงานหลังภาษี เงินกู้ยืมหรือหนี้สินที่มีดอกเบี้ย มูลค่าตลาดของส่วนของเจ้าของ อัตราดอกเบี้ย เงินกู้ยืมหรือหนี้สิน อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการเงินลงทุนที่ใช้ลงทุนในการดำเนินงาน ส่วนที่สอง เก็บข้อมูลในส่วนของคุณค่าการรายงานตามหลักไตรกัปปียะทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม ตามกรอบ GRI (Version.4) โดยการนับค่าแต่ละรายการในแต่ละด้านมีรายละเอียดในการเก็บข้อมูลในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ ทั้งหมด 9 รายการ ประกอบด้วย มูลค่าทางเศรษฐกิจต้นทุนการผลิต และจัดจำหน่ายผลกระทบทางการเงิน โอกาสและความเสี่ยงอื่นๆ กิจกรรมขององค์กรเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ข้อกำหนดแผนการผูกพันผลประโยชน์ขององค์กร ความช่วยเหลือทางการเงินที่ได้รับจากรัฐบาล อัตราส่วนค่าจ้างเมื่อเทียบกับค่าจ้างขั้นต่ำในสถานที่สำคัญในท้องถิ่นของกิจการ สัดส่วนผู้บริหารระดับสูงที่ได้รับการว่าจ้างจากชุมชนในท้องถิ่นที่สำคัญของกิจการ การพัฒนาและผลกระทบของการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานและการบริการที่ได้รับการสนับสนุน ผลกระทบทางเศรษฐกิจทางอ้อมรวมทั้งขอบเขตของผลกระทบที่สำคัญ และสัดส่วนการใช้จ่ายในการผลิตในสถานที่สำคัญในท้องถิ่นของกิจการ

2. ด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งหมด 30 รายการ ประกอบด้วย ข้อมูลวัสดุที่ใช้ การใช้วัสดุรีไซเคิล การบริโภคพลังงานทางตรง ผ่านแหล่งพลังงานปฏุมภูมิ การบริโภคพลังงานทางอ้อมโดยแหล่งปฏุมภูมิ ข้อมูลการเก็บรักษาพลังงานจากการปรับปรุงประสิทธิภาพเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน ความคิดริเริ่มในการจัดหาสินค้าและบริการที่ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพหรือใช้พลังงานหมุนเวียน ความคิดริเริ่มในการลดการบริโภคพลังงานทางอ้อม การใช้น้ำทั้งหมด แหล่งน้ำที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากการดึงน้ำไปใช้ ร้อยละและปริมาณน้ำทั้งหมดที่ถูกนำไปรีไซเคิลและนำกลับไปใช้ใหม่ ข้อมูลพื้นที่และขนาดของที่ดิน ผลกระทบของกิจกรรม สินค้าและบริการที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพ แหล่งที่อยู่ตามธรรมชาติที่ได้รับการคุ้มครองหรือฟื้นฟู กลยุทธ์ข้อปฏิบัติในปัจจุบัน และแผนในอนาคต สำหรับการจัดการผลกระทบทางความหลากหลายทางชีวภาพ ข้อมูลผลกระทบจากการดำเนินงานต่อระดับของความเสียหายสูญพันธุ์ จำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรง จำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมอื่นๆ แผนงานนำร่องและผลของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การปล่อยสารเคมีทั้งหมดที่ทำลายชั้นโอโซน การปล่อยสารพิษทางอากาศ ข้อมูลการระบายน้ำทั้งหมด ข้อมูลปริมาณขยะทั้งหมดและวิธีการกำจัด จำนวนและปริมาณการรั่วไหลที่มีนัยสำคัญ การขนส่งของเสียที่เป็นอันตราย ผลกระทบจากการระบายน้ำและของเหลวขององค์กร แผนงานที่ริเริ่มการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้าและบริการ

รวมถึงขอบเขตของการลดผลกระทบ ร้อยละของสินค้าที่ขายและวัสดุจากบรรจุภัณฑ์ การฟ้องร้อง การโดนลงโทษและค่าปรับด้านสิ่งแวดล้อม ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของการขนส่ง ค่าใช้จ่ายและการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม

3. ด้านสังคม ทั้งหมด 45 รายการ ประกอบด้วย หมวดหมุ่ย่อยการปฏิบัติด้านแรงงานและงานที่มีคุณค่า เช่นจำนวนและอัตราการจ้างงานพนักงานใหม่และการหมุนเวียนของพนักงานตามกลุ่มอายุเพศและภูมิภาค ประโยชน์ที่ให้แก่พนักงานประจำที่ไม่ได้ให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวหรือนอกเวลา อัตราค่าจ้างให้กรณีลาคลอด ระยะเวลาขั้นต่ำการแจ้งให้ทราบการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานที่ไม่ได้ระบุไว้ในข้อตกลง ร้อยละของแรงงานทั้งหมดที่ได้รับความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อัตราจำนวนความบาดเจ็บ โรคจากงานที่ทำและจำนวนผู้เสียชีวิตที่เกิดจากการทำงาน อัตราแรงงานที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดโรคจากงานที่ปฏิบัติ ข้อตกลงอย่างเป็นทางการกับสหภาพการค้าเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน เวลาเฉลี่ยของการฝึกอบรมพนักงานต่อปีมีฝึกทักษะการเรียนรู้สนับสนุนการจ้างงานพนักงานส่งเสริมให้พนักงานมีอาชีพอย่างต่อเนื่อง ร้อยละของพนักงานที่ได้รับผลการดำเนินงานปกติและความเห็นการพัฒนาอาชีพตามเพศและหมวดหมู่ของพนักงาน องค์ประกอบของการกำกับดูแลพนักงานต่อการทำงานตามประเภทกลุ่มเพศ อายุ ชนกลุ่มน้อย ระดับตำแหน่งหน้าที่การงาน อัตราของเงินเดือนและค่าตอบแทนของพนักงานผู้หญิงกับผู้ชายตามหมวดหมู่ของพนักงานตามความสำคัญ ร้อยละของผู้ผลิตใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์การปฏิบัติด้านแรงงาน ผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจริงและศักยภาพที่สำคัญสำหรับการปฏิบัติด้านแรงงานในห่วงโซ่อุปทานและการดำเนินการ จำนวนความขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านแรงงานและกลไกการแก้ไขความขัดแย้ง

หมวดหมุ่ย่อยด้านสิทธิมนุษยชน เช่น จำนวนร้อยละข้อตกลงการลงทุนที่สำคัญและสัญญาที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน ชั่วโมงรวมของการฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับนโยบายสิทธิมนุษยชนวิธีการเกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและร้อยละพนักงานที่ได้รับการฝึกฝน จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการเลือกปฏิบัติและการดำเนินการแก้ไข การดำเนินงานของผู้ผลิตการมีส่วนร่วมเจรจาต่อรองที่อาจถูกละเมิดหรือความเสี่ยงเพื่อสนับสนุนสิทธิเสรีภาพ การดำเนินงานของผู้ผลิตระบุว่ามีความเสี่ยงสำคัญสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการใช้แรงงานงานเด็กและมาตรการนำไปสู่การยกเลิกการใช้แรงงานเด็ก การดำเนินของผู้ผลิตระบุว่ามีความเสี่ยงสำคัญสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการใช้แรงงานบังคับและมาตรการนำไปสู่การยกเลิกการใช้แรงงานที่ถูกบังคับ ร้อยละของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้รับการฝึกฝนในองค์กรตามนโยบายสิทธิมนุษยชนตามวิธีการที่เกี่ยวข้อง จำนวนการเกิดอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการ

ละเมิดสิทธิของชนพื้นเมืองและการดำเนินการ จำนวนร้อยละของการดำเนินการที่ได้รับอาจมีความเห็นด้านสิทธิมนุษยชนหรือผลกระทบการประเมินผล ร้อยละของผู้ผลิตใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกตามเกณฑ์สิทธิมนุษยชน ศักยภาพด้านสิทธิมนุษยชนในด้านลบที่เกิดขึ้นจริงผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานและการดำเนินการ จำนวนความขัดแย้งเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนที่ยื่นการแก้ไขและกลไกการแก้ไขความขัดแย้ง

หมวดหมู่ย่อยด้านสังคม เช่น ร้อยละของการดำเนินงานที่มีส่วนร่วมจากชุมชนท้องถิ่นการประเมินผลกระทบและการพัฒนา ผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานต่อชุมชนท้องถิ่น จำนวนและร้อยละของการดำเนินการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตและความเสี่ยงที่สำคัญ การสื่อสารและการฝึกอบรมเกี่ยวกับนโยบายการต่อต้านการทุจริต เหตุการณ์ที่เกิดการทุจริตได้รับการดำเนินการแก้ไข มูลค่ารวมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประเทศและผู้รับประโยชน์ จำนวนการดำเนินการตามกฎหมายในการต่อต้านการแข่งขัน จำนวนของการลงโทษที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ไม่เป็นตัวเงิน ร้อยละของผู้ผลิตใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์ผลกระทบต่อสังคม ผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจริงและศักยภาพการดำเนินการในห่วงโซ่อุปทาน จำนวนความขัดแย้งเกี่ยวกับผลกระทบต่อสังคมและการแก้ไขอย่างเป็นกระบวนการ

หมวดหมู่ย่อยด้านความรับผิดชอบต่อสินค้า เช่น ร้อยละของสินค้าที่สำคัญและประเภทบริการที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัยและการประเมินสิ่งที่ควรปรับปรุง จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเกี่ยวกับสุขภาพและผลกระทบต่อความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์และการให้บริการ ร้อยละการติดตามของผลิตภัณฑ์บอกประเภทข้อมูลผลิตภัณฑ์และการบริการอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเกี่ยวกับการติดตามผลิตภัณฑ์และบริการ ผลของการสำรวจความพึงพอใจของลูกค้า การขายผลิตภัณฑ์ที่ห้ามขาย จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามการสื่อสารของการตลาดรวมถึงการโฆษณาส่งเสริมการขายและการให้การสนับสนุนการขาย จำนวนข้อร้องเรียนการละเมิดความส่วนตัวของลูกค้าและการสูญเสียของลูกค้า ค่าปรับที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจัดหาและการใช้งานของผลิตภัณฑ์และบริการ รวมประเด็นที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการรายงานตามกรอบ GRI Version 4 ทั้ง 3 ด้าน มีทั้งหมด 84 รายการ โดยมีวิธีการในการวัดตัวแปรแต่ละตัวดังนี้

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปร

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่า
ตัวแปรตาม	
การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ	การนับจำนวนคำ (Suttipun and Stanton , 2012)
มูลค่ากิจการ	การคำนวณหาค่า EVA (สุภางค์ ลือกิตตินันท์, 2551)
ตัวแปรอิสระ	
ลักษณะเจ้าของกิจการ	ตัวแปรหุ่นจำลองแทน 0 = รัฐบาล, 1 = เอกชน (Suttipun and Stanton,2012)
โครงสร้างความเป็นเจ้าของ	ร้อยละของการถือหุ้นสูงสุด 10 อันดับแรกของ จำนวนหุ้นทั้งหมด (สิรินาฏ นาคเลิศ, 2558)
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	ร้อยละของการถือหุ้น โดยผู้บริหารของบริษัทต่อ จำนวนหุ้นทั้งหมด (อรทัย ชำนาญกิจ, 2558)
ขนาดของคณะกรรมการ	จำนวนคณะกรรมการทั้งหมดของบริษัท (สิรินาฏ นาคเลิศ, 2558)
สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	ร้อยละของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการ ทั้งหมด (อรทัย ชำนาญกิจ, 2558)
สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ตรวจสอบ	ร้อยละของคณะกรรมการตรวจสอบที่ไม่ดำรง ตำแหน่งคณะกรรมการบริษัทต่อกรรมการ ทั้งหมด (อรทัย ชำนาญกิจ, 2558)
ปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ	การนับคำตามวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (รมมณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์, 2558)

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่า
ปริมาณการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม	การนับค่าตามวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (รम्मณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์, 2558)
ปริมาณการรายงานด้านสังคม	การนับค่าตามวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (รम्मณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์, 2558)
ตัวแปรควบคุม	
ขนาดของกิจการ	สินทรัพย์รวม (ปทุมพร หิรัญสาดี, 2557)
ประเภทของผู้สอบบัญชี	ตัวแปรหุ่นจำลอง 0 = บิ๊กโพร์, 1 = ไม่ใช่บิ๊กโพร์ (สิรินาฏ นาคเลิศ, 2558)
ลักษณะของอุตสาหกรรม	ตัวแปรหุ่นจำลอง 0 = อุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ 1 = อุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง (ปทุมพร หิรัญสาดี, 2557)
ตัวแปรวิเคราะห์ความอ่อนไหว	
EVA	กำไรสุทธิจากการดำเนินงานหลังภาษีกับรายการ ปรับปรุงกำไรจากการดำเนินงานหักต้นทุนถัวเฉลี่ย ทางการเงินคูณเงินทุนทั้งหมดของกิจการกับ รายการปรับปรุงเงินลงทุน (พิชามณูชู้ อุตราภรณ์, 2553)
Tobin's Q	มูลค่าตลาดรวมกับอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อ สินทรัพย์รวมของบริษัท (รम्मณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์, 2558)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ผู้ศึกษาใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อศึกษาขอบเขตและระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะในรายงานประจำปี โดยการใช้การแจกแจงความถี่(Frequency) ร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) และใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ กับมูลค่าของกิจการ และวิเคราะห์ความอ่อนไหว (Sensitivity Analysis) ของตัวแปรที่ใช้วัดมูลค่ากิจการ สามารถเขียนสมการได้ดังนี้

1. สมการการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9 + e$$

โดยที่

Y	=	ปริมาณการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะทั้ง 3 ด้าน
x1	=	ลักษณะเจ้าของกิจการ
x2	=	โครงสร้างความเป็นเจ้าของ
x3	=	สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร
x4	=	ขนาดของคณะกรรมการ
x5	=	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ
x6	=	สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ
x7	=	ขนาดของกิจการ
x8	=	ประเภทผู้สอบบัญชี
x9	=	ลักษณะของอุตสาหกรรม
e	=	ความคลาดเคลื่อน

2.สมการการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการ

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + e$$

โดยที่

Y	=	มูลค่าของกิจการ
x1	=	ปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ
x2	=	ปริมาณการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม
x3	=	ปริมาณการรายงานด้านสังคม
x4	=	ขนาดของกิจการ
x5	=	ประเภทผู้สอบบัญชี
x6	=	ลักษณะของอุตสาหกรรม
e	=	ความคลาดเคลื่อน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการการรายงานตามหลักไตรกัปปีเยกับมูลค่ากิจการ กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อศึกษาขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปีเยของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปีเยกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี เป็นระยะเวลา 3 ปี คือปีพ.ศ. 2555 – 2557 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 235 บริษัท จากกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่ม วิเคราะห์การเก็บข้อมูลปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปีเยด้วยวิธีการนับค่า โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์อธิบายขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปีเยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อทดสอบตัวแปรการกำกับดูแลกิจการ ปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปีเยทั้ง 3 ด้านประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม กับมูลค่ากิจการในแง่ของความสอดคล้องมีเกี่ยวพันกันหรือไม่ และใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการการรายงานตามหลักไตรกัปปีเย กับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอ โดยแบ่งรายละเอียดดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุดของปัจจัยด้านการกำกับดูแลกิจการ

4.2 ผลการวิเคราะห์ขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปีเยในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปีเย ในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานตามหลักไตรกัปปีเยกับมูลค่ากิจการในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุดของ ปัจจัยด้านการกำกับดูแลกิจการ

การศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลัก ใตรกัปปียะกับมูลค่ากิจการในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลปัจจัยด้านการกำกับดูแล กิจการ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย ลักษณะเจ้าของกิจการ ประเภทผู้สอบบัญชี และ ลักษณะอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจัยการกำกับดูแลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยพิจารณาจากตัวแปรจำลอง ดังแสดง ตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ ของตัวแปรจำลอง (Dummy Variable)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะเจ้าของกิจการ		
- กลุ่มรัฐบาล	9	3.80
- กลุ่มเอกชน	226	96.20
ประเภทของผู้สอบบัญชี		
- กลุ่มสำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big4	123	52.30
- กลุ่มสำนักงานสอบบัญชีที่ไม่เป็น Big4	112	47.70
ลักษณะของอุตสาหกรรม		
- กลุ่มอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ	163	69.40
- กลุ่มอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง	72	30.60
รวม	235	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของตัวแปรจำลอง ประกอบด้วย ลักษณะของเจ้าของกิจการ โดยพิจารณาจากกลุ่มรัฐบาลจำนวน 9 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.80 กลุ่ม เอกชนจำนวน 226 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 96.20 ประเภทของผู้สอบบัญชี โดยพิจารณาจากกลุ่ม สำนักงานสอบบัญชีที่เป็นBig4 จำนวน123 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 52.30 กลุ่มสำนักงานสอบบัญชีที่ ไม่ใช่Big4 จำนวน 112 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 47.70 และลักษณะของอุตสาหกรรม โดยพิจารณาจาก กลุ่มอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำจำนวน 163 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 69.40 กลุ่ม อุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูงจำนวน 72 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 30.60

นอกจากนี้ปัจจัยด้านการกำกับดูแลกิจการที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้สามารถพิจารณาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างความเป็นเจ้าของ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ ขนาดของกิจการและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุดของปัจจัยการกำกับดูแลกิจการ

ตัวแปร	ส่วนเบี่ยงเบน			
	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
โครงสร้างความเป็นเจ้าของ	69.98	15.49	12.29	98.66
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	15.64	20.55	0.00	82.00
ขนาดของคณะกรรมการ	11.22	2.50	6.00	19.00
สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	38.24	7.54	19.00	69.00
สัดส่วนความเป็นอิสระของ คณะกรรมการตรวจสอบ	0.41	1.91	0.00	16.00
ขนาดของกิจการ	89,546.63	351,747.39	82.18	2,591,745.54
มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์	-2,958.12	6,174.75	-39,231.59	1,713.03

จากตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุดของปัจจัยการกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย โครงสร้างความเป็นเจ้าของค่าเฉลี่ย 69.98 สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารค่าเฉลี่ย 15.64 ขนาดของคณะกรรมการค่าเฉลี่ย 11.22 สัดส่วนของคณะกรรมการ

อิสระค่าเฉลี่ย 38.24 สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบค่าเฉลี่ย 0.41 ขนาดของกิจการค่าเฉลี่ย 89,546.63 และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ค่าเฉลี่ย -2,958.12

4.2 ผลการวิเคราะห์ ขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปีละในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปีละทั้ง 3 ด้านประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม จากรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระยะเวลา 3 ปี คือปีพ.ศ. 2555 – 2557 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 235 บริษัท จาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยวิธีการนับค่า สามารถวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด เพื่ออธิบายขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปีละในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษาได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปีละของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การรายงานตามหลักไตรกัปปีละ	ค่าเฉลี่ยการเปิดเผยข้อมูล							
	ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557		ข้อมูล	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านเศรษฐกิจ	1,821.43	1,092.47	2,097.82	1,227.92	2,240.70	1,269.26	2,053.34	1,166.37
ด้านสังคม	559.98	379.53	884.49	558.51	999.60	599.02	814.70	468.89
ด้านสิ่งแวดล้อม	250.05	328.94	342.12	388.22	396.71	444.07	329.63	368.65
รวม	2,631.46	1,800.94	3,324.43	2,174.65	3,637.01	2,312.35	3,197.67	2,003.91

จากตารางที่ 4.3 แสดงปริมาณค่าการเปิดเผยข้อมูลการรายงานตามหลักไตรกัปปียะ ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระยะเวลา 3 ปี คือ ปีพ.ศ. 2555 – 2557 ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นการรายงานเกี่ยวกับหมวดภาวะเศรษฐกิจ หมวดการตลาด หมวดผลกระทบทางอ้อมด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น พบว่าในปีพ.ศ.2555 มีจำนวนค่าเฉลี่ย 1,821.43 ค่า ปีพ.ศ.2556 มีจำนวนค่าเฉลี่ย 2,097.82ค่า และปีพ.ศ.2557 มีจำนวนค่าเฉลี่ย 2,240.70 ค่า

ด้านสังคม ซึ่งเป็นการรายงานเกี่ยวกับหมวดการปฏิบัติด้านแรงงานและงานที่มีคุณค่า หมวดสิทธิมนุษยชน หมวดสังคม และหมวดความรับผิดชอบต่อสินค้า เป็นต้น พบว่าในปีพ.ศ.2555 มีจำนวนค่าเฉลี่ย 559.98 ค่า ปีพ.ศ.2556 มีจำนวนค่าเฉลี่ย 884.49 ค่า และปีพ.ศ.2557 มีจำนวนค่าเฉลี่ย 999.60 ค่า

ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการรายงานเกี่ยวกับหมวดวัสดุ หมวดน้ำ หมวดความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นต้น พบว่าในปีพ.ศ.2555 มีจำนวนค่าเฉลี่ย 250.05 ค่า ปีพ.ศ.2556 มีจำนวนค่าเฉลี่ย 342.12 ค่า และปีพ.ศ.2557 มีจำนวนค่าเฉลี่ย 396.71 ค่า

ค่าเฉลี่ยการเปิดเผยข้อมูลทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าด้านเศรษฐกิจมีจำนวนค่าเฉลี่ย 2,053.34 ค่า ด้านสังคมมีจำนวนค่าเฉลี่ย 814.70 ค่า และด้านสิ่งแวดล้อมมีจำนวนค่าเฉลี่ย 329.63 ค่า

จากผลการศึกษาถึงขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะทั้ง 3 ด้าน พบว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลด้านเศรษฐกิจสูงเป็นอันดับหนึ่งตามด้วยด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบการรายงานทั้ง 3 ปี คือปีพ.ศ. 2555 – 2557 ระดับปริมาณค่าของการรายงานทั้ง 3 ด้านมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญและพยายามที่จะรายงานข้อมูลทั้งเป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินในรายงานประจำปีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งรายละเอียดการเปิดเผยข้อมูลการรายงานตามหลักไตรกัปปียะของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในแต่ละด้าน แสดงผลการศึกษิตตามตารางที่ 4.4 ด้านเศรษฐกิจ, ตารางที่ 4.5 ด้านสังคม และตารางที่ 4.6 ด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตร
กัปปิยะ ด้านเศรษฐกิจ

หัวข้อการรายงานด้าน เศรษฐกิจ	ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน		เบี่ยงเบน มาตรฐาน		เบี่ยงเบน มาตรฐาน
หมวดภาวะเศรษฐกิจ	1,694.66	1,075.52	1,940.42	1,206.80	2,052.87	1,249.70
หมวดการตลาด	47.80	53.96	62.17	69.25	67.83	71.53
หมวดผลกระทบ						
ทางอ้อมด้านเศรษฐกิจ	72.48	156.03	89.51	166.18	112.30	174.73
หมวดจัดซื้อ	6.49	29.28	5.72	25.58	7.70	30.71
รวม	1,821.43	1,314.79	2,097.82	1,467.81	2,240.70	1,526.67

จากตารางที่ 4.4 แสดงปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะด้านเศรษฐกิจ
ในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระยะเวลา 3 ปี คือ
ปีพ.ศ. 2555 – 2557 พบว่า หมวดภาวะเศรษฐกิจมีปริมาณค่าการรายงานข้อมูลมากที่สุด จำนวนค่า
เฉลี่ย 1,694.66 ค่า 1,940.42 ค่า และ 2,052.87 ค่า ตามลำดับ ตามด้วยหมวดผลกระทบทางอ้อมด้าน
เศรษฐกิจจำนวนค่าเฉลี่ย 72.48 ค่า 89.51ค่า และ 112.30 ค่า ตามลำดับ หมวดการตลาดจำนวนค่า
เฉลี่ย 47.80 ค่า 62.17 ค่า และ 67.83 ค่า ตามลำดับ และหมวดจัดซื้อมีปริมาณค่าของการรายงาน
น้อยที่สุด จำนวนค่าเฉลี่ย 6.49 ค่า 5.72 ค่า และ 7.70 ค่า ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตร
กัปปิยะ ด้านสังคม

หัวข้อการรายงาน ด้านสังคม	ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
หมวดการปฏิบัติ ด้านแรงงานและ งานที่มีคุณค่า	430.35	305.33	533.27	398.58	572.20	389.54
หมวดสิทธิ มนุษยชน	21.54	52.16	70.14	119.99	82.46	127.10
หมวดสังคม	83.81	120.44	213.06	165.74	272.37	208.93
หมวดความ รับผิดชอบต่อสินค้า	24.28	57.14	68.02	98.39	72.57	103.32
รวม	559.98	535.07	884.49	782.70	999.60	828.89

จากตารางที่ 4.5 แสดงปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะด้านสังคม ใน
รายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระยะเวลา 3 ปี คือ ปี
พ.ศ. 2555 – 2557 พบว่า หมวดการปฏิบัติด้านแรงงานและงานที่มีคุณค่ามีปริมาณค่าของการ
รายงานมากที่สุด จำนวนค่าเฉลี่ย 430.35 ค่า 533.27 ค่า และ 572.20 ค่า ตามลำดับ ตามด้วยหมวด
สังคม จำนวนค่าเฉลี่ย 83.81 ค่า 213.06 ค่า และ 272.37 ค่า ตามลำดับ หมวดสิทธิมนุษยชนจำนวน
ค่าเฉลี่ย 21.54 ค่า 70.14 ค่า และ 82.46 ค่า ตามลำดับ และปริมาณค่าของการรายงานหมวดความ
รับผิดชอบต่อสินค้า น้อยที่สุดจำนวนค่าเฉลี่ย 24.28 ค่า 68.02 ค่า และ 72.57 ค่า ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตร
กัมปิยะ ด้านสิ่งแวดล้อม

หัวข้อการรายงานด้าน สิ่งแวดล้อม	ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน		เบี่ยงเบน มาตรฐาน		เบี่ยงเบน มาตรฐาน
หมวดวัสดุ	68.48	107.85	72.18	111.06	76.59	116.15
หมวดพลังงาน	45.60	106.77	83.08	141.20	100.62	161.96
หมวดน้ำ	12.70	54.72	19.54	67.49	24.31	76.53
หมวดความหลากหลาย ทางชีวภาพ	28.65	64.15	41.02	90.60	48.38	109.31
หมวดการปล่อยก๊าซน้ำ ทิ้งและของเสีย	64.54	136.12	77.97	169.90	92.11	193.78
หมวดสินค้าและบริการ	12.75	67.93	18.74	71.92	24.80	98.16
หมวดความร่วมมือ	0.80	7.06	1.58	15.02	2.31	19.29
หมวดการขนส่ง	0.00	0.00	2.48	17.14	3.91	23.40
หมวดภาพรวม	16.53	88.58	25.53	106.60	23.68	99.95
รวม	250.05	633.18	342.12	790.93	396.71	898.53

จากตารางที่ 4.6 แสดงปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะด้าน สิ่งแวดล้อม ในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระยะเวลา 3 ปี คือ ปีพ.ศ. 2555 – 2557 พบว่า หมวดพลังงานมีปริมาณค่าของการรายงานมากที่สุด จำนวนค่าเฉลี่ย 45.60 ค่า 83.08 ค่า และ 100.62 ค่า ตามลำดับ ตามด้วยหมวดการปล่อยก๊าซน้ำทิ้ง และของเสีย หมวดวัสดุ หมวดความหลากหลายทางชีวภาพ หมวดสินค้าและบริการ หมวดน้ำ หมวดภาพรวม หมวดการขนส่ง และหมวดความร่วมมือมีปริมาณค่าของการรายงานน้อยที่สุด จำนวนค่าเฉลี่ย 0.80 ค่า 1.58 ค่า และ 2.31 ค่า ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปียะ ใน รายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ภายหลังจากการศึกษาขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้วนั้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ ตัวแปรการกำกับดูแลกิจการ ปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะ กับมูลค่ากิจการแต่ละตัว เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ในแง่ของความสัมพันธ์กัน และในแง่ความสอดคล้องของตัวแปรแต่ละตัวที่นำมาทดสอบความสัมพันธ์เป็นตัวแปรเดียวกันหรือไม่ ผลการทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation) พบว่าตัวแปรแต่ละตัวที่นำมาศึกษามีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรของการกำกับดูแลกิจการในระดับที่ต่ำ แต่ไม่ถือว่าตัวแปรการกำกับดูแลกิจการที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นตัวเดียวกัน ดังนั้นผู้วิจัยขอสรุปว่า ผลการทดสอบความสัมพันธ์ในแง่ของความสัมพันธ์และความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกันของตัวแปรที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรแต่ละตัวมีความเป็นอิสระต่อกัน อาจพบตัวแปรบางตัวมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำแต่ไม่ได้เป็นตัวแปรตัวเดียวกัน แสดงดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 การทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation)

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O
A	1	-.058	.104	-.125	-.119	.043	-.153*	-.076	.036	-.164*	-.101	-.257**	-.047	.201**	.054
B		1	.034	.105	-.173**	-.029	.004	-.088	-.001	-.170**	-.211**	-.034	-.006	-.110	.148*
C			1	-.270**	.038	-.021	-.159*	.096	.053	-.047	-.015	-.050	-.086	.267**	.280**
D				1	-.191**	-.116	.315**	-.081	-.107	.192**	.081	.263**	.219**	-.407**	-.098
E					1	.140*	.045	.104	.051	.118	.108	.105	.022	-.100	-.017
F						1	-.044	.067	.071	.150*	.129*	.063	.146*	.082	-.084
G							1	-.054	-.046	.238**	.237**	.178**	.028	-.399**	-.092
H								1	.050	-.191**	-.191**	-.077	-.104	.131*	.027
I									1	-.082	-.113	-.286**	.375**	.077	-.085
J										1	.614**	.637**	.517**	-.241**	-.047
K											1	.347**	.246**	-.205**	.009
L												1	.314**	-.233**	-.035
M													1	-.071	-.182**
N														1	-.142*
O															1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed). **. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

โดยที่

A	=	ลักษณะของเจ้าของกิจการ	K	=	ปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ
B	=	โครงสร้างความเป็นเจ้าของ	L	=	ปริมาณการรายงานด้านสังคม
C	=	สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	M	=	ปริมาณการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม
D	=	ขนาดของคณะกรรมการ	N	=	มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (EVA)
E	=	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	O	=	Tobin's Q
F	=	สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ			
G	=	ขนาดของกิจการ			
H	=	ประเภทของผู้สอบบัญชี			
I	=	ลักษณะอุตสาหกรรม			
J	=	ปริมาณการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ			

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ

Variable	Expected		Model A	Model B
	direction			
Constant			2.837(.005**)	3.699(.000**)
ลักษณะเจ้าของกิจการ	-		-2.301(.022*)	-2.425(.016*)
โครงสร้างความเป็นเจ้าของ	-		-2.934(.004**)	-3.283(.001**)
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	+		.617(.504)	1.191(.235)
ขนาดของคณะกรรมการ	+		3.640(.000**)	2.678(.008**)
สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	+		1.384(.168)	1.434(.153)
สัดส่วนความเป็นอิสระของ				
คณะกรรมการตรวจสอบ	+		2.674(.008**)	3.100(.002**)
ขนาดของกิจการ	+			2.544(.012*)
ประเภทผู้สอบบัญชี	-			-3.694(.000**)
ลักษณะอุตสาหกรรม	-			-1.020(.309)
R Square			.135	.214
Adjusted R Square			.113	.182
F-Value			5.955(.000**)	6.794(.000**)

*ระดับนัยสำคัญ 0.05 **ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.8 (Model A) แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ซึ่งใช้สถิติความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) ดังสมการ

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + e$$

ผลการศึกษา พบว่าลักษณะเจ้าของกิจการ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ และขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ

มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 สัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหาร และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ

ผลการวิเคราะห์ (Model B) แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ซึ่งใช้สถิติความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) ดังสมการ

$$Y = a + b1x1 + b2x2 + b3x3 + b4x4 + b5x5 + b6x6 + b7x7 + b8x8 + b9x9 + e$$

ผลการศึกษา พบว่าลักษณะเจ้าของกิจการ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ และขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และสัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหาร และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์ กับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ นอกจากนี้พบว่าขนาดกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และประเภทของผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แต่ลักษณะอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะในแต่ละด้านทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานในแต่ละด้านว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ถ้ามี มีในทิศทางใด ซึ่งผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม แสดงผลการศึกษาตามตารางที่ 4.9 ด้านเศรษฐกิจ ตารางที่ 4.10 ด้านสังคม และตารางที่ 4.11 ด้านสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายตามหลักไตรกับปิยะ (ด้านเศรษฐกิจ)

Variable	Expected		Model A	Model B
	direction			
Constant			3.122(.002**)	4.117(.000**)
ลักษณะเจ้าของกิจการ	-		-1.531(.127)	-1.560(.120)
โครงสร้างความเป็นเจ้าของ	-		-3.357(.001**)	-3.735(.000**)
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	+		.573(.567)	1.212(.227)
ขนาดของคณะกรรมการ	+		1.906(.058)	.733(.464)
สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	+		.954(.341)	.952(.342)
สัดส่วนความเป็นอิสระของ				
คณะกรรมการตรวจสอบ	+		2.083(.038*)	2.559(.011**)
ขนาดของกิจการ	+			3.218(.001*)
ประเภทผู้สอบบัญชี	-			-3.636(.000**)
ลักษณะอุตสาหกรรม	-			-1.678(.095)
R Square			.090	.191
Adjusted R Square			.066	.158
F-Value			3.751(.001**)	5.894(.000**)

*ระดับนัยสำคัญ 0.05 **ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจ ซึ่งใช้สถิติความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผลการศึกษาแสดงดังนี้

ผลการวิเคราะห์ (Model A) พบว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่ลักษณะเจ้าของกิจการ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ขนาดของคณะกรรมการ และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ

ผลการวิเคราะห์ (Model B) พบว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แต่ลักษณะเจ้าของกิจการ สัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหาร ขนาดคณะกรรมการและ สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์ กับปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ และพบว่าขนาดกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และประเภทผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แต่ลักษณะอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไทรกัปปียะ (ด้านสังคม)

Variable	Expected		Model A	Model B
		direction		
Constant			1.705(.090)	2.300(.022*)
ลักษณะเจ้าของกิจการ	-		-3.514(.001**)	-3.559(.000*)
โครงสร้างความเป็นเจ้าของ	-		-.919(.359)	-.990(.323)
สัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหาร	+		.785(.433)	1.139(.256)
ขนาดของคณะกรรมการ	+		4.366(.000**)	3.669(.000**)
สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	+		1.690(.092)	1.878(.062)
สัดส่วนความเป็นอิสระของ				
คณะกรรมการตรวจสอบ	+		1.441(.151)	1.856(.065)
ขนาดของกิจการ	+			1.007(.315)
ประเภทผู้สอบบัญชี	-			-1.491(.137)
ลักษณะอุตสาหกรรม	-			-4.447(.000**)
R Square			.149	.230
Adjusted R Square			.126	.199
F-Value			6.628(.000**)	7.463(.000**)

*ระดับนัยสำคัญ 0.05 **ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคม ซึ่งใช้สถิติความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผลการศึกษาแสดงดังนี้

ผลการวิเคราะห์ (Model A) พบว่าลักษณะเจ้าของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคมที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แต่โครงสร้างความเป็นเจ้าของ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ และสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคม

ผลการวิเคราะห์ (Model B) พบว่าลักษณะเจ้าของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แต่โครงสร้างความเป็นเจ้าของ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ และสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคม นอกจากนี้พบว่าลักษณะอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และขนาดกิจการ กับประเภทผู้สอบบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคม

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการ
รายตามหลักไตรกับปิยะ (ด้านสิ่งแวดล้อม)

Variable	Expected direction	Expected	
		Model A	Model B
Constant		-0.313(.755)	-0.523(.601)
ลักษณะเจ้าของกิจการ	-	-2.90(.772)	-0.761(.448)
โครงสร้างความเป็นเจ้าของ	-	-0.307(.759)	-0.625(.533)
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	-	-0.239(.811)	-0.307(.759)
ขนาดของคณะกรรมการ	+	3.540(.000**)	4.429(.000**)
สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	+	.588(.557)	.642(.522)
สัดส่วนความเป็นอิสระของ คณะกรรมการตรวจสอบ	+	2.615(.010**)	2.586(.010**)
ขนาดของกิจการ	-		-0.896(.371)
ประเภทผู้สอบบัญชี	-		-2.083(.038*)
ลักษณะอุตสาหกรรม	+		6.850(.000**)
R Square		.081	.251
Adjusted R Square		.057	.221
F-Value		3.341(.004**)	8.369(.000**)

*ระดับนัยสำคัญ 0.05 **ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับ
ปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งใช้สถิติความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression
Model) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผลการศึกษาแสดงดังนี้

ผลการวิเคราะห์ (Model A) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการ และสัดส่วนความเป็น
อิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานด้าน
สิ่งแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แต่ลักษณะเจ้าของกิจการ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ สัดส่วน
การถือหุ้นโดยผู้บริหาร และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณค่าของ
การรายงานด้านสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์ (Model B) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการ และสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แต่ลักษณะเจ้าของกิจการ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ พบว่าประเภทของผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และลักษณะอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แต่ขนาดของกิจการ ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจ

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในแต่ละด้าน ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าตัวแปรการกำกับดูแลกิจการที่นำมาศึกษามีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน และพบว่าตัวแปรการกำกับดูแลกิจการประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานทั้ง 3 ด้าน นอกจากนี้พบว่าตัวแปรควบคุมที่นำมาใช้ในการศึกษาในครั้งนี้มีความสัมพันธ์กับปริมาณการรายงานทั้ง 3 ด้าน แต่จะมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละด้าน ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะ ทั้ง 3 ด้าน ตัวแปรการกำกับดูแลกิจการแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กับปริมาณการรายงานในแต่ละด้านแตกต่างกัน อาจเกิดจากการเปิดเผยข้อมูลการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในแต่ละด้านมีความหลากหลาย ซึ่งรูปแบบลักษณะเนื้อหา รายละเอียด และขอบเขตในการรายงาน ในแต่ละด้านแตกต่างกัน

4.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานตามหลักไตรกัปปียะกับมูลค่ากิจการ ในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นอกจากนี้ผู้วิจัยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรายงานตามหลักไตรกัปปียะทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม กับมูลค่ากิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แสดงดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะกับมูลค่ากิจการ โดยตัวชี้วัด มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์

Variable	Expected		
	direction		
Constant			
		Model A	Model B
ปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ	-	-2.116(.035*)	-.810(.419)
ปริมาณการรายงานด้านสังคม	-	-2.728(.007**)	-1.970(.050**)
ปริมาณการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม	+	.354(.723)	.044(.965)
ขนาดของกิจการ	-		-5.770(.000**)
ประเภทผู้สอบบัญชี	+		1.492(.137)
ลักษณะอุตสาหกรรม	+		.104(.917)
R Square		.072	.198
Adjusted R Square		.060	.177
F-Value		6.007(.001**)	9.396(.000**)

*ระดับนัยสำคัญ 0.05 **ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.12 (Model A) แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะกับมูลค่ากิจการ ซึ่งใช้สถิติความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) ดังสมการ

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + e$$

ผลการศึกษา พบว่าปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจ และปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่ากิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ แต่พบว่าปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ

ผลการวิเคราะห์ (Model B) แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกำกับปิยะกับมูลค่ากิจการ ซึ่งใช้สถิติความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) ดังสมการ

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + e$$

ผลการศึกษาพบว่าปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่ากิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่พบว่าปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจ และปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ นอกจากนี้พบว่าขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่ากิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และพบว่าประเภทของผู้สอบบัญชี และลักษณะอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ

การวิเคราะห์ค่าความอ่อนไหว (Sensitivity Analysis)

นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยในอดีตพบว่า มีงานวิจัยหลายงานวัดมูลค่ากิจการ โดยตัวชี้วัดอื่นนอกจากมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (EVA) ที่ใช้ในการวัดมูลค่ากิจการ คือ Tobin's Q แต่ผู้วิจัยเลือกมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์(EVA) ในการวัดมูลค่ากิจการในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์(EVA) เป็นตัววัดมูลค่ากิจการที่น่าสนใจ ซึ่งจะสะท้อนผลการดำเนินงานที่ชัดเจน และงานวิจัยในอดีตหลายงานเสนอแนะว่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์(EVA) เป็นตัววัดมูลค่ากิจการที่น่าสนใจในการศึกษาวิจัย มากกว่า Tobin's Q ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำตัวชี้วัดมูลค่ากิจการ Tobin's Q ทดสอบหาค่าความอ่อนไหวเพื่อทดสอบหากมีการเปลี่ยนตัวแปรในการวัดมูลค่ากิจการ จะส่งผลต่อการศึกษาในครั้งนี้หรือไม่อย่างไร ซึ่งผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกำกับปิยะทั้ง 3 ด้านกับมูลค่ากิจการ โดยตัวชี้วัด Tobin's Q ผลการศึกษา แสดงดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกับปียะกับมูลค่ากิจการ โดยตัวชี้วัด Tobin's Q

Variable	Expected		
	direction		
Constant			
		Model A	Model B
Constant		7.544(.000**)	5.656(.000)
ปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ	+	.789(.431)	1.114(.267)
ปริมาณการรายงานด้านสังคม	+	.119(.905)	.776(.284)
ปริมาณการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม	-	-2.880(.004**)	-2.523(.012*)
ขนาดของกิจการ	-		-1.608(.109)
ประเภทผู้สอบบัญชี	+		.263(.793)
ลักษณะอุตสาหกรรม	+		.017(.986)
R Square		.036	.047
Adjusted R Square		.024	.022
F-Value		2.902(.036*)	1.894(.083)

*ระดับนัยสำคัญ 0.05 **ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.13 (Model A) แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกับปียะกับมูลค่ากิจการ ซึ่งใช้สถิติความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) ผลการศึกษาพบว่าปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่ากิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แต่ปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจ และปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ

ผลการวิเคราะห์ (Model B) แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกับปียะกับมูลค่ากิจการ ซึ่งใช้สถิติความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) ผลการศึกษาพบว่าปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่ากิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่ปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจ และปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ นอกจากนี้ พบว่าขนาดของกิจการ ประเภทของผู้สอบบัญชี และลักษณะอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ

4.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปียะ กับมูลค่ากิจการในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามสมมติฐาน 15 ข้อ แสดงดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ทิศทาง	ผลการศึกษา
H1 : ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในรายงานประจำปี	-	ยอมรับ
H2 : ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในรายงานประจำปี	-	ยอมรับ
H3 : ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในรายงานประจำปี	+	ปฏิเสธ
H4 : ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในรายงานประจำปี	+	ยอมรับ
H5 : ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในรายงานประจำปี	+	ปฏิเสธ
H6 : ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในรายงานประจำปี	+	ยอมรับ
H7 : ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจกับมูลค่ากิจการ	-	ปฏิเสธ
H8 : ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมกับมูลค่ากิจการ	+	ปฏิเสธ
H9 : ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคมกับมูลค่ากิจการ	-	ยอมรับ
H10 : ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดกิจการกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในรายงานประจำปี	+	ยอมรับ

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐาน	ทิศทาง	ผลการศึกษา
H11 : ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดกิจการกับมูลค่ากิจการในรายงานประจำปี	-	ยอมรับ
H12 : ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปียะในรายงานประจำปี	-	ยอมรับ
H13 : ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับมูลค่ากิจการในรายงานประจำปี	+	ปฏิเสธ
H14 : ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะอุตสาหกรรมกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปียะในรายงานประจำปี	-	ปฏิเสธ
H15 : ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะอุตสาหกรรมกับมูลค่ากิจการในรายงานประจำปี	+	ปฏิเสธ

บทที่ 5

บทสรุป การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปียะกับมูลค่ากิจการ กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อศึกษาขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปียะกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี เป็นระยะเวลา 3 ปี คือปีพ.ศ. 2555 – 2557 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 235 บริษัท จากกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่ม วิเคราะห์การเก็บข้อมูลปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะด้วยการนับค่า โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์อธิบายขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อทดสอบตัวแปรการกำกับดูแลกิจการ ปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะทั้ง 3 ด้านประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม กับมูลค่ากิจการในแง่ของความสอดคล้อง และมีความ เกี่ยวพันกันหรือไม่ และใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปียะ กับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถ สรุปอภิปรายผล ข้อเสนอแนะและข้อจำกัดของงานวิจัย โดยนำเสนอ ดังนี้

- 5.1 บทสรุปและอภิปรายผลการศึกษา
- 5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา
- 5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา
- 5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต

5.1 บทสรุปและการอภิปรายผลการศึกษา

บทสรุปและการอภิปรายผลการศึกษานี้ ผู้วิจัยทำการนำเสนอบทสรุปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ตามบทที่ 1 ดังนี้

5.1.1 ขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการศึกษาขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้ง 3 ด้านประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าด้านเศรษฐกิจมีระดับปริมาณค่าของการรายงานมากที่สุดเป็นอันดับแรกเมื่อเปรียบเทียบทั้ง 3 ด้าน ซึ่งรายงานเกี่ยวกับหมวดภาวะเศรษฐกิจ หมวดการตลาด หมวดผลกระทบทางอ้อมด้านเศรษฐกิจ และหมวดจัดซื้อ และเมื่อเปรียบเทียบปริมาณค่าการรายงานในแต่ละปี ตั้งแต่ปีพ.ศ.2555 – 2557 พบว่ามีปริมาณค่าการรายงานเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากการรายงานด้านเศรษฐกิจเป็นการรายงานข้อมูลผลการดำเนินงานของกิจการทั้งข้อมูลที่เป็นตัวเงิน และข้อมูลที่ไม่ใช่ตัวเงิน จึงทำให้มีปริมาณค่าในการรายงานมากที่สุด และด้านสังคมมีปริมาณค่าการรายงานรองลงมา ซึ่งรายงานเกี่ยวกับหมวดการปฏิบัติด้านแรงงานและงานที่มีคุณค่า หมวดสิทธิมนุษยชน หมวดสังคม และหมวดความรับผิดชอบต่อสินค้า เป็นต้น และเมื่อเปรียบเทียบปริมาณค่าการรายงานในแต่ละปี ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2555 – 2557 พบว่ามีระดับปริมาณค่าของการรายงานเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากบริษัทต่างๆ พยายามที่จะรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อแสดงให้เห็นว่าบริษัทดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม และผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจากการศึกษาพบว่าในปีพ.ศ. 2557 บริษัทต่างๆ จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการนโยบายการทุจริตสูงขึ้นไปกว่าปีที่ผ่านมา และด้านสิ่งแวดล้อมมีปริมาณค่าของการรายงานน้อยที่สุด ซึ่งรายงานเกี่ยวกับหมวดวัสดุ หมวดน้ำ และหมวดความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นต้น แต่เมื่อเปรียบเทียบปริมาณค่าการรายงานในแต่ละปี ตั้งแต่ปีพ.ศ.2555 – 2557 พบว่ามีปริมาณค่าการรายงานเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมบางบริษัทดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำทำให้รายงานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในปริมาณน้อย จึงทำให้ระดับปริมาณการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมมีปริมาณต่ำกว่าด้านอื่นๆ

ผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Suttipun (2015) ซึ่งพบว่ามีระดับของการรายงานพัฒนาที่ยั่งยืนเพิ่มขึ้นในทุกๆปี และปริมาณค่าของการเปิดเผยข้อมูลในด้านเศรษฐกิจมีปริมาณมากที่สุด ตามด้วยด้านสังคม และการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย ชำนาญกิจ (2558) พบว่าด้านเศรษฐกิจมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด ตามด้วยด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม ในรายงาน Tripple Bottom Line จากเว็บไซต์ของ

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงสรุปได้ว่าผลการศึกษาถึงขอบเขต และระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปียะทั้ง 3 ด้าน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีระดับปริมาณค่าการรายงานข้อมูลตามหลักไตรกัปียะทั้ง 3 ด้าน โดยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกๆปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความตระหนักและความสำคัญในการรายงานข้อมูลของบริษัททั้งข้อมูลที่เป็นตัวเงิน และข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงิน เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

5.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปียะกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปียะกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บทสรุปและอภิปรายผลผู้วิจัยขอแยกพิจารณาตามสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 (H1) ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ โดยภาคเอกชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปียะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปียะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555), Cormier and Gordon (2001) ที่พบว่าบริษัทภาครัฐมีการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมากกว่าบริษัทของภาคเอกชน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินาถ นาคเลิศ (2558) และปทุมพร หิรัญสาดี (2557) ที่พบว่าลักษณะเจ้าของกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี ซึ่งจากที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลพบว่าลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นภาคเอกชนมากกว่าภาครัฐบาล และลักษณะความเป็นเจ้าของโดยภาคเอกชนจะมีการเปิดเผยข้อมูลในปริมาณน้อยกว่าภาครัฐบาลเนื่องจากไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการรายงานข้อมูลตามหลักไตรกัปียะในรายงานประจำปี อาจเกิดจากความไม่เข้าใจกรอบการรายงานที่ชัดเจน

สมมติฐานที่ 2 (H2) โครงสร้างความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปียะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปียะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวพร พงษ์ตันตกุล (2546) พบว่าการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นสูงสุด 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผย

ข้อมูล และมีทัศนชัย สุทธิพันธุ์ (2555), Suttipun (2012) พบว่าสถานะความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ในการเปิดเผยข้อมูล และมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการเปิดเผยข้อมูล แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัย อลิศรา ผลาวรรณ (2557), สุธีรัตน์ แซ่ฟู่ (2557) และ โชติญาณ หิตะพงส์ (2549) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ของโครงสร้างความเป็นเจ้าของกับการเปิดเผยข้อมูล แต่จากการศึกษาโครงสร้างความเป็นเจ้าของ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผู้วิจัยพบว่ามีโครงสร้างการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มผู้ถือหุ้นสูงสุด 10 อันดับแรก จึงส่งผลกระทบต่อทำให้รายงานข้อมูลตามหลักไตรกัปปิยะของบริษัทในปริมาณที่น้อย เนื่องจากการถือหุ้นแบบกระจุกตัว

สมมติฐานที่ 3 (H3) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย ชำนาญกิจ (2558) และสิรีนาฏ นาคเลิศ (2558) ที่พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูล แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Gul and Leung (2004) และ Eng and Mak (2003) ที่พบว่าสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยข้อมูล ส่วน Chau and Gay (2010) พบว่าการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูล ผู้วิจัยคาดว่าอาจเกิดจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่างในประเทศที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารและกฎระเบียบที่แตกต่างกัน จึงทำให้การวิจัยในครั้งนี้ไม่พบความสัมพันธ์ของสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 4 (H4) ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Brammer & Pavelin (2008), สิทธิธ ภูมิวัฒน์ (2553), สิรีนาฏ นาคเลิศ (2558) และอรทัย ชำนาญกิจ (2558) ที่พบว่าขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูล แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Evans (2004), Eng and Mak (2013) ที่พบว่าขนาดคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำต่อการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งจากที่ผู้วิจัยทบทวนงานวิจัยในอดีตส่วนใหญ่มักจะพบความสัมพันธ์ของขนาดคณะกรรมการบริษัทกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูล เพราะคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินงานของ

บริษัท ดังนั้นจึงต้องมีบทบาทในทุกส่วนในการดำเนินงานรวมทั้งบทบาทให้การดำเนินการในส่วนของการรายงานข้อมูลของบริษัททั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน

สมมติฐานที่ 5 (H5) สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mohamed M. Shamil et al. (2014) พบว่าสัดส่วนคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลรายงานความยั่งยืน ประกอบด้วยการรายงานด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความหลากหลาย แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินาถ นาคเลิศ (2558), สิทธิกร ภูมิวัฒน์ (2553) และบุญฤทธิ์กา ใจกระจ่าง (2546) ที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกของสัดส่วนคณะกรรมการอิสระกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ผู้วิจัยคาดว่าอาจเกิดจากความหลากหลายของข้อมูลการรายงานตามหลักไตรกัปปียะซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม จึงทำให้ไม่พบความสัมพันธ์ของคณะกรรมการอิสระกับการรายงานตามหลักไตรกัปปียะ

สมมติฐานที่ 6 (H6) สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปียะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Willekens et al.(2004) และจักรวดี ชอบเชียร (2552) พบว่าสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูล แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอรทัย ชำนาญกิจ (2558), เมธาวดีอ่อนรู้ที่ (2557) พบว่าสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าคณะกรรมการตรวจสอบมีบทบาทในการตรวจสอบข้อมูลผลการดำเนินงานของบริษัทในส่วนของข้อมูลที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน และในยุคปัจจุบันการดำเนินของบริษัทส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการตรวจสอบมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอิทธิพลต่อการรายงานข้อมูลของบริษัทมากยิ่งขึ้น

สมมติฐานที่ 7 (H7) ปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่ากิจการ ผลการศึกษา พบว่าปริมาณค่าของการรายงานด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ เนื่องจากการรายงานด้านเศรษฐกิจเป็นการรายงานผลการดำเนินงานของกิจการข้อมูลที่รายงานอาจ

สะท้อนผลการดำเนินงานของกิจการที่ไม่ใช่เชิงเศรษฐศาสตร์ทำให้ปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบูรณภพ สมเศรษฐ์, ภิรายุ แสตนบุศดา และมนวิกา ผดุงสิทธิ์.(2556) ที่ศึกษาการรายงานความรับผิดชอบทางสังคมกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด แต่ไม่พบความสัมพันธ์การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด

สมมติฐานที่ 8 (H8) ปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่ากิจการ ผลการศึกษาพบว่าปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธาวิ รักษาสุข (2554) พบว่าการแสดงความรับผิดชอบต่อองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของบูรณภพ สมเศรษฐ์, ภิรายุ แสตนบุศดา และมนวิกา ผดุงสิทธิ์(2556), อลิษา สุกศรี และมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) พบว่าการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ด้านการฟ้องร้อง การดำเนินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลการดำเนินงานทางการเงิน เนื่องจากผู้วิจัยนำปริมาณการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมมาทดสอบความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ ซึ่งวัดค่าโดยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ซึ่งมองผลการดำเนินงานในอนาคต ซึ่งมีความแตกต่างกับผลการดำเนินงานทางการเงินที่แสดงผลการดำเนินงานในปัจจุบันจึงทำให้ไม่พบความสัมพันธ์ของปริมาณค่าของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมกับมูลค่ากิจการ

สมมติฐานที่ 9 (H9) ปริมาณค่าของการรายงานด้านสังคมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่ากิจการ ผลการศึกษาพบว่าปริมาณการรายงานด้านสังคม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่ากิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธาวิ รักษาสุข (2554) พบความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับมูลค่ากิจการ ว่าปัจจัยเรื่องระบบทางด้านความปลอดภัยและสุขภาพพนักงานมีความสัมพันธ์กับมูลค่าทางการตลาดส่วนเพิ่ม อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บูรณภพ สมเศรษฐ์, ภิรายุ แสตนบุศดา และมนวิกา ผดุงสิทธิ์(2556) พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมกับอัตราส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าปริมาณการรายงานด้านสังคมอาจทำให้เกิดต้นทุนในการดำเนินกิจกรรมด้านสังคม จึงอาจส่งผลทำให้ผลการดำเนินงานมีต้นทุนที่เพิ่มขึ้นและการวัดมูลค่ากิจการ โดยการวัดค่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์จะมองผลการดำเนินงานในอนาคตในระยะสั้น จึงทำให้เห็นว่าการรายงานด้านสังคมอาจส่งผลทำให้มูลค่าของกิจการลดลง แต่ผู้วิจัยคาดว่าหากมองในระยะยาวการรายงานด้าน

สังคมจะส่งผลดีและสามารถสร้างมูลค่าให้แก่กิจการได้ เพราะการรายงานด้านสังคมเป็นการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมครอบคลุมผู้มีส่วนได้เสียทุกส่วน

สมมติฐานที่ 10 (H10) กิจการที่มีขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก ผลการศึกษาพบว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญทริกา ใจกระจ่าง (2546), อลิศรา ผลาวรรณ (2547) และสุรรัตน์ แซ่ฟู (2557) พบว่าขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธาวดี อ่อนรู้ที่ (2557), ปทุมพร หิรัญสาลี (2557) และสิรีนาฏ นาคเลิศ (2558) พบว่าขนาดของกิจการไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี อาจเกิดจากข้อมูลของการรายงานมีความหลากหลายซึ่งการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ประกอบด้วยข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าขนาดกิจการย่อมส่งผลต่อปริมาณการรายงานอย่างแน่นอน เพราะจากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่จะมีการรายงานข้อมูลในปริมาณมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก อาจเนื่องจากบริษัทที่มีขนาดใหญ่ให้ความสำคัญกับการรายงานข้อมูลในรายงานประจำปีมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก

สมมติฐานที่ 11 (H11) กิจการที่มีขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก ผลการศึกษาพบว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่ากิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suttipun (2015) พบว่าขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ต่อการรายงานพัฒนาอย่างยั่งยืนในรายงานประจำปี แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปทุมพร หิรัญสาลี (2557) และรมณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์ (2558) พบว่าขนาดของกิจการไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานบริหารความเสี่ยงกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในรายงานประจำปี อาจเกิดจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวัดมูลค่ากิจการโดยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ซึ่งมองผลการดำเนินงานในอนาคต จึงทำให้พบว่ากิจการขนาดใหญ่ส่งผลทำให้มูลค่ากิจการลดลง ซึ่งกิจการขนาดใหญ่ย่อมมีต้นทุนในการบริหารมากกว่ากิจการขนาดเล็กจึงอาจส่งผลต่อมูลค่าของกิจการ

สมมติฐานที่ 12 (H12) ประเภทผู้สอบบัญชีที่เป็นบิกโพรมีความสัมพันธ์กับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ มากกว่าประเภทผู้สอบที่ไม่เป็นบิกโพร ผลการศึกษาพบว่าประเภทผู้สอบบัญชีที่เป็นบิกโพรมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรรัตน์ แซ่ฟู (2557), จิตติมา กิ่งแก้ว (2555) พบว่าประเภทของผู้สอบบัญชีที่มาจากผู้สอบบัญชีกลุ่มบิกโพรมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี แต่

ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) และสิรีนาฏ นาคเลิศ(2558) พบว่าประเภทผู้สอบบัญชีที่มีขนาดใหญ่ไม่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี เนื่องจากการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะเป็นการรายงานข้อมูลที่หลากหลายประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยคาดว่าประเภทผู้สอบบัญชีที่เป็นบิ๊กโพร้อาจให้ความสำคัญกับการตรวจสอบข้อมูลที่เป็นตัวเงินเพียงด้านเดียว จึงส่งผลทำให้เห็นความสำคัญของข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินน้อยลง

สมมติฐานที่ 13 (H13) ประเภทผู้สอบบัญชีที่เป็นบิ๊กโพร้อมีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ มากกว่าประเภทผู้สอบที่ไม่เป็นบิ๊กโพร้อ ผลการศึกษาพบว่าประเภทผู้สอบบัญชีที่เป็นบิ๊กโพร้อไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปทุมพร หิรัญสาดี (2557) และบุญศรีกา ใจกระจ่าง (2546) พบว่าประเภทผู้สอบ หรือขนาดของผู้สอบบัญชีไม่ผลต่อการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอลิสรา ผลาวรรณ(2547) และรम्मณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์ (2558) พบว่าประเภทผู้สอบบัญชีที่เป็นบิ๊กโพร้อส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานบริหารความเสี่ยงกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในรายงานประจำปี

สมมติฐานที่ 14 (H14) ลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมสูงมีความสัมพันธ์กับปริมาณการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ มากกว่า ลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมต่ำ ผลการศึกษาพบว่าลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมสูงไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suttipun and Stanton (2012) และปทุมพร หิรัญสาดี (2557) พบว่าลักษณะของอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอลิษา สุขศรี (2557) และสิรีนาฏ นาคเลิศ (2558) พบว่าลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมสูงส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม อาจเกิดจากความหลากหลายของข้อมูลการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ซึ่งประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะอุตสาหกรรมกับปริมาณการรายงานในแต่ละด้าน พบว่าลักษณะอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับปริมาณการรายงานด้านสังคม และปริมาณการรายงานสิ่งแวดล้อม แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการรายงานด้านเศรษฐกิจ

สมมติฐานที่ 15 (H15) ลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมสูงมีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ มากกว่าลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมต่ำ ผลการศึกษาพบว่าลักษณะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและ

สิ่งแวดล้อมสูงไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชลธิชา นุทผล (2556) และปทุมพร หิริรัฐสาดี (2557) พบว่าความสัมพันธ์ของลักษณะอุตสาหกรรมไม่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูล แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รมมณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์ (2558) พบว่าลักษณะอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานบริหารความเสี่ยงกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในรายงานประจำปี อาจเนื่องจากผู้วิจัยวัดมูลค่ากิจการโดยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ซึ่งมองผลการดำเนินงานในอนาคต ซึ่งเป็นผลการดำเนินงานที่แตกต่างผลการดำเนินงานในปัจจุบันจึงทำให้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะอุตสาหกรรมกับมูลค่ากิจการในการวิจัยครั้งนี้

5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการ กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยพบประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ประโยชน์เชิงทฤษฎี และประโยชน์เชิงการนำไปใช้ ดังนี้

5.2.1 ประโยชน์เชิงทฤษฎี

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบว่าทฤษฎีความชอบธรรม หรือชอบด้วยกฎหมาย (Legitimacy Theory) สามารถอธิบายขอบเขตและปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ทั้ง 3 ด้านประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากในการดำเนินงานของบริษัทต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ตามกฎหมาย เพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าบริษัทมีการดำเนินธุรกิจอย่างมีจรรยาบรรณตามบรรทัดฐานของสังคม ดังนั้นบริษัทจึงพยายามเปิดเผยข้อมูลต่างๆ เพื่อให้กิจการสามารถดำเนินงานอยู่ได้อย่างยั่งยืน

2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบว่าทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ กับมูลค่ากิจการเนื่องจากผู้มีส่วนได้เสียมีอิทธิพลทำให้บริษัทรายงานข้อมูลตามหลักไตรกัปปิยะในรายงานประจำปี

5.2.2 ประโยชน์เชิงการนำไปใช้

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาขอบเขตและระดับปริมาณค่าของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปิยะกับมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทำให้ทราบ

ว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับการรายงานตามหลักไตรกัปปียะ ซึ่งมีแนวโน้มในการรายงานเพิ่มขึ้นทุกปี

2. นอกจากนี้ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปียะกับมูลค่ากิจการ พบว่าปัจจัยการกำกับดูแลกิจการมีอิทธิพลต่อการรายงานตามหลักไตรกัปปียะ ประกอบด้วย ลักษณะความเป็นเจ้าของ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ ขนาดของคณะกรรมการ และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์สามารถนำข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้เป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุง การดำเนินให้แก่องค์กรในอนาคตได้

3. การศึกษาครั้งนี้อาจมีประโยชน์ต่อผู้วิจัยในอนาคต หรือผู้ที่สนใจในการศึกษาเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตรกัปปียะกับมูลค่ากิจการ สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษา หรือนำฐานข้อมูลไปใช้ในการขยายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคตได้

5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อจำกัดในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องสื่อที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล และปัจจัยด้านการกำกับดูแลกิจการที่นำมาใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. การศึกษาครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี ซึ่งเป็นสื่อเดียวที่ใช้ในการศึกษา แต่ยังมีสื่ออื่นๆที่สามารถเก็บข้อมูลในการศึกษา เช่น เว็บไซต์ของบริษัท รายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน เป็นต้น แต่การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปีเนื่องจากค่อนข้างมีรายละเอียดข้อมูลครบถ้วน และมีความน่าเชื่อถือ

2. การศึกษาครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพียงระยะ 3 ปีเท่านั้น คือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 – 2557 เนื่องจากการเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้เก็บตามการรายงานตามหลักไตรกัปปียะตามกรอบตัวชี้วัดการรายงาน GRI Version.4 ซึ่งเริ่มใช้ในปีพ.ศ. 2556

3. การศึกษาครั้งนี้นำปัจจัยการกำกับดูแลกิจการมาทำการศึกษาเพียง 6 ตัวแปร ประกอบด้วย ลักษณะความเป็นเจ้าของ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ และสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งปัจจัยการกำกับดูแลกิจการที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษามีมากกว่านี้ เช่น จำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และสัดส่วนของคณะกรรมการพิเศษ เป็นต้น

5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่อเพียงสื่อเดียว ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพียงระยะเวลา 3 ปี คือปีพ.ศ. 2555 – 2557 และนำปัจจัยการกำกับดูแลกิจการมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพียง 6 ตัวแปร ซึ่งยังมีตัวแปรด้านการกำกับดูแลกิจการอีกหลายตัวที่น่าสนใจนำมาใช้ในการศึกษาวิจัย ดังนั้นข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคตมีดังนี้

1. การศึกษาครั้งต่อไปในอนาคตควรเก็บข้อมูลศึกษาเพิ่มเติมจากสื่ออื่นๆ เช่น เว็บไซต์ของบริษัท รายงานพัฒนาอย่างยั่งยืน รายงานความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น
2. การศึกษาครั้งต่อไปในอนาคตควรเพิ่มระยะเวลาในการเก็บข้อมูลศึกษาเพื่อให้เห็นแนวโน้มในการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะที่กว้างขึ้นมากกว่านี้ ควรเพิ่มเป็น 5 – 10 ปี
3. การศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มปัจจัยการกำกับดูแลกิจการมาใช้ในการศึกษามากกว่านี้ ซึ่งปัจจัยการกำกับดูแลที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษามีหลายปัจจัย นอกเหนือจากงานวิจัยในครั้งนี้ เช่น จำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่จบการศึกษาด้านบัญชีหรือการเงินและสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิง เป็นต้น

บรรณานุกรม

- โกศล ดิสิตรธรรม. (2553). เครื่องมือวัดผลทางการเงินยุคใหม่. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จากเว็บไซต์: http://thailandindustry.com/home/FeatureStory_preview.php?id=11603&section=9
- จักรวดี ชอบพิเชียร. (2552). ผลกระทบของการดำเนินธุรกิจเป็นกลุ่มบริษัทในเครือที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจในรายงานประจำปีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิทยาการจัดการ, 85-107.
- จินตวิษณุ ภูวนิชย์. (2553). การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชัชมนหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชลธิชา นุทผล. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการบนเว็บไซต์: กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชัชมนหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- โชติญาณ หิตะพงศ์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในบทรายงานและการวิเคราะห์ของฝ่ายบริหารของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชัชมนหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิติมา กิ่งแก้ว. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามความสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชัชมนหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญทริกา ใจกระจ่าง. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลของเครื่องมือทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชัชมนหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บุรณภพ สมเศรษฐ์, ภิรายุ แสตนบุคคา และมนวิกา ผดุงสิทธิ์.(2556). ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดขององค์กร ความรับผิดชอบทางสังคม และผลการดำเนินงานด้านการเงิน. วารสารวิชาชีพบัญชี ปีที่ 9 ฉบับที่ 24 เมษายน 2556, 37-58.
- ปทุมพร หิรัญสาตี. (2557). การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการใน 56-1: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฝ่ายส่งเสริมบรรษัทภิบาล สำนักงาน ก.ล.ต. (2557). การกำกับดูแลกิจการที่ดี. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จากเว็บไซต์: http://www.sec.or.th/TH/RaisingFunds/EquityDebt/Pages/linkLaws_Regulations/CorporateGovernanceCG.aspx.
- พิชามญช์ อุดราภรณ์. (2553). มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์กับมูลค่าของกิจการ.ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(การบริหารการเงิน). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์. (2555). CSR กับ SD เหมือนหรือต่างกัน.สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จากเว็บไซต์: <http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/business/ceoblogs/pipat/20120607/455567/CSR-กับ-SD-เหมือนหรือต่างกัน.html>.
- พีระศักดิ์ นันทะจันทร์, อนิรุทธิ์ ผงกลี และอัจฉริยา อิศสระไพบูลย์. (2556). ผลกระทบของการกำกับดูแลทางการตลาดที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 32,191-200. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภูมิต วงศ์หล่อสายชล. (2554). ความรับผิดชอบต่อสังคม บรรษัทภิบาล และจรรยาบรรณทางธุรกิจที่มีผลต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.วารสารวิชาการ ปีที่31 ฉบับที่4 ตุลาคม – ธันวาคม 2554.
- มัณฑชัย สุทธิพันธุ์. (2555). การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัท: กรณีศึกษาบริษัทขนาดใหญ่ 50 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์ ปีที่ 34 เม.ย.- มิ.ย. 55, 47-46.
- มัณฑชัย สุทธิพันธุ์. (2556). ทางออกของธุรกิจไทยสู่หนทางแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน. วารสารบริหารธุรกิจ ปีที่36 ฉบับที่ 137 มกราคม – มีนาคม 2556.

- เมธาวดี อ่อนรู้ที่. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูล
สิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี: กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ
ไอ. สารนิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เมธาวี รักษาสุข. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับ
การวัดมูลค่าองค์กรโดยใช้มูลค่าทางการตลาดโดยเฉลี่ย (AMV) และมูลค่าทางการตลาด
ส่วนเพิ่ม (EMA) กรณีศึกษา: บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
วารสารวิชาชีพบัญชี ปีที่ 7 ฉบับที่ 18 เมษายน 2554, 43-52.
- ยุวดี เครือรัฐติกาล. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตราส่วนราคาต่อกำไร
ต่อหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI.วารสารวิชาการสมาคม
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.).
- รมมณีย์ เพิ่มพูนทวีทรัพย์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานการบริหารความเสี่ยงและผล
การดำเนินงานทางการเงินในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วรกมล เกษมทรัพย์. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของ
บริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต(การบริหารการเงิน). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2551). ความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการบริษัทโครงสร้างของผู้ถือหุ้น กับ
มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์. วารสารวิชาชีพบัญชี ปีที่ 4 ฉบับที่ 10 สิงหาคม 2551, 26-39.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2551). ความสัมพันธ์ของกลไกการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนใน
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 50) กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการ.
วารสารวิชาชีพบัญชี ปีที่ 4 ฉบับที่ 9 เมษายน 2551, 42-54.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2552). กลไกบรรษัทภิบาลเพิ่มมูลค่ากิจการจริงหรือไม่. วารสารบริหารธุรกิจ
ปีที่32 ฉบับที่121 ม.ค. – มี.ค. 52, 1-6.
- สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม. (2555). Sustainability Reporting คืออะไร สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2558,
เข้าถึงได้จากเว็บไซต์: [http://www.csri.or.th/knowledge/sustainability-report-standard -
guideline/235](http://www.csri.or.th/knowledge/sustainability-report-standard-guideline/235).

- สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม. (2556). รู้จักกรอบการรายงานสากล GRI.ปีที่2,1. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จากเว็บไซต์: 221.128.93.60/csri_newsletter/CSRI_Newsletter_y2P1.pdf.
- สุภางค์ ลือกิตินันท์. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีในมุมมองด้านบทบาท ความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัท และมูลค่าเพิ่มของของกิจการ (EVA). วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรติ สุพิชญางกูร. (2553). ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย : การประมวลและสังเคราะห์องค์ความรู้.วารสาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์ ปีที่4 ฉบับที่2 ปีพ.ศ. 2553, 129-132.
- สิทธิร ภูมิวัฒน์. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา บัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิรินาฏ นาคเลิศ. (2558). อิทธิพลของลักษณะเฉพาะกิจการบนความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแล กิจการกับการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี กรณีศึกษาบริษัท จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุรรัตน์ แซ่ฟู. (2557). การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อัญญา ชันชวิทย์ และคณะ. (2552). กลไกการกำกับดูแลกิจการเกี่ยวกับคณะกรรมการบริษัทที่ตั้ง ขึ้นมาเพื่อแสวงหากำไรและสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐศาสตร์. วารสารบริหารธุรกิจปีที่ 32 ฉบับที่ 121 ม.ค. – มี.ค. 52.
- อัญญา ชันชวิทย์, ศิลปพร ศรีจันทเพชร และเดือนเพ็ญ จันทร์ศิริศรี. การกำกับดูแลเพื่อสร้างมูลค่า กิจการ.พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2552.
- อลิษา สุขศรี และมัทนชัย สุทธิพันธุ์. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมใน รายงานประจำปีกับผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ.สารนิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- อติศรา ผลาวรรณ. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทยอดจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถชัย ชำนาญกิจ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บนเว็บไซต์ กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Brammer, S. & Pavelin, S. (2008). Factors influencing the quality of corporate environmental disclosure. *Business Strategy and the Environment*, 17, 120-136.
- Cormier, D., & Gordon, I.M. (2001). An examination of social and environmental reporting strategies. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 14(5). 587-616.
- Eng, L.L. and Mak, Y.T. (2003). Corporate Governance and Voluntary Disclosure. *Journal of Accounting and Finance*, 46:1325-1360.
- Guthrie and Parker, (1989) Corporate Social Reporting : A Rebuttal of Legitimacy Theory. *Accounting and Business Research* 19: 343-352.
- Ho, S.S.M., & Wong, K.S. (2001). A study of the relationship between corporate governance structures and the extent of voluntary disclosure. *Journal of International Accounting Auditing & Taxation*, 10, 139-156.
- Mohamed M. Shamil, Junaid M. Shaikh, Poh-Ling Ho and Anbalagan Krishnan. (2014). The Influence of Board Characteristics on Sustainability Reporting. *Asian Review of Accounting*, 22, 78-79.
- Odia and Imagbe (2015). Social and Economic Consequences of Corporate Social and Environmental Disclosures in Nigeria. *Mediterranean Journal of Social Sciences*. Vol.6, No.6, November 2015.
- Onyali, Okafor and Onodi. (2015). Effectiveness Of Triple Bottom Line Disclosure Practice in Nigeria – stakeholders perspective. *European Journal of Accounting Auditing and Finance Research*. Vol.3, No.3, pp.45-61, March 2015.

- Pham, Suchard, and Zein. (2007). The relationship between corporate governance and performance of the Company. The samples are a company in Australia. *Journal of International Accounting Auditing&Taxation*.
- Ratanajongkol, Davey, and Low.(2006). Corporate social reporting in Thailand, the news is all good and increasing. *Qualitative Research in Accounting & Management*, 67-83.
- Suttipun. (2012). Triple Bottom Line Reporting in Annual Reports: A Case Study of Companies Listed on the Stock Exchange of Thailand (SET). *Asian Journal of Finance & Accounting*. Vol. 4, No.1, 2012.
- Suttipun and Stanton. (2012). The Differences in Corporate Environmental Disclosures on Websitesand in Annual Reports: A Case Study of Companies Listed in Thailand. *International Journal of Business and Manegement*. Vol.7, No, 14; 2012.
- Suttipun and Stanton. (2012). Determinants of Environmental Disclosure in Thai Corporate Annual Report, *International Journal of Accounting and Financial Reporting*,99-115.
- Setyorini and Ishak. (2012). Corporate Social and Environmental Reporting: A Case of Mimetic Isomorphism. *American International Journal of Contemporary Research*. Vol. 2 No. 5; May 2012
- Suttipun. (2015). Sustainable Development Reporting: Evidence from Thailand. *Asian Social Science*; Vol. 11, No. 13; 2015.
- Willekens, M., Vander Bauwhede, H., Gaeremynck, A.,& Van de Gucht, L.(2004). The impact of internal and external governance mechanisms on the voluntary disclosure of financial and non-financial performance. Retrieved August 25, 2014.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อบริษัทกลุ่มตัวอย่าง

รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
1. กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร		
1	บริษัท อกริเพียว โฮลคิงส์ จำกัด (มหาชน)	APURE
2	บริษัท ซีเฟรชอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	CFRESH
3	บริษัท ห้องเย็น โชติวัฒน์หาคใหญ่ จำกัด (มหาชน)	CHOTI
4	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	CPF
5	บริษัท ชุมพรอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	CPI
6	บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริงส์ จำกัด (มหาชน)	F&D
7	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)	HTC
8	บริษัท อิชิตัน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ICHI
9	บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	LST
10	บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)	MALEE
11	บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	OISHI
12	บริษัท เซ็ปเป้ จำกัด (มหาชน)	SAPPE
13	บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	SNP
14	บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)	SSC
15	บริษัท ศรีตรังแอกโโรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	STA
16	บริษัท ทิปโก้ฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)	TIPCO
17	บริษัท เถ้าน้อย ฟู้ดแอนด์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน)	TKN
18	บริษัท ตรังผลิตภัณฑ์อาหารทะเล จำกัด (มหาชน)	TRS
19	บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)	TVO
20	บริษัท สหอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	UPOIC
2. กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร		
21	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	BANPU
22	บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	BCP

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
23	บริษัท เด็มโก้ จำกัด (มหาชน)	DEMCO
24	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	EGCO
25	บริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	ESSO
26	บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน)	GLOW
27	บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	PDI
28	บริษัท พีทีจี เอ็นเนอยี จำกัด (มหาชน)	PTG
29	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	PTT
30	บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	PTTEP
31	บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	RATCH
32	บริษัท สยามแก๊ส แอนด์ ปิโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน)	SGP
33	บริษัท ซัสโก้ จำกัด (มหาชน)	SUSCO
34	บริษัท ไทย แคปปิตอล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	TCC
35	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)	TOP
36	บริษัท ทีทีดับบลิว จำกัด (มหาชน)	TTW
3. กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี		
37	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	ADVANC
38	บริษัท แอ็ดวานซ์ อินฟอร์เมชั่น เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	AIT
39	บริษัท ซีเอส ล็อกซอินโฟ จำกัด (มหาชน)	CSL
40	บริษัท เอลต้า อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	DELTA
41	บริษัท دراโก้ พีซีบี จำกัด (มหาชน)	DRACO
42	บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	DTAC
43	บริษัท อินเตอร์เนชั่นเนลเอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	IEC
44	บริษัท อินเทอร์เน็ตประเทศไทย จำกัด (มหาชน)	INET
45	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	INTUCH

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
46	บริษัท เจ มาร์ท จำกัด (มหาชน)	JMART
47	บริษัท จัสมิน เทเลคอม ซิสเต็มส์ จำกัด (มหาชน)	JTS
48	บริษัท สามารถเทเลคอม จำกัด (มหาชน)	SAMTEL
49	บริษัท เอสไอเอส ดิสทริบิวชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	SIS
50	บริษัท เอสวีไอ จำกัด (มหาชน)	SVI
51	บริษัท ทีทีแอนด์ที จำกัด (มหาชน)	TT&T
52	บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	TRUE
4. กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน		
53	บริษัทหลักทรัพย์ เออีซี จำกัด (มหาชน)	AEC
54	บริษัท อีออน ธนสินทรัพย์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	AEONTS
55	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	BAY
56	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	BBL
57	บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน)	BKI
58	บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)	BLA
59	ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน)	CIMBT
60	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	KBANK
61	บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	KGI
62	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	KKP
63	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	KTB
64	บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	KTC
65	บริษัท ไม้ค้ำ ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)	ML
66	บริษัท เมืองไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน)	MTI
67	บริษัท นวกิจประกันภัย จำกัด (มหาชน)	NKI
68	บริษัท นำสินประกันภัย จำกัด (มหาชน)	NSI

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
69	บริษัท เอส 11 กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	S11
70	บริษัท ศรีสวัสดิ์ พาวเวอร์ 1979 จำกัด (มหาชน)	SAWAD
71	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	SCB
72	บริษัท สิ้นมั่นคงประกันภัย จำกัด (มหาชน)	SMK
73	บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน)	TIC
74	บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน)	TIP
75	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	TMB
76	บริษัท ประกันภัยไทยวิวัฒน์ จำกัด (มหาชน)	TVI
5. กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ		
77	บริษัท เอเชีย คอร์ปอเรท ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	ACD
78	บริษัท อมรินทร์พรีนติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)	AMARIN
79	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	AOT
80	บริษัท อควา คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	AQUA
81	บริษัท เอเชียโฮเต็ล จำกัด (มหาชน)	ASIA
82	บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	BA
83	บริษัท บีวดี คอมมูนิตี้ จำกัด (มหาชน)	BEAUTY
84	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)	BH
85	บริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	BIGC
86	บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	BMCL
87	บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	BTS
88	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา จำกัด (มหาชน)	CENTEL
89	บริษัท คอมเซเว่น จำกัด (มหาชน)	COM7
90	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)	CPALL
91	บริษัท คอมมิวนิเคชั่น แอนด์ ซิสเต็มส์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)	CSS

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
92	บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)	GRAMMY
93	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	HMPRO
94	บริษัท เจดับเบิลยูดี อินโฟโลจิสติกส์ จำกัด (มหาชน)	JWD
95	บริษัท กรุงเทพโสภณ จำกัด (มหาชน)	KWC
96	บริษัท โรงพยาบาล ลาดพร้าว จำกัด (มหาชน)	LPH
97	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	MAJOR
98	บริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน)	MAKRO
99	บริษัท แมนดารินโฮเทล จำกัด (มหาชน)	MANRIN
100	บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)	MATI
101	บริษัท โรงพยาบาลมหาชัย จำกัด (มหาชน)	M-CHAI
102	บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)	MCOT
103	บริษัท เมก้า ไลฟ์ไชนเอนซ์ จำกัด (มหาชน)	MEGA
104	บริษัท ไมด้า แอสเซ็ท จำกัด (มหาชน)	MIDA
105	บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	NMG
106	บริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด (มหาชน)	NOK
107	บริษัท โอเอชทีแอล จำกัด (มหาชน)	OHTL
108	บริษัท พรีเมียมชีฟปิ้ง จำกัด (มหาชน)	PSL
109	บริษัท ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน จำกัด (มหาชน)	ROBINS
110	บริษัท โรงแรมรอยัล ออคิด (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	ROH
111	บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน)	RS
112	บริษัท ซีอีดียูเคชั่น จำกัด (มหาชน)	SE-ED
113	บริษัท ซิงเกอร์ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)	SINGER
114	บริษัท ศิครินทร์ จำกัด (มหาชน)	SKR
115	บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน)	SPC

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
116	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	THAI
117	บริษัท โรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน)	VIBHA
118	บริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)	WORK
6. กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม		
119	บริษัท เอ.เจ.พลาสติก จำกัด (มหาชน)	AJ
120	บริษัท เอเชีย เมทัล จำกัด (มหาชน)	AMC
121	บริษัท แคลปพิทอล เอ็นจิเนียริง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน)	CEN
122	บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน)	CSC
123	บริษัท ชัยวัฒนา แทนเนอรี่ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	CWT
124	บริษัท โกลบอล คอนเน็คชั่นส์ จำกัด (มหาชน)	GC
125	บริษัท จี เจ สตีล จำกัด (มหาชน)	GJS
126	บริษัท จี สตีล จำกัด (มหาชน)	GSTEL
127	บริษัท อินเตอร์ไฮด์ จำกัด (มหาชน)	IHL
128	บริษัท อีโนเว รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	IRC
129	บริษัท โลหะกิจ เม็ททอล จำกัด (มหาชน)	LHK
130	บริษัท แมกซ์ เมทัล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	MAX
131	บริษัท เอ็ม.ซี.เอส.สตีล จำกัด (มหาชน)	MCS
132	บริษัท นิปปอน แพ็ค(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	NPP
133	บริษัท โพลีเพล็กซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	PTL
134	บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	PTTGC
135	บริษัท สามชัย สตีล อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	SAM
136	บริษัท เอสเอ็มซี พาวเวอร์ จำกัด (มหาชน)	SMC
137	บริษัท สหมิตรเครื่องกล จำกัด (มหาชน)	SMIT
138	บริษัท สหมิตรถังแก๊ส จำกัด (มหาชน)	SMPC

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
139	บริษัท เอส. แพ็ค แอนด์ พรินท์ จำกัด (มหาชน)	SPACK
140	บริษัท สยามภัณฑ์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	SPG
141	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	SSI
142	บริษัท ไทยสแตนเลย์การไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	STANLY
143	บริษัท ไทยคาร์บอนแบล็ค จำกัด (มหาชน)	TCB
144	บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)	TCCC
145	บริษัท ไทย-เยอรมัน โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	TGPRO
146	บริษัท ค้าเหล็กไทย จำกัด (มหาชน)	TMT
147	บริษัท ไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	TPC
148	บริษัท ไทยบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์ จำกัด (มหาชน)	TPP
149	บริษัท ไทยสตีลเคเบิล จำกัด (มหาชน)	TSC
150	บริษัท ทาทา สตีล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	TSTH
151	บริษัท ยูเนี่ยนพลาสติก จำกัด (มหาชน)	UP
152	บริษัท ยูไนเต็ด เปเปอ์ จำกัด (มหาชน)	UTP
153	บริษัท ยงไทย จำกัด (มหาชน)	YCI
154	บริษัท ยานภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	YNP
7. กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค		
155	บริษัท แอดวานซ์ คอนเนคชั่น คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ACC
156	บริษัท คราวน์ เทค แอดวานซ์ จำกัด (มหาชน)	AJD
157	บริษัท ดี.ที.ซี.อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	DTCI
158	บริษัท แฟนซีวูด อินดัสตรีส จำกัด (มหาชน)	FANCY
159	บริษัท ไลท์ติ้ง แอนด์ อีควิปเมนต์ จำกัด (มหาชน)	L&E
160	บริษัท ลักกี้เท็กซ์ (ไทย) จำกัด (มหาชน)	LTX
161	บริษัท โอ ซี ซี จำกัด (มหาชน)	OCC

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
162	บริษัท แพรนด้า จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน)	PRANDA
163	บริษัท ซาบีน่า จำกัด (มหาชน)	SABINA
164	บริษัท สยามสตีลอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	SIAM
165	บริษัท สหยูเนี่ยน จำกัด (มหาชน)	SUC
166	บริษัท ไทยออปติคอลล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	TOG
167	บริษัท เท็กซ์ไทล์เพรสทิจ จำกัด (มหาชน)	TPCORP
168	บริษัท ไทยเรยอน จำกัด (มหาชน)	TR
169	บริษัท โรงงานผ้าไทย จำกัด (มหาชน)	TTI
170	บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)	WACOAL
8. กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง		
171	บริษัท อาริยา พรอพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	A
172	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	AMATA
173	บริษัท อนันดา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	ANAN
174	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	AP
175	บริษัท เอควี เอสเตท จำกัด (มหาชน)	AQ
176	บริษัท บีเจซี เฮฟวี อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	BJCHI
177	บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)	BLAND
178	บริษัท ผลิตภัณฑ์คอนกรีตชลบุรี จำกัด (มหาชน)	CCP
179	บริษัท คันทรี กรุ๊ป ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	CGD
180	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	CK
181	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	CPN
182	บริษัท ไดนาสตีเซรามิก จำกัด (มหาชน)	DCC
183	บริษัท ดิคอนโปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	DCON
184	บริษัท ผลิตภัณฑ์ตราเพชร จำกัด (มหาชน)	DRT

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
185	บริษัท อีสเทิร์น โพลีเมอร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	EPG
186	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เอราวัณ โฮเทล โกรท	ERWPF
187	บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียล เอสเตท จำกัด (มหาชน)	ESTAR
188	บริษัท เจนเนอร์ล เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	GEL
189	บริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด (มหาชน)	GLAND
190	บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด	GOLD
191	บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)	HEMRAJ
192	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	ITD
193	บริษัท เค.ซี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	KC
194	บริษัท เคปเปล ไทย พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	KTP
195	บริษัท ลลิต พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	LALIN
196	บริษัท แลนด์เอนด์เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	LH
197	บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	LPN
198	บริษัท เอ็ม บี เค จำกัด (มหาชน)	MBK
199	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์เอ็มเอฟซีอินคัสเตรียล	MIT
200	บริษัท เมเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	MJD
201	บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)	MK
202	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เอ็มเอฟซี ป่าตอง เฮอริเทจ	M-PAT
203	บริษัท เอ็น. ซี. เฮาส์ซิ่ง จำกัด (มหาชน)	NCH
204	บริษัท พุกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน)	PS
205	บริษัท นวนคร จำกัด (มหาชน)	NNCL
206	บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	NOBLE
207	บริษัท ออร์จิ้น พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	ORI
208	บริษัท เพช ดีเวลลอปเม้นท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	PACE

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
209	บริษัท พีเออี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	PAE
210	บริษัท พร็อพเพอร์ตี้ เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน)	PF
211	บริษัท เดอะ แพลทินัม กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	PLAT
212	บริษัท พรีเมียร์ โพรดักส์ จำกัด (มหาชน)	PPP
213	บริษัท พรินท์ จำกัด (มหาชน)	PREB
214	บริษัท พรินซิเพิล แคปิตอล จำกัด (มหาชน)	PRINC
215	บริษัท ควอลิตี้คอนสตรัคชันโปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	Q-CON
216	บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	QH
217	บริษัท โรแยล ซีรามิก อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	RCI
218	บริษัท ริชี เพลซ 2002 จำกัด (มหาชน)	RICHY
219	บริษัท สิงห์ เอสเตท จำกัด (มหาชน)	S
220	บริษัท เอสซี แอสเสท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	SC
221	บริษัท สแกน โกลบอล จำกัด (มหาชน)	SCAN
222	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	SCC
223	บริษัท ปูนซิเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	SCCC
224	บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)	SCP
225	บริษัท สยามฟิวเจอร์ ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	SF
226	บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)	SIRI
227	บริษัท สุภาลัย จำกัด (มหาชน)	SPALI
228	บริษัท ทิปปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)	TASCO
229	บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	TFD
230	บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิก อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	TGCI
231	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	TPIPL
232	บริษัท ไทยโพลีคอนส์ จำกัด (มหาชน)	TPOLY

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ
233	บริษัท ทีอาร์ซี คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	TRC
234	บริษัท ทีทีซีแอล จำกัด (มหาชน)	TTCL
235	บริษัท ยูนิค เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	UNIQ

ภาคผนวก ข
แบบเก็บข้อมูล

แบบเก็บข้อมูล : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ การรายงานตามหลักไตร

กับปีละกับมูลค่ากิจการ :กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อบริษัท..... กลุ่มอุตสาหกรรม..... ชื่อย่อ.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. ลักษณะเจ้าของกิจการ รัฐบาล เอกชน
  2. ร้อยละการถือหุ้นสูงสุด 10 อันดับแรกของจำนวนหุ้นทั้งหมด .....
  3. ร้อยละสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร .....
  4. จำนวน (คน) คณะกรรมการบริษัท .....
  5. ร้อยละสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ .....
  6. ร้อยละสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ .....
  7. สินทรัพย์รวม .....
  8. ประเภทผู้สอบบัญชี BIG 4 Non – BIG 4
  9. ลักษณะอุตสาหกรรมที่มีผลต่อสังคม สิ่งแวดล้อม กระทบสูง กระทบต่ำ
  10. มูลค่าเชิงเศรษฐศาสตร์
    - กำไรสุทธิจากการดำเนินงานหลังภาษี .....
    - ต้นทุนเงินทุน WACC .....
    - เงินทุนทั้งหมดของกิจการ .....
- EVA = ...

11. Tobin's Q	.....
มูลค่าตลาดของหุ้นสามัญณวันสิ้นปี	.....
หนี้สินรวม	.....
สินทรัพย์รวม	.....

ส่วนที่ 2 การรายงานตามหลักไตรกับปียะ จำนวน.....คำ

2.1การรายงานด้านเศรษฐกิจ จำนวน ..... คำ

ลำดับ	หัวข้อการรายงาน	การเปิดเผยข้อมูล (จำนวนคำ)		
		2555	2556	2557
หมวดภาวะเศรษฐกิจ				
1	มูลค่าทางเศรษฐกิจต้นทุนการผลิตและจัดจำหน่าย			
2	ผลกระทบทางการเงิน โอกาสและความเสี่ยงอื่นๆกิจกรรมขององค์กรเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ			
3	ภาวะผูกพันผลประโยชน์ขององค์กร			
4	ความช่วยเหลือทางการเงินที่ได้รับจากรัฐบาล			
หมวดการตลาด				
5	อัตราส่วนค่าจ้างขั้นต่ำตามมาตรฐานในสถานที่สำคัญในท้องถิ่นของกิจการ			
6	สัดส่วนผู้บริหารระดับสูงที่ได้รับการว่าจ้างจากชุมชนในท้องถิ่นที่สำคัญของกิจการ			
หมวดผลกระทบทางอ้อมด้านเศรษฐกิจ				
7	การพัฒนาและผลกระทบของการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานและการบริการที่ได้รับการสนับสนุน			
8	ผลกระทบทางเศรษฐกิจทางอ้อมรวมทั้งขอบเขตของผลกระทบที่สำคัญ			
หมวดจัดซื้อจัดจ้าง				
9	สัดส่วนการใช้จ่ายในการผลิตในสถานที่สำคัญในท้องถิ่นของกิจการ			

2.2 การรายงานด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน ..... คำ

ลำดับ	หัวข้อการรายงาน	การเปิดเผยข้อมูล (จำนวนคำ)		
		2555	2556	2557
หมวดวัสดุ				
1	ข้อมูลวัสดุที่ใช้			
2	การใช้วัสดุรีไซเคิล			
หมวดพลังงาน				
3	การบริโภคพลังงานทางตรง ผ่านแหล่งพลังงานปฐมภูมิ			
4	การบริโภคพลังงานทางอ้อมโดยแหล่งปฐมภูมิ			
5	ข้อมูลการเก็บรักษาพลังงานจากการปรับปรุงประสิทธิภาพเพื่อ การอนุรักษ์พลังงาน			
6	ความคิดริเริ่มในการจัดหาสินค้าและบริการที่ใช้พลังงานอย่างมี ประสิทธิภาพหรือใช้พลังงานหมุนเวียน			
7	ความคิดริเริ่มในการลดการบริโภคพลังงานทางอ้อม			
หมวดน้ำ				
8	การใช้น้ำทั้งหมด			
9	แหล่งน้ำที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากการดึงน้ำไปใช้			
10	ร้อยละและปริมาณน้ำทั้งหมดที่ถูกนำไปรีไซเคิลและนำกลับไป ใช้ใหม่			
หมวดความหลากหลายทางชีวภาพ				
11	ข้อมูลพื้นที่และขนาดของที่ดิน			
12	ผลกระทบของกิจกรรม สินค้าและบริการที่มีต่อความ หลากหลายทางชีวภาพ			
13	แหล่งที่อยู่ตามธรรมชาติที่ได้รับการคุ้มครองหรือฟื้นฟู			
14	กลยุทธ์ ข้อปฏิบัติในปัจจุบัน และแผนในอนาคต สำหรับการ จัดการผลกระทบทางความหลากหลายทางชีวภาพ			
15	ข้อมูลผลกระทบจากการดำเนินงานต่อระดับของการสูญพันธุ์			

2.2 การรายงานด้านสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

ลำดับ	หัวข้อการรายงาน	การเปิดเผยข้อมูล (จำนวนค่า)		
		2555	2556	2557
หมวดการปล่อยก๊าซน้ำทิ้งและของเสีย				
16	จำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรง			
17	จำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมอื่นๆ			
18	แผนงานนำร่องและผลของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก			
19	การปล่อยสารเคมีทั้งหมดที่ทำลายชั้น โอโซน			
20	การปล่อยสารพิษทางอากาศ			
21	ข้อมูลการระบายน้ำทั้งหมด			
22	ข้อมูลปริมาณขยะทั้งหมดและวิธีการกำจัด			
23	จำนวนและปริมาณการรั่วไหลที่มีนัยสำคัญ			
24	การขนส่งของเสียที่เป็นอันตราย			
25	ผลกระทบจากการระบายน้ำ และของเหลวขององค์กร			
หมวดสินค้าและบริการ				
26	แผนงานที่ริเริ่มการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้าและบริการรวมถึงขอบเขตของการลดผลกระทบ			
27	ร้อยละของสินค้าที่ขายและวัสดุจากบรรจุภัณฑ์			
หมวดความร่วมมือ				
28	การฟ้องร้องการ โคนลงโทษและค่าปรับด้านสิ่งแวดล้อม			
หมวดการขนส่ง				
29	ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของการขนส่ง			
หมวดภาพรวม				
30	ค่าใช้จ่ายและการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม			

2.3 การรายงานด้านสังคม จำนวน ..... คำ

ลำดับ	หัวข้อการรายงาน	การเปิดเผยข้อมูล (จำนวนคำ)		
		2555	2556	2557
หมวดหมู่ย่อย : การปฏิบัติด้านแรงงานและงานที่มีคุณค่า				
หมวดการจ้างงาน				
1	จำนวนและอัตราการจ้างงานพนักงานใหม่และการหมุนเวียนของพนักงานตามกลุ่มอายุเพศและภูมิภาค			
2	ประโยชน์ที่ให้แก่พนักงานประจำที่ไม่ได้ให้แก่ลูกจ้างชั่วคราว/นอกเวลา			
3	อัตราค่าจ้างให้กรณีลาคลอด			
หมวดแรงงาน / การจัดความสัมพันธ์				
4	ระยะเวลาขั้นต่ำการแจ้งให้ทราบการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานที่ไม่ได้ระบุไว้ในข้อตกลง			
หมวดอาชีวอนามัยและความปลอดภัย				
5	ร้อยละของแรงงานทั้งหมดที่ได้รับความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย			
6	อัตราจำนวนความบาดเจ็บ โรคจากงานที่ทำและจำนวนผู้เสียชีวิตที่เกิดจากการทำงาน			
7	อัตราแรงงานที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดโรคจากงานที่ปฏิบัติ			
8	ข้อตกลงอย่างเป็นทางการกับสหภาพการค้าเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน			
หมวดการฝึกอบรมและการศึกษา				
9	เวลาเฉลี่ยของการฝึกอบรมพนักงานต่อปี			
10	มีโปรแกรมฝึกทักษะการเรียนรู้สนับสนุนการจ้างงานพนักงานส่งเสริมให้พนักงานมีอาชีพอย่างต่อเนื่อง			
11	ร้อยละของพนักงานที่ได้รับผลการดำเนินงานปกติและความเห็นการพัฒนาอาชีพตามเพศและหมวดหมู่ของพนักงาน			

2.3 การรายงานด้านสังคม (ต่อ)

ลำดับ	หัวข้อการรายงาน	การเปิดเผยข้อมูล (จำนวนคำ)		
		2555	2556	2557
หมวดความหลากหลายและโอกาสที่เท่าเทียมกัน				
12	องค์ประกอบของการกำกับดูแลพนักงานต่อการทำงานตามประเภทกลุ่มเพศ อายุ ชนกลุ่มน้อย ระดับตำแหน่งหน้าที่การงาน			
หมวดค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกันสำหรับ เพศหญิง และ เพศชาย				
13	อัตราของเงินเดือนและค่าตอบแทนของพนักงานผู้หญิงกับผู้ชายตามหมวดหมู่ของพนักงาน			
หมวดการประเมินผู้ผลิตสำหรับการปฏิบัติแรงงาน				
14	ร้อยละของผู้ผลิตใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์การปฏิบัติด้านแรงงาน			
15	ผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจริงและศักยภาพที่สำคัญสำหรับการปฏิบัติด้านแรงงานในห่วงโซ่อุปทานและการดำเนินการ			
หมวดข้อขัดแย้งของแรงงาน				
16	จำนวนความขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านแรงงานและกลไกการแก้ไขความขัดแย้ง			
หมวดหมู่ย่อย : สิทธิมนุษยชน				
หมวดการลงทุน				
17	จำนวนร้อยละข้อตกลงการลงทุนที่สำคัญและสัญญาที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน			
18	ชั่วโมงรวมของการฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับนโยบายวิธีการด้านสิทธิมนุษยชนและร้อยละพนักงานที่ได้รับการฝึกฝน			
หมวดการเลือกปฏิบัติ				
19	จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการเลือกปฏิบัติและการดำเนินการแก้ไข			

2.3 การรายงานด้านสังคม (ต่อ)

ลำดับ	หัวข้อการรายงาน	การเปิดเผยข้อมูล (จำนวนคำ)		
		2555	2556	2557
หมวดเสรีภาพในการสมาคมและเจรจาต่อรอง				
20	มีส่วนร่วมเจรจาต่อรองที่อาจถูกละเมิดหรือความเสี่ยงเพื่อสนับสนุนสิทธิเสรีภาพ			
หมวดแรงงานเด็ก				
21	ระบุว่ามีความเสี่ยงสำคัญสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการใช้แรงงานงานเด็กและมาตรการนำไปสู่การยกเลิกการใช้แรงงานเด็ก			
หมวดแรงงานถูกบังคับ				
22	ระบุว่ามีความเสี่ยงสำคัญสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการใช้แรงงานบังคับและมาตรการนำไปสู่การยกเลิกการใช้แรงงานที่ถูกบังคับ			
หมวดการรักษาความปลอดภัย				
23	ร้อยละของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้รับการฝึกฝนในองค์กรตามนโยบายสิทธิมนุษยชนตามวิธีการที่เกี่ยวข้อง			
หมวดสิทธิของชนพื้นเมือง				
24	จำนวนการเกิดอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิของชนพื้นเมืองและการดำเนินการ			
หมวดการประเมินผล				
25	จำนวนร้อยละความเห็นด้านสิทธิมนุษยชนหรือผลกระทบจากการประเมินผล			
หมวดผู้ผลิตประเมินสิทธิมนุษยชน				
26	ร้อยละของผู้ผลิตใหม่ได้รับการคัดเลือกตามเกณฑ์สิทธิมนุษยชน			
27	ศักยภาพด้านสิทธิมนุษยชนในด้านลบที่เกิดขึ้นจริงผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานและการดำเนินการ			

2.3 การรายงานด้านสังคม (ต่อ)

ลำดับ	หัวข้อการรายงาน	การเปิดเผยข้อมูล (จำนวนคำ)		
		2555	2556	2557
หมวดข้อขัดแย้งด้านสิทธิมนุษยชน				
28	จำนวนความขัดแย้งเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนที่ยื่นการ แก้ไขและกลไกการแก้ไขความขัดแย้ง			
หมวดหมู่ย่อย : สังคม				
หมวดชุมชนท้องถิ่น				
29	ร้อยละของการดำเนินงานที่มีส่วนร่วมจากชุมชนท้องถิ่นการ ประเมินผลกระทบและการพัฒนาผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้น จากการดำเนินงานต่อชุมชนท้องถิ่น			
หมวดต่อต้านการทุจริต				
30	จำนวนร้อยละการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต และความเสี่ยงที่สำคัญ การสื่อสารและการฝึกอบรมเกี่ยวกับ นโยบายการต่อต้านการทุจริต			
31	เหตุการณ์ที่เกิดการทุจริตได้รับการดำเนินการแก้ไข			
หมวดนโยบายสาธารณะ				
32	มูลค่ารวมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประเทศและผู้รับ ประโยชน์			
หมวดพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขัน				
33	จำนวนการดำเนินการตามกฎหมายในการต่อต้านการแข่งขัน			
34	จำนวนของการลงโทษที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ไม่เป็นตัวเงิน			
35	ร้อยละของผู้ผลิตใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์ ผลกระทบต่อสังคม			
36	ผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจริงและศักยภาพการดำเนินการใน ห่วงโซ่อุปทาน			

2.3 การรายงานด้านสังคม (ต่อ)

ลำดับ	หัวข้อการรายงาน	การเปิดเผยข้อมูล (จำนวนคำ)		
		2555	2556	2557
	หมวดข้อขัดแย้งสำหรับผลกระทบต่อสังคม			
37	จำนวนความขัดแย้งเกี่ยวกับผลกระทบต่อสังคมและการแก้ไขอย่างเป็นกระบวนการ			
	หมวดหมู่ย่อย : ความรับผิดชอบต่อสินค้า			
	หมวดสุขภาพและความปลอดภัยลูกค้า			
38	ร้อยละของสินค้าและบริการที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัยและการประเมินสิ่งที่ควรปรับปรุง			
39	จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเกี่ยวกับสุขภาพและผลกระทบต่อความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์และการให้บริการ			
	หมวดผลิตภัณฑ์และบริการติดฉลาก			
40	ร้อยละการติดฉลากของผลิตภัณฑ์บอกประเภทข้อมูลผลิตภัณฑ์และการบริการอย่างมีนัยสำคัญ			
41	จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเกี่ยวกับการติดฉลากผลิตภัณฑ์และบริการ			
42	ผลของการสำรวจความพึงพอใจของลูกค้า			
	หมวดการสื่อสารทางการตลาด			
43	จำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามการสื่อสารของการตลาดรวมถึงการโฆษณาส่งเสริมการสนับสนุนการขาย			
	หมวดความเป็นส่วนตัวของลูกค้า			
44	จำนวนข้อร้องเรียนการละเมิดความเป็นส่วนตัวของลูกค้าและการสูญเสียของลูกค้า			
45	ค่าปรับที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจัดหาและการใช้งานของผลิตภัณฑ์และบริการ			

ภาคผนวก ค**คำอธิบายแบบเก็บข้อมูลการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ**

คำอธิบายแบบเก็บข้อมูลการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ

ด้านเศรษฐกิจ

หมวดภาวะเศรษฐกิจ

1. รายได้ กำไรขาดทุน ต้นทุนการผลิต และการจัดจำหน่าย

2. ความเสี่ยงและโอกาสในการรายงานเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีศักยภาพในการสร้างอย่างมีนัยสำคัญการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินงาน, รายได้หรือค่าใช้จ่าย รวมถึงคำอธิบายของความเสี่ยงหรือโอกาสและการจัดหมวดหมู่เป็นทั้งทางกายภาพตามกฎระเบียบ หรืออื่น ๆ รายละเอียดของผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงหรือโอกาสต่อผลกระทบทางการเงินที่มีความเสี่ยงหรือโอกาสดีก่อนที่จะดำเนินการวิธีการที่ใช้ในการจัดการความเสี่ยงหรือโอกาส ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในการจัดการความเสี่ยงหรือโอกาส

3. หนี้สินของโครงการที่มีการพบโดยทั่วไปทรัพยากรขององค์กรรายงาน ค่าประมาณของหนี้สินเหล่านั้นที่แยกกองทุนที่มีอยู่เพื่อจ่ายหนี้สินเงินบำนาญของแผน รายงาน ขอบเขตหนี้สินของโครงการคาดว่าจะได้รับการคุ้มครองโดยสินทรัพย์ที่ได้รับเพื่อจ่ายหนี้สินเงิน บำนาญแผน

4. รายงานค่าเงินรวมของความช่วยเหลือทางการเงินที่ได้รับจากองค์กรจากรัฐบาล ภาษีการบรรเทาและเครดิตภาษีเงินอุดหนุนทุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาทุนและประเภทอื่น ๆ ความช่วยเหลือทางการเงินจากการส่งออก หน่วยงานสินเชื่อ (ECAs) แรงจูงใจทางการเงิน ผลประโยชน์ทางการเงินอื่น ๆ ที่ได้รับหรืออ้างรับจากรัฐบาลใด ๆ สำหรับการดำเนินการใด ๆ รายงานข้อมูลดังกล่าวข้างต้น

หมวดการตลาด

5. รายงานเกี่ยวกับค่าจ้างขั้นต่ำ เกณฑ์ในการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ

6. รายงานร้อยละของผู้บริหารระดับสูงในสถานที่สำคัญของการดำเนินการที่ได้รับการว่าจ้างจากชุมชนท้องถิ่นรายงานความหมายของ “ผู้บริหารระดับสูง” รายงานความหมายทาง ภูมิศาสตร์ขององค์กร “ท้องถิ่น” รายงานคำนิยามที่ใช้สำหรับ “สถานที่สำคัญของการดำเนินงาน” รายงานขอบเขตของการพัฒนาของการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญและการบริการที่ได้รับการ สนับสนุนรายงานผลกระทบที่คาดว่าจะในปัจจุบันหรือในชุมชนและเศรษฐกิจในท้องถิ่น

7. รายงานขอบเขตของการพัฒนาการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญและการ บริการที่ได้รับการสนับสนุนรายงานผลกระทบในชุมชนและเศรษฐกิจในท้องถิ่น

8. รายงานผลกระทบทางเศรษฐกิจทางอ้อมขององค์กร รวมถึงการเปลี่ยนแปลงผลผลิตขององค์กร การพัฒนาเศรษฐกิจ ผลกระทบทางเศรษฐกิจของการปรับปรุงหรือเสื่อมสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมมีจำหน่าย ของผลิตภัณฑ์และบริการสำหรับผู้ที่มีรายได้ต่ำ การเสริมสร้างทักษะและความรู้ในหมู่ชุมชนด้านอาชีพหรือในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์งานสนับสนุนในห่วงโซ่อุปทานหรือการกระจายห่วงโซ่ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ผลกระทบทางเศรษฐกิจของการเปลี่ยนแปลงในสถานที่ของการดำเนินงานหรือกิจกรรมผลกระทบทางเศรษฐกิจของผลิตภัณฑ์และบริการ

9. รายงานร้อยละของงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างที่ใช้สำหรับการดำเนินการ (เช่น ร้อยละของผลิตภัณฑ์และบริการที่ซื้อในประเทศ) รายงานความหมายทางภูมิศาสตร์ขององค์กร “ท้องถิ่น” รายงานค่านิยมที่ใช้สำหรับ “สถานที่สำคัญของการดำเนินงาน”

ด้านสิ่งแวดล้อม

หมวดวัสดุ

1. รายงานน้ำหนักรวมหรือปริมาณของวัสดุที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์หลักและบริการขององค์กร
2. รายงานร้อยละของข้อมูลวัสดุรีไซเคิลที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์หลักและการให้บริการขององค์กร
3. รายงานผลการใช้เชื้อเพลิงรวมทั้งน้ำมันเชื้อเพลิง รายงานผลการใช้เชื้อเพลิงจากแหล่งเชื้อเพลิงทดแทนรวมถึงการใช้ไฟฟ้า การบริโภคเครื่องทำความร้อน บริโภคคูลิ่ง บริโภคอบไอน้ำ รายงานการใช้พลังงานทั้งหมดขององค์กร
4. รายงานการบริโภคพลังงานภายนอกองค์กร
5. รายงานอัตราส่วนความเข้มพลังงาน รายงานตัวชี้วัดที่เฉพาะสำหรับองค์กร (ตัวหาร Ratio) ได้รับการแต่งตั้งในการคำนวณอัตราส่วนรายงานประเภทของพลังงานรวมอยู่ในอัตราส่วนความเข้มที่น้ำมันเชื้อเพลิง, ไฟฟ้า, ความร้อนความเย็น, ไอน้ำ, หรือรายงานอัตราการใช้พลังงานที่ใช้ภายในองค์กร
6. รายงานจำนวนของการลดการใช้พลังงานที่ประสบความสำเร็จและความคิดริเริ่มที่มีประสิทธิภาพในการลดพลังงานขององค์กร
7. รายงานการลดลงของพลังงานที่ต้องการใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กร
8. รายงานปริมาณรวมของการใช้น้ำ

9. รายงานจำนวนรวมของแหล่งน้ำที่ได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญจากการดำเนินงานขององค์กร

10. รายงานปริมาณของน้ำที่ขององค์กรนำกลับมาใช้ใหม่

11. รายงานข้อมูลพื้นที่ขององค์กร

12. รายงานลักษณะของผลกระทบทางตรงและทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพที่

13. รายงานขนาดและตำแหน่งของทุกพื้นที่ที่มีการป้องกัน และพื้นที่ที่ได้รับการฟื้นฟู หรือปรับปรุง

14. รายงานการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่กำลังสูญพันธุ์

15. รายงานเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

16. รายงานเกี่ยวกับจำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรง

17. รายงานเกี่ยวกับจำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมอื่นๆ

18. รายงานเกี่ยวกับแผนงานนำร่องและผลของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

19. รายงานเกี่ยวกับการปล่อยสารเคมีทั้งหมดที่ทำลายชั้น โอโซน

20. รายงานเกี่ยวกับการปล่อยสารพิษทางอากาศ

21. รายงานเกี่ยวกับข้อมูลการระบายน้ำทั้งหมด

22. รายงานเกี่ยวกับข้อมูลปริมาณขยะทั้งหมดและวิธีการกำจัด

23. รายงานเกี่ยวกับจำนวนและปริมาณการรั่วไหลที่มีนัยสำคัญ

24. รายงานเกี่ยวกับการขนส่งของเสียที่เป็นอันตราย

25. รายงานเกี่ยวกับผลกระทบจากการระบายน้ำ และของเหลวขององค์กร

26. รายงานเกี่ยวกับแผนงานที่ริเริ่มการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้า

27. รายงานร้อยละของสินค้าที่ขายและวัสดุจากบรรจุภัณฑ์

28. รายงานเกี่ยวกับบทลงโทษที่เกิดขึ้นจากการฟ้องร้องด้านสิ่งแวดล้อม และค่าปรับด้านสิ่งแวดล้อม

29. รายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญในการขนส่งสินค้าและบริการ

30. รายงานค่าใช้จ่ายในการรักษาสิ่งแวดล้อมโดยรวม

ด้านสังคม

หมวดหมู่ย่อย การปฏิบัติด้านแรงงานและงานที่มีคุณค่า

1. รายงานจำนวนและอัตราการจ้างพนักงานใหม่ รายงานจำนวนและอัตราการหมุนเวียนของพนักงาน
2. รายงานผลประโยชน์ที่เป็นมาตรฐานสำหรับพนักงานประจำขององค์กร แต่ยังไม่ได้จัดเตรียมไว้ให้ลูกจ้างชั่วคราวหรือนอกเวลา รวมถึง ประกันชีวิตดูแลสุขภาพ ความคุ้มครองทุพพลภาพ ลาเพื่อเลี้ยงดูบุตร การเกษียณอายุ
3. รายงานจำนวนของพนักงานที่ได้รับสิทธิในการลาเพื่อเลี้ยงดูบุตร รายงานจำนวนพนักงานที่จะกลับไปทำงานหลังจากลาเพื่อเลี้ยงดูบุตรสิ้นสุดลง รายงานผลตอบแทนในการทำงานและอัตราการรักษาพนักงานที่เอาลาเพื่อเลี้ยงดูบุตร
4. รายงานระยะเวลาขั้นต่ำการแจ้งให้ทราบการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานที่ไม่ได้ระบุไว้ในข้อตกลง
5. รายงานร้อยละของแรงงานทั้งหมดที่ได้รับความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
6. รายงานอัตราจำนวนความบาดเจ็บ โรคจากการทำงานและจำนวนผู้เสียชีวิตที่เกิดจากการทำงาน รายงานอัตราการบาดเจ็บ อัตราโรคจากการทำงาน และอัตราการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับงานสำหรับแรงงานทั้งหมด รายงานระบบของกฎนำไปใช้ในการบันทึกและรายงานสถิติการเกิดอุบัติเหตุ
7. อัตราแรงงานที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดโรคจากงานที่ปฏิบัติ รายงานว่ามีคนงานที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกอบอาชีพที่มีอุบัติการณ์สูงหรือมีความเสี่ยงสูงของโรคที่เฉพาะเจาะจง
8. รายงานข้อตกลงอย่างเป็นทางการ กับสหภาพการค้าครอบคลุมสุขภาพและความปลอดภัย
9. รายงานเวลาเฉลี่ยของการฝึกอบรมให้พนักงานขององค์กร
10. รายงานเกี่ยวกับประเภทและขอบเขตของโปรแกรมการดำเนินการและให้ความช่วยเหลือในการอัปเดตการทำงานของพนักงาน ฝึกทักษะของพนักงาน รายงานการเปลี่ยนแปลงโปรแกรมการช่วยเหลือที่มีให้บริการเพื่อความสะดวกในการจ้างงานอย่างต่อเนื่องและการจัดการอาชีพที่เกิดจากการเกษียณอายุหรือการเลิกจ้าง
11. รายงานเปอร์เซ็นต์ของพนักงานทั้งหมดตามเพศและตามหมวดหมู่ของพนักงาน การตรวจสอบการพัฒนาอาชีพในระหว่างการปฏิบัติงานภายในองค์กร

12. รายงานร้อยละของประชาชนในการกำกับดูแลหน่วยงานขององค์กร
13. รายงานอัตราส่วนของเงินเดือนและค่าตอบแทนของพนักงานเพศหญิง และพนักงานเพศชาย
14. รายงานร้อยละของซัพพลายเออร์ใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์การปฏิบัติแรงงาน
15. รายงานจำนวนผู้ผลิตอาจมีการประเมินผลกระทบสำหรับการปฏิบัติแรงงานB รายงานจำนวนผู้ผลิตระบุว่ามีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นจริงและมีศักยภาพสำหรับการปฏิบัติด้านแรงงานC รายงานผลกระทบด้านลบอย่างมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นจริงและศักยภาพในการปฏิบัติด้านแรงงานที่ระบุในการจัดหาโซ่D รายงานร้อยละของซัพพลายเออร์ระบุว่ามิจริงและมีศักยภาพผลกระทบด้านลบอย่างมีนัยสำคัญสำหรับการปฏิบัติด้านแรงงานที่ถูกปรับปรุงตามที่ตกลงกันเป็นผลมาจากการประเมินE รายงานร้อยละของซัพพลายเออร์ระบุว่ามิจริงและมีศักยภาพผลกระทบด้านลบอย่างมีนัยสำคัญสำหรับการปฏิบัติด้านแรงงาน
16. รายงานจำนวนรวมของความคับข้องใจเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านแรงงานยื่นผ่านกลไกความคับข้องใจอย่างเป็นทางการในระหว่างรอบระยะเวลารายงานข้อกล่าวหาที่ระบุในรายงานว่าหลายคน รายงานจำนวนรวมของความคับข้องใจเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านแรงงานยื่นก่อนที่จะมีระยะเวลาการรายงานที่อยู่การแก้ไขในช่วงระยะเวลาที่รายงานมุมมอง: การลงทุน
17. รายงานจำนวนและร้อยละของข้อตกลงการลงทุนที่สำคัญและสัญญาที่มีเบ็ดเตล็ดสิทธิมนุษยชนหรือว่าการตรวจคัดกรองสิทธิมนุษยชนขนาน รายงานความหมายของสัญญาการลงทุนที่สำคัญ
18. รายงานจำนวนชั่วโมงในระยะเวลาที่ทุ่มเทให้กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนหรือวิธีการเกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน รายงานร้อยละของพนักงานในระยะเวลาที่รายงานการฝึกอบรมในนโยบายหรือขั้นตอนการสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทางการไม่เป็นทางการ
19. รายงานจำนวนรวมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการเลือกปฏิบัติในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน รายงานสถานะของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและการดำเนินการมีการอ้างอิง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรวจสอบโดยองค์กร แผนฟื้นฟูการดำเนินการ แผนฟื้นฟูได้รับการดำเนินการและผลการตรวจสอบผ่านการบริหารจัดการภายในประจำกระบวนการตรวจสอบ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้อยู่ภายใต้การดำเนินการ
20. การดำเนินงานรายงานและซัพพลายเออร์ในการที่สิทธิของพนักงานเสรีภาพในการสมาคมหรือส่วนรวมการเจรจาต่อรองอาจจะละเมิดหรือมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญ

21. การดำเนินงานรายงานและซัพพลายเออร์ที่ถือว่ามีความเสี่ยงที่สำคัญสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแรงงานเด็กกับการทำงานที่เป็นอันตราย การดำเนินงานรายงานและซัพพลายเออร์ที่ถือว่ามีความเสี่ยงที่สำคัญสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการใช้แรงงานเด็ก ประเภทของการดำเนินงาน (เช่น โรงงานผลิต) และผู้จัดจำหน่าย ที่จะนำไปสู่การที่มีประสิทธิภาพการยกเลิกการใช้แรงงานเด็ก

22. การดำเนินงานรายงานและซัพพลายเออร์ที่ถือว่ามีความเสี่ยงที่สำคัญสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการใช้แรงงานบังคับ ประเภทของการดำเนินงาน (เช่น โรงงานผลิต) และผู้จัดจำหน่าย

23. รายงานร้อยละของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการในมนุษย์ขององค์กรนโยบายสิทธิหรือขั้นตอนที่เฉพาะเจาะจงและการประยุกต์เพื่อการรักษาความปลอดภัย รายงานว่าความต้องการฝึกอบรมยังนำไปใช้กับองค์กรของบุคคลที่สามให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

24. รายงานจำนวนรวมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระบุเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของชนพื้นเมือง รายงานสถานะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและการดำเนินการมีอ้างอิงถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรวจสอบโดยองค์กร แผนฟื้นฟูการดำเนินการ แผนฟื้นฟูได้รับการดำเนินการและผลการตรวจสอบผ่านการบริหารจัดการภายในประจำกระบวนการตรวจสอบ

25. รายงานจำนวนและร้อยละของการดำเนินงานที่ได้รับอาจมีความคิดเห็นหรือสิทธิมนุษยชนสิทธิมนุษยชนการประเมินผลกระทบโดยประเทศ

26. รายงานร้อยละของซัพพลายเออร์ใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์สิทธิมนุษยชน

27. รายงานจำนวนผู้ผลิตเรื่องสิทธิมนุษยชนการประเมินผลกระทบ รายงานจำนวนผู้ผลิตระบุว่ามีความสำคัญที่เกิดขึ้นจริงและมีศักยภาพในด้านสิทธิมนุษยชนในเชิงลบผลกระทบC รายงานผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญด้านสิทธิมนุษยชนในเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและมีศักยภาพในการระบุในห่วงโซ่อุปทานD รายงานร้อยละของซัพพลายเออร์ระบุว่ามีความสำคัญที่เกิดขึ้นจริงและศักยภาพของมนุษย์ในเชิงลบส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนที่ถูกปรับปรุงตามที่ตกลงกัน

28. รายงานจำนวนรวมของความคับข้องใจเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนยื่นผ่านช่องทางอย่างเป็นทางการ รายงานข้อกล่าวหาที่ได้รับจากการร้องเรียน รายงานจำนวนรวมของความคับข้องใจเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน

29. ร้อยละของการดำเนินงานที่มีส่วนร่วมจากชุมชนท้องถิ่นการประเมินผลกระทบและการพัฒนาผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานต่อชุมชนท้องถิ่น

30. รายงานจำนวนและร้อยละของการกำกับดูแลพนักงานขององค์กรต่อต้านการทุจริตนโยบายและขั้นตอนที่ได้รับการสื่อสารไปพนักงาน รายงานจำนวนและร้อยละของพนักงานที่ทราบนโยบายการต่อต้านการทุจริตขององค์กรและขั้นตอนการได้รับการสื่อสารไปยังแยกตามหมวดหมู่ของพนักงานและภูมิภาค รายงานจำนวนและร้อยละของพันธมิตรทางธุรกิจที่องค์กรต่อต้านการทุจริตนโยบายและขั้นตอนได้รับการสื่อสารไปยังแยกตามประเภทของพันธมิตรทางธุรกิจและภูมิภาค รายงานจำนวนและร้อยละของพนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการทุจริตต่อต้านแบ่งตามภูมิภาค รายงานจำนวนและร้อยละของพนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต

แยกตามหมวดหมู่ของพนักงานและภูมิภาค

31. รายงานจำนวนและลักษณะของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการทุจริต รายงานจำนวนรวมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการทุจริต รายงานบทลงโทษตามกฎหมายของประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตให้กับองค์กรหรือพนักงานของ บริษัท

32. รายงานมูลค่าตัวเงินทั้งหมดของผลงานทางการเงินและการเมืองในรูปแบบที่ทำตรงและทางอ้อม

33. จำนวนการดำเนินการตามกฎหมายในการต่อต้านการแข่งขัน

34. รายงานการค่าปรับอย่างมีนัยสำคัญและการลงโทษไม่เป็นตัวเงิน จำนวนของการลงโทษที่ไม่เป็นตัวเงิน คดี ข้อพิพาท รายงานบริบทค่าปรับและการลงโทษที่ไม่เป็นตัวเงินที่เกิดขึ้นขององค์กร

35. รายงานร้อยละของซัพพลายเออร์ใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์ผลกระทบต่อสังคม

36. รายงานจำนวนผู้ผลิตอาจมีการประเมินผลกระทบต่อสังคม รายงานจำนวนผู้ผลิตระบุว่าผลกระทบต่อสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นจริงและศักยภาพในสังคม รายงานผลกระทบต่อสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นจริงและมีศักยภาพในสังคมที่ระบุไว้ในห่วงโซ่อุปทาน รายงานร้อยละของซัพพลายเออร์ระบุว่าจริงและมีศักยภาพผลกระทบต่อสังคมด้านลบอย่างมีนัยสำคัญในสังคมที่มีการปรับปรุงซึ่งได้รับการตกลงกันเป็นผลมาจากการประเมิน รายงานร้อยละของซัพพลายเออร์ระบุว่าจริงและมีศักยภาพผลกระทบต่อสังคมด้านลบอย่างมีนัยสำคัญในสังคมที่มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องเล็กเป็นผลมาจากการประเมินและทำไม่

37. รายงานจำนวนรวมของความคับข้องใจเกี่ยวกับผลกระทบต่อสังคมยื่นผ่านช่องทางอย่างเป็นทางการกลไกในช่วงระยะเวลาที่รายงาน รายงานจำนวนรวมของความคับข้องใจ

เกี่ยวกับผลกระทบต่อสังคมขึ้นก่อนที่จะมีระยะเวลาที่รายงานว่าได้รับการแก้ไขในช่วงระยะเวลาที่รายงาน

38. รายงานร้อยละของผลิตภัณฑ์และการบริการอย่างมีนัยสำคัญประเภทที่สุขภาพและความปลอดภัยที่มีผลกระทบการประเมินเพื่อการปรับปรุง

39. รายงานจำนวนรวมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัยผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการรายงาน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มีผลในการปรับหรือการลงโทษเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มีผลในการแจ้งเตือนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตาม

40. รายงานว่าผลิตภัณฑ์และการบริการถูกต้องตามขั้นตอนขององค์กรสำหรับข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการบริการและการตัดสินใจ รายงานร้อยละของผลิตภัณฑ์หรือบริการและการประเมินการปฏิบัติ

41. รายงานจำนวนรวมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการบริการข้อมูลและการตัดสินใจ

42. รายงานผลหรือข้อสรุปที่สำคัญของการสำรวจความพึงพอใจของลูกค้า

43. รายงานจำนวนรวมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและเกี่ยวกับการสื่อสารการตลาดรวมถึงการโฆษณาการส่งเสริมการขาย

44. รายงานจำนวนข้อร้องเรียนที่ได้รับการยืนยันเกี่ยวกับการละเมิดความเป็นส่วนตัวของลูกค้า

45. รายงานมูลค่าตัวเงินทั้งหมดของค่าปรับที่สำคัญสำหรับการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดหาและการใช้งานของผลิตภัณฑ์และบริการ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวปัทมา จินศรีพานิช

รหัสประจำตัวนักศึกษา 5710521743

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (สาขาการบัญชี)	โรงเรียนพัทลุงบริหารธุรกิจ	2552
บัญชีบัณฑิต (สาขาการบัญชี)	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	2555

ตำแหน่งสถานที่ทำงานปัจจุบัน

เจ้าหน้าที่งานการบัญชี

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

125/502 ถ.พลพิชัย ต.คอหงส์

อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110

การตีพิมพ์/เผยแพร่ผลงาน

ปัทมา จินศรีพานิช. (2559, 2 กรกฎาคม). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการการรายงานตามหลักไตรกัปปีเยกับมูลค่ากิจการ: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารจัดการ ครั้งที่ 8 ประจำปี 2559, คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.